Sic sanctus adam in ecclesia sanctorum in congregatione suorum in orto deliciarum: siquidem delicie fue esse cum filijs hoim: ita mp et ipe dns est in loco isto vt operur atq custodiat. Alioqn nisi dns edificauerit domu iuanu laborauert q edificat ea: nisi custodierit ciuitate frustra vigilat q custodit ea. Porro angelos ascendentes et descendentes esse in loco isto: patriarchalis ipa visio manifestat. Ascendentes vt videat facie patris: descendentes vt prideat nobis. Quid nos. quo hic esse debemus. in quanta reuerentia stare in loco isto: vbi deus est opas et suas ascendentes et descendentes? Nimirum penitentes et exspectates esse nos nouerit. Hoc e enim obliuisci q retro fut. ignorare. reprobare. recogitae animos illos in amaritudine aie nre: ac demceps cogitatone fil et auiditate extendere nos in anteriora. Ad hoc venim9: in hoc positi sum9. Hec fut q exiguntur a nobis: preteritor penitudo petor: et futurorum exspectatio premiorum.

In psalmu qui habitat fmo. j.

Considero labores vros fratres: no sine magno miseratonis affectu. Quero desolatoez qua exhiberi possim. et corpalis occurrit: et ea no pdest quicp. magis et obesse plurimu pt. Siquidem modica semetis detractio no modicu messis est detrimetum: et si penitetia vra minuatur miseratoe crudeli: paulatim gemis corona vra puatur. Quid tn agim9? Vbi ppbe formula? Siquide mors in olla est: et mortificammi tota die in ieiunijs multis: in laboribo frequeter. in vigilijs sup modu: preter ea que intrim sedus fut. ptritio cordiu. et multitudo teptatonu. Mortificamini: et propter eu q mortu9 e p nobis. Quod si abudat tribulatio vra p eo: abudabit desolatio vra p eu: vt in eo delectetur aia. que in hijs renuit desolari. Apud ipm naq ipa q tribulatio magna quda desolatio poterit inueniri. Nonne eni certu est. sup vires humanas. vltra natura. extra consuetudine esse: que fustimetis? Alio igitur portat ista: ille sine dubio q scom apm portat omia vbo vtutis sue. Nonne ex hoc iam suo ipius gladio inimicus primitur: et magnitudo tribulatois de qua temptare solebat ipa magis temptatones exsupat. tanp certissimu diuine pnie argumetu? Quid eni timedu nob: si adest q portat oia? Dns protector vite mee: a quo trepidabo? Na et si ambulauero in medio vmbre mortis no timebo mala qm tu mecu es. Quid est quod totaq mole ere fustimet? Et vniuersus orbis cui immitt? Na si est aliquid qd fustineat cetera: ipm a quo fustinet? No mouemur nisi vtutis verbu omia portas. Verbo eni dni celi firmati sut: et spiritu oris ei9 omis vtus eor. Propterea vt sit vobis in verbo dni desolatio. maxime hijs diebo qbus sicut omino dignu est aliqtenus maior e labor vr: non erit mutile tractare vobiscu aliquid de scripturis sactis: qd etia aliqui vim rogauerut. Vn nobis eligendus est psalm9 ipe de q teptatois occasioez inimic9 assumpsit: vt inde oppugnante arma malignitate: vn sibi vsurpae psumpsit. Propterea nolo vos ignorare fres: qm manifeste imitatores sunt inimici: quicuq de scripturis sactis aliqd no sce vsurpat. et detinent veritatem in-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

in mendacio: sicut solent quandoq; nonnulli. Cauete dilectissimi hoc q; ipsus dyabolicum est: et de pte rius se esse pbāt qui id faciūt i suā ipoz pmciē: salutaria scpta puerte re molietes. Sed nō modo plus im moz: sufficit credo breuiē tetigis se. Nam de ipo quē elegimus psal mo aliqua prestāte dño dissererre r explanare temptemus. Qui habitat in adiutorio altissimi: in pte cōne dei celi commorabitur. Quis timi ihabitator: adiutoriū: p nō imbitā tes illud melius pt agnosci. Tria si quidē eoz repies genera. Vnū nō sperātiū: aliud desperantiū: tercium frustra sperātiū. Neq; enī habitat in adiutorio dei qui nō posuit deum adiutorē suū: ꝫ ofidit i virtute sua: et in multitudine diuitiaz fuarum. Surdus nāq; ad ipīe vocē dicentis. querite dñm dū inueniri pt. invocate eū dū ipe ē: et sola tpalia q̄rens. emulaē in malignātibo pacē petōz vidēs: et elōgaē ab adiutorio altissimi: qđ sibi ad hꝫ neccariuz esse nō reputat. Sed qđ de hijs quę foris sunt iudicare? Timeo frēs ne forte etiā sit in nobis q̄ nō habiteē in adiutorio altissimi: ꝫ ofidat in vtute sua: et in multitudine diuitiarū suaz. Forte enī feruorē habz aliquis potēs in vigilijs. in ieiunijs. in labore r ceteris hmōi: aut etiā multorū vt sibi videē diuitias meritoz longo tpe acquisiuit: r in hijs ofidēs remissionē in timore dei: facile iā adociositates et curiositates pnitiosa quadā securitate declinat: murmurat. detrahit. diiudicat. Qui pfecto si habitaret in adiutorio dei attenderet vtiq; sibi: et timeret offendere quē sibi ognosceret adhuc tam necessariū esse. Tāto siquidem amplius timere deum et magis sollicitus esse debuerat: quāto maiora eiꝰ munera iā pcepit. Neq; enī que habemus ab eo fuare aut tenere possumus sine eo. Nūc vero sine dolore loquim̄ aliquē videmꝰ fūt aliq; qui in conuersionis initio satis timorati et solliciti fūt donec initiū aliqđ ouersionis accepint: et cū multo magis deliberaē debuerāt iuxta illud q̄ edūt me adhuc esuriēt: incipiūt sic agere ac si dicāt. Vt qđ ei fuiemꝰ vtē. qñ iam habemus qđ daturus ē? O si scires q̄p parū est qđ habes: et hꝫ ipm quā cito pdes si nō fuauerit ille q̄ dedit. Hec enī duo fūt q̄ valde sollicitos et subiectos deo nos reddere possūt: vt si non simꝰ de hijs q̄ pterea nō habitāt i adiutorio altissimi. qz nō reputāt illud sibi necessariū esse: et hij fūt qui nō sperāt in dño. Sūt aūt et alij qui et desperant: hij scz qui ofiderātes imbecilli tatē ppriā deficiūt et obruuntur a pusillanimitate spūs habitantes in carne fuaē ca infirmitatē ppriā sp intēti: vt oīa que patiūtur cursuz enumeraē pati sint. Vbi enī intēderis: ingemiū valet. In adiutorio autem dei nō habitāt neq; nouerūt illud: q̄p nec assurgē valeāt vt aliq̄n cogitent illud. Sūt aūt alij qui sperāt q̄dē i dño ꝫ frustra: qz sic de misericordia eiꝰ sibi ipis blādiūtur: vt a peccatis suis nō emēdenē vana ē oīmo spes ista: r hec ofūdit: eo q̄p caritas defit. Contra hos ppheta: maledictus mq̄t qui peccat in spe. Et alius. Bñplacitū est dño sup timētes eū: et in eis qui sperāt sup misericordia eiꝰ. Dicturꝰ q̄ sperāt: signāt pmisit sup timētes eū. Frustra siq̄dē spēat q̄ otēptu suo grāz a se repellit: et spem suā ppsus euacuat

Nullꝰ ꝯ hoꝝ triū habitat in adiu
torio altissimi. Primꝰ enī habitat i
meritis suis: secūdꝰ in pēnis: tercius
invicijs. Immūda habitatō tercij:
anxia sēdi: stulta et piculosa primi
Nuid enī stultius: ꝙ habitare i do
mo vix adhuc mchoata? Cōsūmas
se te putas. At cū cōsūmauerit ho.
mo: tūc incipiet. Demiqꝫ ruinosa est
oīmo ꝫ habitatio: et q̄ sustentari
magis opus habeat et fulciri ꝙ in
habitari. Nōnevita p̄sens fragilis
est ⁊ incerta? Simile esse necesse est:
q̄cquid fūdatur in ipa. Nuis enim
sup fragile fūdamentū stabile cre
dat edificiū? Periculosa habitatio
eoꝝ qui in meritis suis sperāt: picu
losa: q; ruinosa. Eoꝝ vero q̄ ostē.
ratōne ꝓprie infirmitatis desperā.
tōne deiciūtur habitatio est anxia:
et eos in tormētis diximꝰ habitare
Nuādiu enī ⁊ pēnas sustinēt in qui
bus nocte ⁊ diu oterūtur. et eis q̄ꝫ
quas nō sētiūt amplius cruciantur.
vt nō sufficiat diei malicia sua ꝫ op
primūt hijs q̄ꝫ q̄ fortasse nūq̄ expe
riētur q̄ tormēta. quis infernus si to
lerabilior potest excogitari: p̄t̄im
q; et tāto labore p̄mūtur. ⁊ celestis
panis nō sustentantur edulio? Dn̄
sūt q̄ in adiutorio altissimi nō habi
tāt: q; desperant. Priores aūt idcir
co nō q̄rūt: q; nequaq̄ sibi illud ne
cessariū sentiūt. Extremi vero ꝓpte
rea longe sūt: q; eo modo querunt
auxiliū dei quo obtinere nō possūt.
Soli enī in adiutorio altissimi habi
tāt q̄ id solū obtinere desiderāt. id
solū amittere trepidāt: sedula circa
illud et sollicita cogitatōne versan
tes: que est vtiqꝫ pietas cultus dei.
Beatus plane qui sic habitat in ad
iutorio altissimi: q; in ꝓtectōne dei
celi cōmorabit. Nuid ei nocere po.
terit eoꝝ q̄ sub celo sūt. quē deꝰ ce
li ꝓtegere et cōseruare voluerit? Por
ro sub celo sūt q̄cūqꝫ nocē pōt sub
celo sūt aeree pātes: sub celo pōs
seculū nequā: ⁊ caro aduersus spūꝫ
cōcupiscēs. Optime igit dictū ē in
ꝓtectōne dei celi cōmorabit: vt mi.
chil eoꝝ q̄ sub celo sūt timere pos.
sit quisquis ꝓtectōem eius habere
meruerit. Siue ita dictū sit ut adū.
sū sequētem oratio depēdeat. q̄ ha
bitat in adiutorio altissimi in pro.
tectōne dei celi cōmorabit. dicet dño
susceptor meus es: et sit qđ dr in p
tectōne dei celi cōmorabit expositō
p̄cedentis ptis q̄ habitat in adiuto
rio altissimi: aut magis adhere vi.
deat. vt nō solū adiutorium ad opan
dum tonū. ꝫ ꝓtectōꝫ q̄ꝫ ad liberā
dū a malo doceat esse querēda. At
vero diligenter attende quō in prote
ctōe dicit: nō in pūtia. Angelꝰ in p̄
sētia eiꝰ exhibet: ego vtiaꝫ possis i eiꝰ
ꝓtectōne morari. Ille btūs in p̄sē.
tia: ego vt in ꝓtectōne sim securus
dei celi mḡt. Licet enī vbiq; eē nō
dubitet: sic tñ in celo est. vt ad eius
opatōem nec esse videat in terris.
Propē qđ torātes dicimꝰ: p̄r nr̄ q̄
es in celis. Sic enī aia cū in toto q̄ꝫ
sit corpe. excellentius tñ et singula
rius ē in capite in q̄ sūt oēs sensus:
nā in ceteris oīb⁹ mēbris vix vnū ex
ercet solū scz tactū: vñ ꝙtū ad euz
modū q̄ i capite ē. cetera mēbra vi
dētur quodāmodo nōtā inhabita.
re ꝙ regē. ita si p̄tiā illam cogite.
mꝰ q̄ bti āgeli ꝓfruūtur: videri pos
sumꝰ vix aliquā dei ꝓtectōem ⁊ no
mē hr̄e. Felix tñ aia: q̄ vel hāc pte
ctōꝫ meret. Dicet enī dño: suscep
tor meꝰ es tu. Verū id quidē p̄mo
ni alteri reseruemus.

Sermo. ij. vnde sup.

Qui habitat in adiutorio altissimi ait ꝓpheta: dicet domino susceptor meus es tu et refugiū meū deus meus: sperabo in eum. Dicet in gratiarū actōne: cōfitentes dño misericordie eius. super duplici adiutorio eius. Omīs enī q̄ adhuc in adiutorio habitat non in regno: et frequēter opus habet fugere et interdū cadit. Fugere insup dū in hoc corpe sumus a facie tēptatōnis psequētis oportet. Quod si minus celeriter fugimus: aliqñ vt assolet impellimur et euertimur: sed dñs suscipit nos. Ipe itaq; refugium est. ut vemētem cū stercoribus ipsum pigrorū lapidatorē impigri fugiamus: et euadere possimus fedā inimis lapidatōem. Ipe q̄; susceptor est. vt etiā cū ceciderimus nō collidamur: qm̄ supponit manū suam. Cū ergo temptatōis impetū sentimus in cogitatōe. statim fugiamus ad ipm: et hūiliter postulemus auxiliuz. Ne si forte p̄occupauerit nos vt aliqñ. cū tardius q̄ oporteat ad eū ofugimus: solliciti simus ut suscipiat nos manus dñi. Potest enī aliqñ cadere necesse ē dū in hꝫ seculo detinētur: ꝫ alij collidūtur. alij nō: qz deus supponit manū suā. Sz quō eos discernere poterimus: vt segregemus iusta dñi exēplū agnos ab hedis. iustos ab iniustis? Nā et iustus septies in die cadit. Verū hoc interest inter eoz casus: q̄ iustus suscipiē a dño. ideoq; resurgit fortior. Iniustus aūt cū ceciderit. nō adiciet vltē vt resurgat: imo vero aut in pudorem noxiū: aut in impudētiā cadit. Aut enī excusat q̄ fecit. et hic est pudor adducēs peccatū: aut fit frōs meretricis. et iaz nec deū timet. nec hominez reueretur: ꝫ predicat peccatū suū sicē sodoma. Iustus vero super manū dñi cadit: et miro quodā modo etiā ipm ei peccatū iniusticiā coopatur. Scimus enī: qm̄ diligētibus deū oīa coopātur in bonū. Nōne cooperatur nobis ille casus in bonū: vñ et humiliores efficimur. et cautiores? Nōne dñs cadētē illū suscipit: q̄ ab humilitate suscipiēs? Impulsus eius fu ut caderē ait ꝓpha: ꝫ nihil ꝓfecit q̄ impulit me: qm̄ dñs suscepit me. Sic ergo dicit fidelis anima dño: susceptor meus es tu. Possunt oia dicere creator meus es tu: pñt et aialia dicere pastor meus es tu: pñt oēs hoies dicere redēptor meus es tu At vero susceptor meus es tu is tm̄ dicē pt: q̄ habitat in adiutorio altissimi. Vñ et addidit. Et deus meus. Cur nō deus nr̄? Quia in creatōe. in redēptōne ceterisq; cōmunibus hūficijs. est deus oim: ꝫ in temptatōnibus suis tangit ꝓpriū. eū habēt singuli electorū. Sic enī patus est suscipe cadētē et eripe fugiētem: ut videri possit relictis oīnibus alijs. ei soli opam dare ꝓpterea expedit omni anie deū sēp attēdere tangit ꝓpriū: nō mō adiutorē. ꝫ etiā inspectorē. Quō enī negligēs poterit fieri: q̄ intuētē se deum nunq̄ desinit intueri? Aut quō nō quasi ꝓpriū illuz habere videt q̄ sic eū sup sevidet intentū. vt oia interiora eius et exteriora omni hora cōsideraē nō cesset: oēsq; nō solū actus ꝫ etiā ipos subtilissimos aie motus scrutet atq; dijudicet? Dic igit non imerito dicē pt. deus meus: spabo i eū Et attēde q̄ nō dixerit speraui aut spero: ꝫ spabo. Hoc mgt ē totū meum hꝫ ꝓpositū meū: hꝫ intentio cordis mei. Repsita ē hꝫ spes mea in finu meo: si hac pseuerabo. Spabo i eū Nec despabo. nec frustra spabo: q̄

maledict⁹ qui peccat in spe. et nihil omnis qui peccat in desperatõne: ꝛ nec esse volo de his qui nõ sperãt in dño. Sperabo inquit in eũ. Sz iaz dic nobis quo fructu. q̃ mercede q̃ lucro? Nm̃ ipe liberabit me de laqo venantiũ ꝛ a verbo aspero. Sane laqueũ hunc. et hoc verbũ. in die alterum ꝛ sermonẽ si placet alterum differamus.

¶ Sermo. iij. vnde supra.

DEus meus sperabo in eum: qm̃ ipse liberauit me de laqueo venantium: et a verbo aspero. Egovtiq; fres in hoc verbo magna mei pius pietate cõpũgor: et valde misereor anime mee. Ipse liberauit me de laqueo venãtiũ. Ergone bestie sum⁹ nos? Bestie profecto homo cum in honore esset non intellexit: cõparatus est iumẽtis insipiẽtibꝫ. Bestie pfecto fuit homies: oues errãtes: nõ habentes pastorẽ Quid superbis o homo: quid te sciolũ iactas? Vide quia bestia factus es: cui venãde laquei pparant. Sed q̃ sũt venatores isti? Venatores vtiq; pessimi et nequissimi: ꝛ calidissimi et crudelissimi. Venatores q̃ comunõ sonãt vt audiãtur: ꝛ sagittant i occultis immaculatũ. Ipi rectores sũt tenebrarũ harũ astutissima versutia. et malicia diabolice fraudis: ita ut sicut est ante venatorem bestia. sic ad eorũ cõparatõem sit qui libet astutissimus hoim pter eos dũ taxat qui cum apostolo nõ ignorãt cogitatõnes eorum quibꝫ in dei sapiẽtia datum est fraudes dphende re malignorũ. Obsecro vos nouelle plantatõnes dei. vos qui non exercitatos habetis sẽsus ad discretõem bom ꝛ mali: nolite secq̃ cõdis iudiciũ. nolite abundare in sensu vestro: ne vos tanq̃ rudes adhuc versutus ille venator decipiat. Nam siluestribus illis ꝛ omnimo bestialibꝫ bestijs. seculares homes loquor. apertos satis expandit laqueos: utpote quos facile capiendos esse non dubitat. Vob aũt q̃ tanq̃ prudẽtiores cerui serpentes necatis. et desideratis ad fontem viuum. subtiliores occultae laqueos: ꝛ callidiora fraudis fue argumenta conquirit. Vnde obsecro vos humiliam mi sub potenti manu dei pastoris vestri: ꝛ acquiescite eorum consilijs. qui melius norunt venatoris illius versutias: edocti diuturno lõgi tpis exercicio. et crebris experimẽtis. eam in se q̃ in multis. Sed ecce quia venatores et bestias nouimus: quis nam sit laqueus iste querendũ est. Nolo ego admuenire ex me: nec dubiũ aliquod tradere vobis. Ostendat nobis apostus laqueũ istum: ipe enim venatorũ illorum non ignorat cogitatõnes. Dic inquã nobis beate paule quis sit laqueus iste diaboli: a quo se liberatam fidelis anima cõgratulatur. Qui volũt inquit diuites fieri in hꝫ seculo: incidũt in temptatões et in laqueũ. Ergone laqueus diaboli. diuitie sunt huius seculi? Deu q̃ paucos inuenimus q̃ ab hꝫ laqueo liberati exultent: q̃ multos qui dolent q̃ parum sibi videnẽ irretiti: et adhuc quãtum possunt ipi se inuoluere et intricare laborãt. Vos qui reliquistis omnia. et secuti estis nõ habentem vbi caput suũ reclinaret filium hominis. exultate ꝛ dicite: qm̃ ipe liberauit me de laqueo venãtiũ Cõfitemini illi toto corde. tota anima. tota virtute: et ex ipsis medullis cordis gratias ei agite dicẽtes: qm̃

ipse liberauit me de laqueo venātiū
Et ut noueritis ꝙ magnū sit benefi
ciū hoc ⁊ sciatis q̄ a deo donata sūt
vobis: audite quod sequit̄ Et a ver
bo aspero. O homo vel magis be-
stia: laqueū nō timebas? Time vel
malleū. A verbo mḡt aspero. Quid
est hoc verbū. nisi illud insatiabilis
ieiunne. affer affer: pcute. dilace-
ra. cito interfice. velociter spolia.
detrahe? Quid est verbū asperū: ni
si tollatur impius ne videat gloriā
dei? Quō exultāt venatores capta
bestia. et clamāt tolle tolle: infige
verubus. infer prunis: ⁊ male bul-
liētibus impone lebetibꝫ. Verbū as
perū fuit: quod ptulit domus exal
tatās pp̄uli iudeorū. Tolle tolle:
crucifige eū. Nuā horribile verbū:
ꝙ asperū: ꝙ crudele. Vere dentes
eorū arma ⁊ sagitte: ⁊ lingua eorū
gladius acut9. Hoc vbū asperū tu fu
stinuisti dñe. Cur. nisi ut nos libera
res a vbo aspero? Sit iam pietatis
tue: ut non fustineamꝰ nos qđ tu di
gnat9 es fustinere ꝓ nobis. Respō
dent hoies seculares cū eis suadem9
agere pnitētiā. et dicūt. Durus ē
hic ꝛmo. Nēpe hoc ē qđ in euāge-
lio legimus. Loq̄batur de pniten
tia ipa dñs: ⁊ m figurat: angꝰ hīs
quibꝫ non erat datū nosse misteriū
regni dei. Cūq; audirēt dicentem.
nisi māducaueritis carnez filij hois
et biberitis eius sanguinē: dixerūt.
Durus est hic ꝛmo: et abierunt re
trorsū. Quid aūt est māducare eiꝰ
carnē et bibere sanguinē: nisi cōmu
nicare passionibꝫ eiꝰ. ⁊ eā uersatō
nem imitari quā gessit i carne? Vñ
et hoc dēsignat illibatū illud alta-
ris sacramētum. vbi dñicuz corpus
accipimus: ut sicut videtur illa pa-
nis forma in nos intrare: sic noueri
mꝰ p eā quā in terris habuit uers
satōnem. ipm intrare in nos. ad ha
bitādū p fidem in cordibꝫ nr̄is. Cū
eni iustitia ingreditur: ille ingredi
tur qui factus est nobis a deo pa-
tre iustitia. Sed et qui manet in ca-
ritate in deo manet: et deꝰ in eo. Sz
tñ adhuc multi nobis dicūt: durus
est hic ꝛmo. Ergo ne durū est mo
mētaneū hoc et leue tribulatōnis:
qđ supra modū in sublimitate eter
num pondus glie operatur in nobis?
Et durū est breuissimo et leuissimo
labore cruciatus illos ⁊ tormēta re
dimere: q̄ nullus termin9 finiat. nul
lus amin9 sufficiat cogitare? Durū
vobis videtur cū dicit̄ agite pnitē
tiaz. Erratis: ⁊ audituri estis aliqn
verbū asperū. ꝛmonē durū: audito
nem malā. Ite maledicti in ignem
eternū. Ita dico vobis hoc timete:
hoc durū reputate: et muenietis q̄
iugū dñi suaue est et onus eius le-
ue. Si in seipo suaue illud credē nec
dū potestis: vel hoc non ignoratis:
qn̄ hui9 oparatōne suauissimū est.
Vos aūt fratres mei. vos pennati
ante quorum oculos frustra iacitur
rethe. vos qui diuitias huius seculi
penitus reliquistis. quid timeatis
a verbo aspero. qn̄ iam liberati e-
stis a laqueo? Felix tu idithum. p q̄
psalmi quidā inscripti sūt: q̄ trāstu
listi laqueū. ut omīno longe fieres
a verbo aspero. Quibꝫ eni dicit̄: ite
maledicti i ignē eternū. Esuriui eni
⁊ non dedistis mihi māducare: qui
bus mḡ dicet̄. nisi hīs q̄ substātiā
hui9 mūdi habuere? Nūqd nō val
de exhilarātur ab verbū hoc corda
vra: ⁊ spūali iocūditate replentur?
Nūquid nō pciosiorē ducitis paup
tatē vram thesauris seculi? Siqdez
ipe est q̄ liberat vos va to aspr o.

Nuomodo namq; a nobis exigat deus· quod p ipius amore relictum est: Et tñ etiã hoc facitis: et de labore manuũ vrãz xpus alitur ꝛ vestitur: ut nihil deſit· Agite gr̃as gratias: exultate ꝛ dicite: qñ ipe liberabit me de laqueo venãtiũ ꝛ a verbo aspero· Exultate mg̃o: ꝑ ds interim cũ tremore· Letos vos esse volo: ꝑ nondum securos· Gaudentes in spũ sancto: ꝑ tñ pauẽtes adhuc: et cauẽtes a recidiuo· Quid enim vobis vltra pauẽdũ ẽ: Vnus vtiq; id q; grauissimũ: pctm̃ iube: peccatus apostasie· Bene enim factũ est ut pẽnas acciperetis sicut colũbe: ꝛ volaretis ad requiscẽdũ· Nam in terra non erit requies: ꝑ labor et dolor ꝛ afflictio spũs· Quid ergo timẽdus est sic volãti: nisi forte cadauer vel simile aliquid in terra videat· cuius desiderio tractus· videatur a venatoribus illis pessimis· et ꝓparatis laqueis capiaẽ: et sint nouissima hominis illius priora prioribus: Hoc mg̃o omnino timẽdũ est: ne quis aut corde solo· aut etiã corpe ad vomitum reuertatur· Legimus enim de filijs israhel: q; corde redierũt in egiptus Nam corpe reuerti clausũ post eorum talos rubrũ mare phibebat· Hoc est qđ vehemẽter singulis quibusq; timendũ est· ne qñ forte eatenus deũ offendat· ut manifeste abiciãtur ꝛ euomãtur ab eo: aut si pudor neget apostasiã corpis· tepor ipse paulatim ingerat apostasiã cordis: vt vicz in habitu religiõis corseculare gerãt et q̃quid secularis desolatõis inuenire poterint· amplectãtur· Neq; enim sumus nos apostatãtiores· q tñ verebaẽ ne forte cum alijs ꝑdicasset: ipe reprobus efficeretur· Sed id tamdiu timẽdus est· donec laqueus conteritus sit: donec corpus istud anima deposuerit· Nã et ipm corpus laqueus quidã ẽ: vñ et oculus legiẽ aiam depdari· Minime ergo decet esse securũ hominem· qui secũ portat laqueũ fuũ: imo vero bonũ est magis habitare in adiutorio altissimi: vt p eum possit laqueus euitari·

Sermo· iiij· vñ supra·

Capulis fuis obũbrabit tibi· Confitenti hũiliter· ꝛ devote gr̃as referenti: nõ immerito ampliora bñficia ꝑmittunt Nam qui fidelis inuenitur in modico iure ostitueẽ sup mlta: sicut ecõtrario accipiẽdis indignus ẽ: qui fuerit de acceptis ingratus· Itaq; devote illi gr̃az actõi rñdet spiritus: nõ id solũ inquiẽs faciet: ꝑ ꝛ scapule fuis obumbrabit tibi· Credo in hijs scapule gemmã ꝓmissionẽ dei intelligẽdã: vite scz eius q̃ nũc ẽ pariter et future· Si enim solũ ꝓmitteret regnũ et in itinere deesset viaticum: omnino dãgrerẽtur homines et respõderẽt· Magnũ quidez est qđ ꝓmittitur: ꝑ puenẽdi illuc nulla facultas daẽ· Propterea q̃ post seculũ vitaz ꝓmisit eternã: ipe dandũ etiã in hoc seculo cẽtuplũ ꝓuidẽtissima pietate ꝓmisit· Quid iã excusatõis habeso hõ: Profecto obstructũ est os loquẽtiũ miq̃· Quid plus auferret adẽptãdũ: nisi q: lõga futura ẽ via tua: Et si grãdis tibi restat via: cur hoc timeas cui fortis cibus daẽ ne deficere possis in via: Delieviq; cibus allatus ẽ ab angelo· q̃ nullus in humana consuetudine vilior inuenĩ scz panis ꝛ aqua: tãta tñ fortitudo collata est: ut ãdragmata diebus ambulãs nõ fatigareẽ nec esurierit· Vis tibi hũc cibũ ab ãgelis ministrari:

Mirū valde si nōvis. Nō si cibū hūc
desideras angelica misteria nō su-
pba ꝙ humili magis ambitōne re-
quiris: audi quō scriptū sit de dño:
q; tēptāte diabolo suadente vt de
lapidibo faceret panē. restitit et dixit:
nō in solo pane viuit hō. ꝙ in omni
verbo quod pcedit de ore dei: dem-
de tēptatōmbo supatis. et tēptato
re fugato. accesserūt angeli et mini
strabāt ei. Et tu ergo si vis habere
ministeriū angelorū: fuge ysolatio
nes seculi: et tēptatōmbo resiste dia
bolo. Renuat ysolari aīa tua alīs:
si vis in dei mēoria delectari. Cum
esuris currere suadet ad panem: at
tu potius audi dicētē: nō in solo pane
viuit homo. Cur enī tāta varieta-
te distraheris vt mō cibū. mō potū.
modo vestē aut lectū. nisi p sōla cor
poris necessaria fugitētatōe reqras:
qui in vno id est in verbo dei potes hꝫ
omnia inuenire? Manna enī est oēm
saporē habēs quoris delectatōem:
et requies ē vera et sincera. suauis et sa
lubris: iocūda et sancta. Hec pmissio
est vite pētis. Nā pmissionē future
quis explicet? Si expectatio iusto-
rū leticia et tāta letitia. ut omne qđ
desideratur in seculo nō valet ei cō
parari: ipm qđ expectaē qđ erit?
Oculs nō vidit deus absq; te: q̄ pparasti
diligētibo te. Sub hīs itaq; scapul
ꝭ tuo: noīe bīficia oferūtē. Sub hīs
enī abscōdimur. sub hīs in occursu
accipitrū et miluorū pteginur q̄ fūt
aeree ptātes: sub hīs vmbraculū sa
lubre refrigerat nos et repellit nimi
um solis feruorē. sub hīs qꝫ alimur
et fouemur. Ait enī pphēta in alio
psalmo. Nīm abscōdit me in tabna
culo suo in die malorū: id est dū ad
huc dies mali fūt. et in terra aliena
sum? q̄ data est in mānus impiī. in q̄
non est regnū pacis: nec deus pacis
regnat in ea. Nā si regnat. quid ē
qđ orātes dicim?: aduemat regnū
tuū? Ecce igit ē abscōdere interim
si quid habem? hom: qm thesauruz
regni celorū qui inuenit hō abscō
dit. Propter quod etiā corpaliter i
claustris in filuis abscōdimur: et si
scire vultis quātū in hac abscōsiōe
lucramur: credo nullus hic esse q̄ si
quartā ptem eorū que facit in secu
lo actitaret. admiraret vt sanctus: re
putaretur vt angelus: nūc aūt quo
tidie tang̃ negligēs arguitur et in
crepat. Parū ne hoc lucrū ducitis:
q̄ nō reputamini sācti anteq̄ fitis?
An nō timetis: ne forte hicvili mer
cede hoc recepta in futuro merce-
dem nō habeatis? Necessaria ergo
est hec absconsio nō solū ante ocu-
los aliorū: ꝙ etiā multomagis ante
ipm. Hoc enī habet dīuica illa sētē-
tia. Cum feceritis oīa que p̄cipiū
tur vobis: dicite Sui mutiles sum? :
qđ debuim? facere fecimus. Ve enī
nobis si nō fecissem?. Et hꝫ est vtiq;
magna vtus et sūma securitas: qñ
et pieviuis et tñ plus attendis que
desūnt tibi q̄ que obtinuisse videris
oblitus que retro fūt: et extendēs
te in anteriora. Hec igit est abscō
sio: quā sub scapul dīni pstari dixe
ram?: qualis fortitan abscōsio fuit
vel obūbratio q̄ marie facta est a
spū sācto: ad cenādū videlicet tam
meōpretabēsibile sacramētū. Obum
brasti sup caput meū in die belli. Si
cut enī vidēs vemētem accipitrem
mat expādit alas suas vt pulli sub
eant et habeāt tutū refugiū: sic no
bis pat et quodāmodo dilatato si-
nu extēsa est sūma illa et meffabilis
pietas dīni dei nīri. Vñ et sup̄ dixit.
Nīm refugiū meū es tu. Iam vero

sub ipis q̄ scapulis et vmbraculuz salubre et ptectōnem habem⁹. Sic enī iste corporeus sol licet bonus sit et valde necessarius tñ et feruor eiꝰ si tēperatus nō fuerit infirmo capiti ꝛ splendor infirmis oculis nocet: nec est solis culpa ꝫ infirmitatis: sic etiā sol iusticie est. Vñ ꝛ dr. Noli nimiuz iustus esse. Non q̄ iusticia bona nō sit: ꝫ q̄ dum adhuc infirmi sum⁹ oportet ipa bona gr̄a tēperari: ne forte elatōms aut indiscretionis viciū incurramus. Quid enī ē q̄ incessanter orātes ꝛ supplicātes. nō possum⁹ ad eā quā desideram⁹ gr̄e abūdātiā puenire? Putatis. q̄ auarus aut inops factus est deꝰ: impotens aut inexorabilis? Absit ꝟ. prius absit: ꝫ ipe cognouit figmentū nr̄m: ꝛ scapulis suis obūbrat nobis Nō tñ a petitōe ꝑ ea cessandū ē. q̄ ꝛ si non dat ad satietatē. dat tñ ad sustētatōez: ꝛ si cauet nos a feruore nimio: tñ fouet nos tanq̄ mater calore suo. Hoc ē enī q̄rtuz qđ dixim⁹ sub scapulis eiꝰ nos pstari: vt tanq̄ pulli i calore materni corporis foueam̄. ne forisvagātes moriamur. refrigescēte scilicet nimirū caritate: q̄ nō diffūdit in nob. nisi p spūm q̄ datū nob. Sub hijs igit̄ pēmis eiꝰ securus sperabis: vtvidelicet de exhibitione pñtiū muneruz. firma sit exspectatio futurorū.

Sermo. v. vñ sup̄.

Cuto circūdabit te veritas eiꝰ. Vigilate ꝛ orate: vt nō intretis in tēptatōnem. Et quis hoc dixerit scitis: et tpus scitis Dñi enī est verbū istud instāte iam passione sua. Et attendite q̄m ipse q̄dem erat passurus ꝛ nō discipuli: nec tñ p se dicebat orādū ꝫ p illis: vñ ad petrū. Ecce satha nas expetiuit vos vt cribraret sic triticū: ego aūt rogauit pro te vt non deficiat fides tua: ꝛ tu aliquādo conuersus cōfirma frēs tuos. Si tñ illis oportebat timere in passione dñi: quātuz nobis timendū est frēs in passione nr̄a? Vigilate ꝑinde et orate ut nō intretis in tēptatōnem. q̄m vndiq̄z circūdati estis tēptatōmbus: vñ ꝛ legistis q̄ tēptatio est vita hois super tr̄am. taq̄ si tot tēptatōibus plena est vita nr̄a vt nō immerito tota ipsa tēptatō debeat appellari: puigili circūspectōne opus est ꝛ oratōe. ne inducamur in eā: vnde est et illud in oratōne dñica. Et ne nos inducas in tēptatōez. Quia ergo vndiq̄z sic circūdat⁹ es tēptatōibus. scuto circūdabit te veritas eius: vt quēadmodū vndiq̄z bella: ita vndiq̄z sint ꝛ p̄sidia Ex quo et oīmo illud manifestuz est spūale scutū esse oportere: q̄ circūdare. pt. Veritas autē circūdat: q̄ verax qui ꝑmittit: et sic exhibet vt ꝑmittit. Fidelis deꝰ ait aplus q̄ nō patietur vos tēptari sup̄ id qđ potestis. Nō incōgrue sane scuto cōparatur gr̄a diuina ptectōnis: qđ in superiori pte amplū et latū est. vt caput humerosq̄z custodiat: i inferiori vero strictius ut min⁹ oneret: maxīe q̄ gratiliores sint tibie nec taz facile vulnerētur: ꝫ nec adeo periculosuz sit illis in ptibus vulnerari. Sic oīmo sic militibus suis xp̄us ad inferiora tuēda id est carnē. magnā vt ita dixerim strictitatē atq̄ penuriā rerū tpaliū donat. nec vult eis illorū multitudine p̄grauari: ꝫ vt victū et vestitū habētes quēadmodū ait aplus his otenti sim⁹: in superioribus vero amplā latitudinē ꝛ abūdantiā gr̄e spūalis. Sic enī habes. Primū querite regnū dei ꝛ iusticiā eiꝰ:

et omnia adicientur vobis. De vi-
ctu et cultu dixit et vestitu: unde dixe-
rat sollicitos esse nō debere. Naz et
hoc ipa pater noster celestis bem-
gnissima pietate ministrat ob du-
plicē cz causā: nevel oīmo crede-
rem⁹ infensum si ista negaret. z sic
desperarem⁹: vel illoz mimia sollici
tudo spūalis exercicij fieret detrim
tū. Sine his enim neqz viuere. neqz
deo seruire est. Ceterum quāto stri
ctius. tāto melius. Itaqz scuto cir
cūdabit te vitas ei⁹. Nō timeb a tio
re nocturno: a sagitta volante per
diem: a negocio pambulāte in te-
nebris: ab incursu et demonio meri
diano. Hec sunt quatuoz tēptatio
nes: quibus vndiqz circūdati. neces
se habem⁹ circūdari etiā scuto dñi:
vt sit nob a dextris et a finistris. añ
et retro. Doc eni p̄monitos vos es-
se volo nemmē sup terrā absqz tem
ptatōne victurū: ut cui forte tollīē
aliqua. alterā securo exspectet: aut
forte nō securus ꝫ pauidus magis
et sic prat ab eo liberari: ut nunqz
sibi in corpe mortis hui⁹ libertatez
pfectā seu requiē audeat polliceri.
Qua in re ofiderāda ē nob tā bemi-
gna erga nos diume pietatis di-
spensatio. vt quibusdā nos tēptatō
nib⁹ patiatur diutius occupari. ne
forte piculosioz es occurrāt: ab aliq
bus vero citius liberet: vt possim⁹
in alijs quas nobis vtiliozes forte
puidet exerceri. Verū ofiderādum
nobis est. ꝫ nō modo: que sint iste
quatuoz quas hic ponit. Credo eni
q̄ et in hoc ordine quo hic numerā
tur ostra eos qui ouertuntur insur-
gūt: et velut principes sunt ommū
temptatōnum.

Sermo. vi. vnde supra.

Solet in diuinis scripturis
adūitas designari per no-
ctem et scimus quia adūsus
eos qui ouertūtur. primū esse certa
men de molestijs corpis consueuit.
Caro eni hactenꝰ indomita casti-
gari et in suitutē redigi nequaq̄
equanimiter patitur ꝫ adhuc me-
moz recens pdite libertatis acrius
occupiscit aduersus spm̄: maximeqz
in his pcms in q̄bo estis vos q̄ tidie
morientes imovero morte affecti to
ta die: q̄z supza vires sunt. et vltra
naturā. z otra osuetudmem vitaz.
Quid igit̄ mirū si turbāt ista maxi
me eos qui necdū osueuerūt. necdū
satis in pmptu habent recurrē ad
oratōes. resurgere ad meditatōes
sanctas: vt sic releuetur diei pond⁹
et estus? Necessariū plane nobis in
ter ipa nre ouersionis mitia scutuz
dñi: vt nō timeas a timoze noctur-
no. Bene aūt dicitur nō timēdum a
timoze nocturno et non dicit̄ a no-
cte: quia non ipa afflictio tēptatio
est: ꝫ magis timoz ipius. Nam z om
nes laboramus cum tamen non om
nes inde tēptemur. et q̄ tēptantur:
multomagis timoze future pene q̄
pūtis doloze ledūtur. Quia ergo ti
moz ipa tēptatio est: ogrue dictū
est ei qui circūdatur scuto dñi. q⁹ a
tēptatōne hac non timebit. Forte
impugnabitur. forte tēptabit̄ fos-
te timebit nocte: ꝫ nō ei timoz iste
nocebit. Magis aūt si nō fuerit dā
natus tūc immaculatus erit: z emū
dabit̄ sic sēptū ē: q: teri iti purga-
būtur. Cami⁹ ē timoz iste: ꝫ vt ex
aminet. non exurat. veritas facit.
Nocturnus plane et tenebzosus ti-
moz: ꝫ facile hūc radi⁹ veritatis ex
supat. Ingerit eni ocis cordis nūc
q̄dē pctā q̄ fecim⁹: ut quēadmodū

de se ꝓpha ait·etiaz nos in flagella
parati sum9:annũciãtes iniquitatẽ
nr̃am·et cogitãtes ꝑ pcc̃o nr̃o :nũc
vero eterna supplicia q̃ meruimus·
vt in eor̃ũ cõpatõe q̃ euadim9·vni-
uersa q̃ patim̃ delicias reputem9 :
nũc q̃z celestia p̃mia ad q̃ tẽdim9·
crebro vicz mẽor̃ãtes·qm̃ nõ sũt cõ
digne passiones huius tpis ad futu
rã gl̃am q̃ reuelabiẽ in nobis:nunc
etiã ea q̃ ꝑ nobis ptulit cristus :vt
crebro ꝑsiderãtes quãta sustinuit il
la maiestas ꝑ inutilibꝫ suis:erube-
scamus non sustinere vel parua ꝑ
nobis·Sz fortasse ꝑualuit veritas :
p̃ꝑtim tam multiplex ⁊ vsquequa-
q̃z circũdans nõ repellere modo· ſz
etiã expellere penitus hũc timorez·
Nox p̃cessit:vt filiꝰ lucis ⁊ diei ho-
neste ambulãs time sagittã· Leuiẽ
volat·leuiter penetrat : ſz dico tibi
non leue infligit vulnus :cito inter
ficit· Nimirũ sagitta hec vana gl̃a
est·Nõ est vñ ꝯ impugnet pusilla-
mimes et remissos: q̃ feruẽtiores eẽ
videnẽ ipi paueãt:ipi sibi caueãt in
hac pte mihi omin9 adhuc sollicíti
non deserere scutũ inexpugnabile
veritatis·Quid enī aliud tã cõtra-
riũ vanitatis? Nec sane huic opponẽ
da sagitte·secreta illa·⁊ quodam
modo intima veritatis exigim9:se-
metipam nouerit illa ania:de se te-
neat veritatẽ·Difficile ꝓ:suis in fal
lor hõ vbiꝫ laudãtiũ hoiez ī vita sua
abduci poterit altũ sapere:si se int9
ad lucẽ veritatis sollicita ꝑsideratõ
ne discutiat·Nõne enī si ꝓpriã cogi
tet ꝑditõnem:dicturꝰ est sibi·q̃d su
pbis terra et cinis? Nõne si ꝓpriaz
ꝑsideret corruptõnem:fateat neẽ
est·qm̃ nõ est in eo bonuz ? Sed ⁊ si
forte aliq̃d habere videẽ : non mue
met puto·q̃d respõdeat apl̃o dicen
ti:quid habes q̃d nõn accepisti· Et
alibi · Qui stat · videat ne cadat ·
Postremo si fideliter cõputet:faci-
le illi erit aduer tere :ꝙ nec cũ dec̃
milibꝫ possit occurrere ei qui cũ vi-
gintí milibꝫ venit ad se :et oẽs iusti
cias suas tanq̃ pannũ menstruate
reputarí·Eadẽ q̃z veritas et eis mi-
chi lominus ꝏponẽda est tẽptatõ
nibus que sequũtur· Neq̃z enī vel
fic desistit hostis antiquꝰ :ſz ad calli
diora forte ꝙuertitur argumenta·
Firmã ꝑbauit vtroq̃z latẽ turrim:
nõ est ꝙ vel a sinistris pusillanimi
tate timoris vl̃ a dextris eã hũanis
ocutere laudibꝫ: in vtraq̃z iam mo
litõe frustratus attẽptet·Sed si vi
ribꝫ inquit deicere nequeo :forte de
cipere possum alicuiꝰ ingenio ꝑdi-
toris·Quis putas erit hic ꝑditor?
Plane cupiditas radix iniq̃tatis·
ambitio subtile malũ·secretũ virꝰ·
pestis occulta·doli artifex·mat̃ ꝑꝑ
crisis·liuoris parẽs· vicioꝝ origo:
crimiñ fomes·vtutũ erugo ·tmea
sãctitatis :excecatrix cordiũ·ex re-
mediis morbos creans:generãs ex
medicina languorẽ·Cõtempsit va
nã gl̃am qui ait qm̃ vana est:forte
solidius aliq̃d affectaret:forte hꝰ
nores:forte diuitias·Quãtos ſz ne-
gociũ pambulãs in tenebris trudi
fecit in tenebras exteriores: veste
spoliãs nuptiali:et vtutũ exercitia
fructu pietatis euacuãs·Quantos
ergo pestis hec nequiter supplãta-
tos turpiter q̃z deiciet:vt ceteri q̃-
q̃z quos latuit occultus effossor· sub
itam expauescerẽt ad ruinã· Quid
vero hũc foueret vermẽ aliud:ꝙ mẽ
tis alienatio ⁊ obliuio vitatis? Aut
quid mi veritas hũc pendũ mue-
stigat ꝑditorẽ : et negociũ arguit
tenebrarũ? Nimirũ hec est q̃ dicit·

Quid ꝓdest homini si vniuersū mū
dum lucretur·aīe vero sue detrimē
tū faciat? Et itē· Potētes ait potē
ter tormēta patiētur· Hec est q̄ se
dula suggestione reducit in mētē·
q̄ sit in ambitu friuola ꝺsolatio: q̄·
ue iudiciū vsus breuis: fmis ignot9·
Ducusq; tēptatōes dñi: quartā mi=
micus nō ꝓsumit afferre? Illa enī
de ignorātia ē· Nec dubitat sapien
tissimū: qui si moderabaē responio=
nes suas: ut in nullo vnq̄ posset dep
tendere qđ q̄rebat· Prima siquidē
tēptatōne esurienti suadebat de la=
pidibꝫ panē facere: ꝫ ille nec posse
nec nō posse rñdens: cibū aliū ꝓten
dit dicēs· Non in solo pane viuit
hō ⁊ cetera· Secūda vero tēptatōne
ꝑcipiciū suadebat· ꝓmittēs q: nō le
deree si filiꝰ dei esset: et sic vidēs oīs
ciuitas laudaret eū et magnificaret:
et nec esse se· nec nō esse rñdit· Ter
cia de ambitōne fuit: q̄ oīa regna
mūdi ꝓmisit· si cadens adorares eū
Videsne q̄ ambitōnis via adoratō
diaboli est· q̄ videlicet ad honores
et glam mūdi puenīendū suis ille
adoratoribꝫ pollicetur? Quarta ut
dixi tēptatōne apud eū abstinuit:
cuiꝰ mirū tantā esset exptus pru
dentiā ex responsis· Quid aūt aduer
sus alios faciat: quos videt oīnimo
dis diligere iusticiā ⁊ odisse iniq̄ta
tē? Quid nisi vt iniq̄tatē pallieṫ tu
tis imagie? Nuos enī pfectos hom
nouerit amatores: malū eiꝰ sub spe
cie boni nō mediocris ꝫ pfecti ꝓsua
dere conaē: ut cito ꝺsentiat q̄ mag
nope diligit bonū ⁊ facile q̄ currit
currat· Hoc ē igit demonū nō mo
do diurnū: ꝫ meridianū· An nō hoc
timuit maria: q̄n ad nouā angeli sa
lutatōem expauit? An nō hoc mi=
nuabat apls cū diceret· nō enī igno
ramus cogitatōes eius· Ipe enī an
gelus sathane trāsfigurat se in an
gelū lucis? An nō demiq; hoc ipsum
metuebāt discipuli: q̄n videtes dñm
sup mare ambulātē clamabāt pu=
tātes fātasma esse? Et vide q̄ bene
ogruit q̄ quarta vigilia noctis fuit
se dr: q̄n tēptatōe quarta vigilasse
discipuli phibentē· Nec vero in re
manifestissima nr̄a arbitror opus
esse eloq̄o: q̄ vicz sola sit veritas q̄
palliatā detegit falsitatem· Quā=
tuor has tēptatōes etiā in genera
li statu ecclesie haud difficile dili=
gēs ꝺsiderator inueniet· Nōne enī
timor nocturnꝰ exercebat nouellaz
adhuc ecclesie plātatōem: q̄n ois q̄
occiderat suos dei arbitrabaē obseq̄
um se pstare deo· Demū psecutōne
cessante ⁊ die reddita turbauit eā
grauiꝰ et afflixit sagitta volās q̄n
exierūt aliq̄ de eccīa inflati spū car
nis sue inanis ⁊ volatilis gle cupi=
di: ⁊ volētes sibi facē nomē linguaſ
suas magnificādo diūsa ⁊ pūsa do=
gmata fabricauerūt· At nūc q̄dē
pax a paganis: pax ab hēticis: ꝫ nō
ē pax a falsꝫ filijs· Multiplicasti gē
tē ihu dñe: ꝫ nō magnificasti leticiā:
q̄m multi sūt vocati: sūt pauci vero
electi· Omnes xpiani: ⁊ omnes fere q̄
sua sūt q̄rūt: nō q̄ ihu xpi· Ipa q̄ꝫ
eccīastice dignitatis officia in turpē
q̄stū ⁊ tenebrarū negociū trāsiere:
nec in hijs salus aiaꝝ: ꝫ luxus q̄rit
diuitiaꝝ· Propter hꝫ tōdēē· ꝓpter
hꝫ freq̄ntāt eccīas: missas celebrāt·
psalmos decātāt· Pro epatibꝫ ⁊ ar
chidia conatibꝫ impudenter hodie
decertaē: vt eccīaꝝ reddit9 in sup
fluitatis ⁊ vanitatis vsus dispēnē·
Supest vt reueleē hō ꝑccati· filiꝰ p
ditōis· demonū nō mō diurnū· ꝫ et
meridianū: qđ nō solū trāsfigurae

in angelū lucis: ꝫ extollitur supra oīne quod dicitur dei aut qđ colit. Nimirū in templo diatur crudelius calcaneo mīris eccīe a q̄ dolet caput suuz esse otritū. Nic plane grauissimus erit incursus: ꝫ ob hoc q̄z eccīaz electorū veritas libabit ꝓpter eos breuiās dies: et demoniū meridianū destruēs illustratōe aduētus sui. Et hs quidē dicta sint de tēptatōibz istis Nā et ꝑmōe q̄daz sup cātica cāticorū memi sup hnc tractasse fatebit: cū meridiam hui⁹ demonij mētio incidisset ex occasione scz meridiam ac cubitus spōsi: quē sibi sponsa ꝓtierat indicari.

Sermo. vij. vñ sup.

In spe viui mr frēs: nec deficimꝰ in tribulatōe pñti: q̄ in exspectatōe finꝰ indefectibiliū gaudiorū. Neq enī vana vel hs exspectatio aut dubia spes videt: mixta nimirū eterne ꝓmissionibz veritatis. Deinde etiā ex ꝓceptōe pñtiū munerū firma est exspectatio futurorū: et pñtis gre vtus nimis credibiliter attestatur felicitatē ꝓmisse gle fine dubio secuturā. Nēpe dns vtutū ipe est rex gle: et in ymno q̄z eūdē vocis cātamꝰ prez penitus gle prem potētis gre: cui et in psalmo canimꝰ: qz misericordiam et veritatē diligit deus: gram et glam dabit dns Virilit ergo sustineat in hoc seculo pietas collactatōem: et psecutōem q̄libet eq̄ miniter patiat. Quid nitolleret oia: q̄ ad oīa valet ꝓmissionē habens eiꝰ vite q̄ nūc est et future? Repugnet fortit impugnati: qz et repugnāti ꝓpugnator aderit indefessus: et triūphāti nō deerit largissimꝰ remunerator. Scuto inq̄t circūdabit te veritas eꝰ. Necessaria plane insuperabilis ꝓtectio vitatis: nō modo interim in carne degenti. ꝫ postmodū exeūti: et nūc quidē ad periculosos conflictus: tunc vero ob mōstruosos occursus spūum malignorū. Nēpe et sanctissimā illā gressi martiri aiam voluit pars inimica nocere: et cruēta bestia sciēs q̄ modicū iaz tpus haberet: tota profecto insania malicie infatigabilis nō est verita prope assistere ei q̄z in quo michil habebat. Immo vero ad ipm etiam regē gle accedere impudētissima temeritas illa ꝑsumpsit: sic ipe testat. Venit enī ꝓnceps mūdi hui⁹: et in me nō inuenit q̄q̄. Felix ania q̄ sic interim tēptatōnū iacula scuto veritatis repulerit: vt nil p:ius venenatū i se coalescere passa: omino nō offūdatur cū loquet inimicis suis in porta: nihil in me funeste repies. Felix sic circūdat clipeꝰ veritatis vt introitū q̄z exitū eiꝰ custodiat: exitū vtiq̄z ab hac vita: introitū in futurā: q̄ vicz nec moliat a tergo: nec a facie mali q̄ppiā inimicus attēptet. Siq̄dē omīno opꝰ ēt illi custode. opus erit duce fideli: opꝰ erit consolatore magno ꝓpter horribiles illas visiones: nō minꝰ q̄z hic adiutore et ꝓpugnatore. Intra muisibiles tēptatores. Glificate itaq̄z dilectissimi et portate interim xpm in corpe vro onꝰ delectabile: suaue pōdus. Sarcimā salutarē: etiā si ꝓmere alique fortevidet: etiā si interdū latera tōdit et flagellat recalcitrātē: etiaz si qñ in camo et freno maxillas cōstringit et coherceat: omīno felicit. Estovt iumētū q̄ saluatorē portas: ꝫ nō penitꝰ ut iumētū. Dō inq̄t cū i honore esset nō intellexit: cpatꝰ est iumētis insipiētibz: et similis factus ē illis. Quid enī stātope vel plāgit ꝓpha vel arguit in hoc fictitudinē iumē

torum·p̄ebtim qui alio quodā loco
de se loqui ⁊ dicere deo nō fine qua
dā ogratulatōe videt: ut iumētum
tcūs sum apud te: et ego sēp tecū ⁊
puto·imo nō puto ꝙ scio·similitudi
nem aliquā iumētorū hōmini omen
dari: ꝙ plane nō eā q̄ in non intelli-
gēdo⁊ insipiētie: ꝙ q̄ in patiētie imi
tatōne ofistat·Neq; enī succēsētis
similiter ꝙ ne plāgentis quidē, vide-
ret wx: si dixisset·Pō cū sub onere
dei esset nō recalcitrauit: vt iumen
tū tcūs ē apud eū·Quis nō illi ium̄
to plurimū inuideret cui⁹ in hūiliter
go ad cōmēdatōem meffabilis sue
māsuetudinis dignat⁹ ē sedere sal-
uator: si cū illi⁹ tā p̄cioti oneris ge-
statōe intelligētiā q̄; tā singularis
habuisset honoris? Vt iumētū igit̄
esto mimie tñ iumētū: patiētur q̄dē
fastidiōs onus·ꝙ honorē intelligens
sapiēter: et delectabiliter cogitans
tā ip̄i⁹ oneris qualitatē pl⁹ q̄ ꝑpiā
vtilitatē·Magn⁹ ille ignati⁹. disci
puli quē diligebat ihesus auditor·
martir nr̄: cui⁹ p̄ciosis reliquijs nā
ditata est pauptas: mariā in pluri
bo q̄s ad eā scripsit epīs xp̄iferam
salutat·Egregi⁹ plane titulus di
gnitatis: et cōmēdatio honoris im
mensi·Nēpe cui fuire regnare est:
gestare hūc·nō onerari ē·ꝙ ornari·
Ceterūvñ ei de quo nūc loq̄bamur
saluatoris asello verēdū vllatenus
videbat: ne sub illa tali sarcina defi
cere posset in via? An vero timēd⁹
ei aut lupor̄ incursus·aut raptorū
occursus vel p̄cipiciū seu piculū ali
q̄d sub tāto p̄side metuendū? Felix
q̄ sic tulerit xp̄m: vt a scō scōr̄ i sā
ctā ciuitatē mereat̄ induci·Nō est
oīmo q̄d timeat: nevl̄ in via aliq̄d
offēdiculū·vel repulsā in ianua pa
tiat̄·Illi nēpe iumentoviā pabāt fi
deles p̄phi: huic angeli sācti: q̄m an-
gelis suis mādauit de te vt custodi
ant te in oīnibꝰvijs tuis: ne forte of
fēdas ad lapidē pedē tuū·Sed non
sunt hec p̄occupāda mō series ma-
gis ipa scripture·expositōnis ordine
sequenda est·Cadent a latere tuo
mille: et decem milia a dextris
tuis: ad te aūt nō appropinquabit·
Dic enī versus hodie nobis tracta
dus est: non ignoratis·In precedē-
ti sane capitulo quod nouissime tra
ctabat̄ dictū est si recolitis quēad
modū a quatuor quibusdā maximis
equidē grauissimisq; tēptatōnibus
hui⁹ vite p̄tectio liberet veritatis:
videlicet a timore nocturno: a sagit
ta volante in die: a negocio pambu
te in tenebris: ab incursu et demo
nio meridiano·Quod igit̄ sequitur
cadēt a latere tuo mille et cetera:
future magis vite arbitror assignā
dū·Vnde et in p̄ncipio sermonis hu-
ius meministis adhuc mi fallor sētē
tie aplice: qua videlicet valere ad
oia pietatē: vite q̄; ei⁹ q̄ nūc est ⁊ fu
ture p̄missionē habere domēdat·Au
dite ergo et audite in letícia cordis
vri: q̄d ad futuę vite p̄missiōez vr̄az
q̄; exspectatōnē p̄timere videt̄·Vbi
est thesaurus vester: sit et cor vr̄m
Et quidē studiose audistis presen-
tia·non sum immemor: ꝙ studiosius
decet futura audire·Nam et pseu-
do p̄phetam balaam dico recolite
qui historias nostis: et ipse inquaz
miquus iustorum mortez optabat:
et nouissima sua horū filia fieri p̄ca-
batur·Tāt⁹ ē pietatis fruct⁹·tāta
iusticie merces: vt ne ab ips q̄dē nō
deficerari q̄at ip̄is ⁊ iustis·Am⁹ tñ
oblectat cāticū sīō salices babilōis·

Suspendenda primo organa apud eos: lamentandū magis sup flumina babilōis: si fōte psuaderi eis posset vt plāgant. Dic plane cātādū ē vbi non deerunt q̄ tota alacritate spūs saltēt ad wcē psalterij: ad cānticū syon: et wehemētia quadā sacri desiderij ad eā gestiāt puolare dicētes. Quis dabit mihi pennas sicut colūbe: et wolabo et requescā? Quid enī aliud exultare: q̄p ex seipo saltare est? Nimis sapit his q̄ medio adhuc piclitātur in mari. iactātur vndis. agūtur fluctib⁹: q̄libet fastuosa bile sit qđ de remoti et pprie iā desperati trāquilitate seu amenitate litoris nunciaē. Sed nec ad ejusmodi ptimet aiaz qđ hodie wbis ppositū ē. Neq enī talis quēpiā ad hoc merebit audire cadēt a latē tuo mille: et decez milia a dextris tuis. Memētote cui his pmissio fcā sit. Nē pe ei q̄ habitat in adiutorio altissimi: in ptectōne dei celi cōmorabit. Audiat igit is q̄ salutis portui cogitatōe iā et auiditate appropiāt: q̄ p iactata velut q̄dā anchora spei fuerit illi desiderabili mundi fabilitē in hesse videē: cūctis diebus q̄bus nūc militat exspectās donec veniat immutatō sua. Certissima sane et pcipua appinquatō portus hui⁹ his ipa oversatio ei⁹ in qua positi estis exitus preparatio est wocatonis videlicet et iustificatōis diuie. In his nē pe duobus fidelis q̄daz ostituta ē cōnexio velut cuiusdā etermitatis ad etermitatē. id est magnificatōis ad pdestinatōnē: quarū equidez fic pdestinatio nullo ē pstita principio: sic et magnificatio mihilominus nullovnq̄ fine claudēda. Ne vero eā quā diximus quasi gemine hui⁹ etermitatis mediā onexionē esse putes nre abnuentōnis: apostolus audi. si nō eantē tibi manifestius ipse cōmendat. Quos enī pscivit et pdestinauit ofōmes fieri imagīnis filij sui: q̄modo putas aut q̄ ordine magnificabit? Si q̄dem q̄ fūt: a deo ordinata fūt. Num a pdestinatōne ad magnificatōem saltu quodā puenies repentino? Prouide tibi mediū pontem: aut magis ingredere iam paratū. Quos pdestinauit inquit hos et wocauit. Quos aūt wocauit: hos et iustificauit. Et q̄s iustificauit: hos et magnificauit. Decvia equidē bona videē: nō nullis hoib⁹: sed bona ē: mihil sup eius fine timēdū. Nō tibi sint vie hui⁹ suspecta nouissima: perge secur⁹ tātoviuidius. quāto certi⁹ ea iā propinquare videnē. Nemp̄ tenes media: quō nō nouissima ppinquarent? Agite inquit pniam: appropinquabit enim regnum celorum. Sed regnum inquies celorū vim patitur: et violēti diripiūt illud. Alis mihi rndeat: nō nisi p medios hostiū cuēos patet accessus: in itinere medio sunt gigantes: in arena wolitāt: obsidēt trāsitū: obstāt trāseūtes. Attn fiducialiē age: ne timeas. Magni fiit: mlti fūt: q̄ cadēt a latē tuo mille: et decē milia a dextris tuis. Cadent undiq̄: nunq̄p tibi deinceps in ppetuū nocituri. Paruz est: nō appropinq̄turi. Equidē videbit petō: et irascēt: q̄ a latere venit gladius pueiat te misēdia dei tui: ea dē q̄s mihilominus etiaz misēdia subseqūtur: et introitū vicz tuū vt qđ sup memini⁹. et exitū tuū custodiens. Alioquin quid in illo tā fribili spūaliū nequiciarū occursu hūani posset ofistē sēsus: qđ nō intolerabili ocutētur horrore. Quid putatis fres si vl vni alicui e tā mltis pncipib⁹ tene-

biarū in mediū vestri irruere et in tota feritate sua ac tenebrosi enormitate corpis apparere liceret: qs illū posset vel corporis sensus fustimare vel cordis: Demiq ante hos paucos dies ipi scitis vim quēdā typus vomitem et postea excitatū. tā grauiter fantasia nocturna turbaret p missa est: utvix illa die ratōnis cōpos. vix potuerit esse securus. Etiā oēs vos pariter expauistis: cū terribilis ille terribilē nimis exclamasset in vocē. Erubescendi sane quos q a deo fides in vobis vel dormientibus visa fuerit obdormisse: ꝛ ad nostrā fine dubio factū est ammonitōem: vt tota sollicitudine memimerimus aduersum quos nobis sit collucta tio. ne qñ secz aut ignari hostilis insidie aut protectōi diuine inuenia mur ingrati. Exvehemētissimo ficdem quoq cruciatu liuoris in tantū erupit malicia inueterata furorē: his pximis diebo sanctis acrius sese indicans nra deuotōe torqueri. Eodem sane tabescētis insanie zelo ꝛ licentia ampliori exercitibo sanctis adest: nō mihi a latere trā. Neqz enī vel occurrere iam a facie quasi vt vim faciat: vel a tergo repere tangq vt decipiat permittet. Sed nec iuxta iter qdem scādalū de cetero ponet tibi: ad te enī nō appropinquabit. Nō modo nō attingetvt feriat: ꝛ nec accedetvt ferat. Puto enī id verebaris ne te fortitan grauis ad illas tam monstruosas effigies. et larualium tantā multitudinē facierū horror invaderet: ꝛ egregio tibi paclito ac efficacissimo adhereret osolator: ipe mirū de q legisti. Coram illo pcidet ethiops: et inimici eius terrā lingent. Plane ad nichilū deducetur in ospectu eius malignus: sic timētes se glorificabit. Preserere te dñe ihesu quantū libet irruāt hostes: imo nō irruāt. ꝛ ruant: confluāt vndiqz ꝛ nō fluāt: et pereant a ospectu dñi. quēadmodū fluit cera a facie ignis. Quid enim metuā deficiētes. quid trementes paueā: qd vrear cadētes? Et si ambulauero in medio vmbre mortis nō timebo mala: dūmodo tu mecum sis dñe deus meus. Siquidem ptinus aspirabit dies: et inclinabūtur vmbre cadent homines principes tenebrarū. Quos enī nūc qz dū mē maligna eorum occultasqz suggestiones p fidē adhuc nō p speciē ābulam⁹. Fides tñ victoriosa triūphat: quō nō facili⁹ ipa iam tūc palate cognitio veritatis euidēs cū suis illis tenebrosis ferrugineisqz imaginibus exfufflabit? Ne causeris forte de numero: vel ipam saltē multitudinē verearis. Memento sane q ad vnum saluatoris imperiū. ab obsesso iam tot diu possesso vnius hominis corpe demonū legio tota discessit: tne ipos quidē ausa est mihi ab eo iussa peragere porcos: quantomagis ipo duce quotcūq fuerint vndiqz cadēt cū ingenti admiratōe tot confusione dicētes: q est ista q ascēdit sic aurora cōsurgēs pulcra ut luna. electa vt sol terribilis vt castrorū acies ordinata. Intrepidus itaqz tonitruo impauidus. magis autē gratulabūd⁹ tu laudās oculis tuis cōsiderabis: nec sane iam vel impugnatōnem fustibus vel furorē paueb: ꝛ magis rebutōez pcōz videb. Et qdē videt sufficere posse hodie que dicta sūt: sed adhuc sane aliquos vestrū nōnulla arbitror exspectatōe suspēdi. Mouet enī studiosiores qsqz mi fallor: qd nā sibi velit q a dextris qdē decē milia. a sinistris vō mille phibz

ē ca furos· ſ̄n̄ lat⁹ ſane q̄ ſimpli=
citer dr·non mſi ſiniſtrū hoc loco li=
cere accipi puto:preſertim q̄ dex=
trū quidem m contmenti ꝓprio deſi
gnetur ex nomine· Et quidē non ſi
ne certi ratōne miſteriꝫ · a ſiniſtris
multos: ſ̄ mlto plures a dextris ca
furos eſſe p̄dixiſſevideatur· ſ̄Niſi for
te quis tā hebes fuerit et mſulſus :
et vt m eo q̄ dr mille et decē milia·
certā exprimi putet numeri taxa=
tōnem: et nō magis ſupabūdantez
cōpatōnem· ſ̄Nos enī ſic nō diuinas
ſcp̄turas accipimus:ſ̄ neq; ecclefia
dei·Cabent ergo a ſiniſtris quidem
mille· a dextris autē decē milia:q̄
videlicet abūdantiori maligmtate
et velut copioſiore manu dextriſ mſi
ſtere partibꝫ:dexterū latus appete
re ꝓſueuiſſent·Quod q̄dē ſi magnū
illud eccleſie corpus cōſideraret li=
bet:facile ſatis aduertimus· longe
acrius impugnari ſpūales viros ip
ſius eccleſie q̄ carnales: q̄ mirum
duo ei⁹ latera dextrū ſiniſtrūq; pu
to nō mcōuemēter accipim⁹· Agit
hoc ſane ſupbia ſemp̄ muidioſa ma
licia pfectōres quoſq; vehemētius
pulſans iuxta illud:eſca ei⁹ electa·
Et iterū·Abſorbebit fluuiū·et non
mirabitur: rhabet fiduciā q̄ mflu
at iordanis m os eius: Agit inquā
et ſi non ſine certa diuini diſpēſatō
ne conſiliꝫ:qui q̄dē nec mpfectōres
ſupra id q̄ ferre poſſunt tēptare
p̄mittit ·faciēs cū temptatōe p̄uē=
tum:et pfectōribꝫ nō modo glorio
ſiores·ſ̄ numeroſiores parat ex ho
ſte triūphos· Tota ergo p̄iter ele
ctorū eccleſia coronabit̄·q̄ extra
q; p̄te ſui legitime certauerit ·vtro
q; mirū cornu tā potēter mterim
vētilās mimicos:vt paulo poſt ma
nifeſti⁹ cadere videātur a latere ei
us mille: et decē milia a dextris eiꝰ
Sic mirum olim iam quidē dauid
pfectiore virtute p̄bata:necdū ve=
ro ꝓpalata m iſrahel reprobatione
ſaulis:canebāt i choro dicētes· Per
cuſſit ſaul mille:et dauid decem mi
lia· Sm aūt ad ſingulos magis pla
cet hoc referri:nō vobis deeſt nec i
hac quidem p̄te ſpiritalis mtelligē
tie via: dūmodo ꝓpriam ſup hoc ex=
periētiā conſulatis· Longe ſiquidem
ampliori ſollicitudine ꝛcallidītate
multiplici pars aduerſa vulnerare
m nob dextera ſatagit q̄ ſiniſtra :
nec tā corpis pfecto q̄ cordis labo
rat aufēre ſubaz· Ptrāq; mirū p
ſperitat hūano generi muidere no
ſcūtur :vtraq; eos felicitate p̄iua
re cōtendūt·et celeſti videlicet ꝛter
rena: ſ̄ lōge ampli⁹ roze celi q̄ p̄i=
gue dine terre· An vero mcōgrue
hoc dixerim⁹ duo latera quibꝫ mi=
mirū duplicē hois ſubſtātiā cōſtat
mniti: vſ iudicate· ſ̄Nam q̄ ſpūalia
quidē bona attribuim⁹ dextre · ſini=
ſtre vero carnalia·mmime p̄ſus ve
reor arguēdū:p̄ſertim a vobis qui=
bus ſēp̄ ſtudiꝫ eſt:nec dexterā ali=
quādo ſiniſtram·nec ſiniſtram dex=
teram reputare · ſ̄Nec vero alie ve=
ra quide ſapientia p̄bat:q̄ ut m ſi=
niſtra diuitie et gla: m dextera au
tem ſit lōgiturnitas vite· ſ̄Nam ꝛ ſ̄
ſane nullaten⁹ expedit ignorare :q̄
nam vobis ve hemēti⁹ inſtet puicax
hoſtiū mltitudo · Illuc nēp̄ ſtudio
ſius repugnādum vbi grauior vr=
get neceſſitas·vbi totū belli immi=
net pondus ·vbi colluctatōnis ratō
cōſiſtit:vñ vobis patur tota aut vi
ctis ignominioſa captiuitas:aut vi
centibꝫ gloria triūphalis · Demq;
ꝓpē ſ̄ nō q̄dē ad ſipiētiā vob·timē
dū libere adūſario videmini lat⁹ ex=

posuisse sinistrū: vt dexterū prinde tota sollicitudine obseruetis. Hec mirū cōmēdata a xpō et xpianis omnibus imitāda serpētis prudētia ē: et caput solū toto si necesse fuerit expōsito corpore tueaē. Hec vera philosophia. hoc ofiliū sapiētis: vt oīm custodia fuetur cor: qz ex ipso vita procedit. Hec denīq; gr̄a et misericordia dei in seruos eius. et respectus in electos illius: vt in eoz interim sinistrā quidē velut dissimulās dextere semp studiosius protector assistat. Hinc est qđ de seipo ap̄lā testatur. Prouidebā dñm in conspectu meo semp: qm̄ a dextris est mihi ne cōmouear. Nūquid nō et illi9 manū dexteram. et solam eā putas dexterā tenuisse. cui9 totā in facultatē pariter et in carnē licere passus est quicqđ liberevisū ē inimico: verūtn̄ aiam inquit ei9 fuas. Vtinam mihi semp a dextris fis ihesu bone. vtinā semp teneas manū dexteraz. Scio eni et certus sū: qm̄ nulla nocebit adūsitas: si nulla dñetur miq̄tas. Tūdeatur interim et tūdatur sinistrū latus pulsēt iniurijs: velliscetur opprobrijs: libens illud expono dū a te custodiar: dūmodo sis ipse protectio mea sup manū dexteraz meā. Forte eni mille q̄ a sinistris cadent: et decem milia a dextris tuis: dextris magis intelligēdi sūt ḡ demones. Hij nimirū nobis non nisi ob tpalia quelibet aduersant: et trāsitoria bona quidē aut nos habere inuidiosa maligtate suspirāt: aut cupiditate iniusta sese potiꝰ dolēt nō habere. Forte eni mundi hui9 conātur auferre substātiam: forte fauorē hoim: forte ip̄az corpoꝝ vitā. Vsq; huc fuire bōana pscutio p̄t: anime vero nō habēt quid faciant. Nam demones qui dez supna nobis et eterna potius muidere noscūtur: nō tñ vt sibi cedat quod irrepabilit amiserūt: ꝛ ne illuc paup de puluere suscitatus accedat. Vñ ip̄i in gloria cōditi irrepabiliter ceciderūt. Indignaē tliuore tabescit obstinata malignitas: bōanā fragilitatē obtimere. qđ retimere ipsa nō meruit. Sed et si qñ forte cuiuis tpalia bāna aut inferre conātur. ā gratulātur inferri: hec eoz tota malicia est vt iactura exterioꝝ vel eidē ip̄i vel alteri occasio fit interne. Sicut e regione homīes quotiēs ea suadere nobis. aut quolibet mō efficere curāt vnde dextera nr̄a ledaē: nō hoc quidē p̄ncipalit agere: ꝛ tēporale aliquod cuiuis puēturū. vel sibi scz. vel nobis. vl alteri forte cui piā: aut detrimētū. ā emolumētū ex inde seu captare seu ap̄pulsare velle videtur. Nisi forte eatenus quis i de monem trāsierit ex hoie: vt optare vllo modo possit q̄libet sibi inimicissimū hoiez eterna dānatōe mulctari. Quid nos miseri dormitam9 a spirituali studio: quos tam multiplicit ter insectatur nequicia spiritualis? Et pudor ē dicē: ꝛ filē phibet vis dolozis. Quātos eni muemire ē frēs ex hoīs qz q̄ in religiōis habitu ꝛ ap̄posito degūt p̄fectōis: quos terribilis illa ap̄bete sētetia op̄hēdisse videē: si oblit9 fuero tui ihrlm. obliuioni det dextera mea. Nēpe sinistri custodie lateris tota sollicitudie incubātes callēt admodū sed sapiētia hui9sch cui abrenūciasse debuerāt: ea qz michilomin9 quā reuelat caro et sāguis qđo iuxta apostolū noluisse acq̄escere videbāē. Hemq; videas eos tā anide luc captare p̄sēti a tā secularit trāsitoriis vtilitatibo adgaudere ad terrenaz dāna vel

minima facultatū tā pusillanimiter turbari: tam carnaliter sup hijs decertare. discurrē tā impudēter. tā irreligiose secularibꝫ sese implicare negocijs. ac si hoc esset tota eorum portio: hec vniuersa substātia. Attēdite sane agricola paupertē excolit fundū: ꝫ cui forte nulla amplior p̄cio fiorue fit possessio. Pucellā pamphilū sinu suo mēdicus abscōdit: quod in saccellis suis solū hoc metalli genus erugmet. Tu quid ita extrema huic pauptati q̄uidē ꝓpij malepdigus laboris incumbis? Et est alia tibi possessio: et si forte remota Erras. Nil tam prope nos: q̄ qđ intra nos est. At forte nō quidē lōgius posita ꝫ inutilē esse causeris: vt hic tibi q̄rendā magis sufficientiam putes. Falleris: ibi magna inuenies: imo nō inuenies nisi ibi. An vero estimas q̄ vel operaz tuā non exigat: vel minus respōdeat operātis? Aut certe intuto credis esse locatam: nec vlla deinceps sollicitudine custodia egeres? Quodlibet horum sapias: scito q̄ desipias vel hēmēter. Ibi eni q̄ maxime que seminauerit hō. hec et metet. Sz et qui parce seminat. parce et metet: q̄ vero in benedictōibꝫ seminauerit de bñdictōibꝫ et metet: vt faciat vnū trigīta. vnū sexagīta. vnum cētū. Habes aūt thesaurū istū in vasis fictilibꝫ: si tñ adhuc habes. Puto eni iam amisisti: puto iam sublat9 est: puto iam comederunt aliem robur tuum et nescisti: nec potes thesauro tuo cor apponere: quippe q̄ thesaurū ipm nō habes. Alioquin queso te. si tam sollicitus es: si nec minima sperms: si tam prudēter seruas paleas tuas etiā horreū tuū suare memēto et custodire. Imovero nō exponas thesaurū tuuz: q̄ sic incubas sterquilinio tuo. Forte enim illud tibi iuidēt mille: ꝫ illū obsidēt decē milia: nec min9 supabūdātes astutia et crudelitate q̄ numero. Cadēt inquit a latere tuo mille: et decem milia a dextris tuis. Verte illuc oculos fidei. Forte iam eni irruperunt adit9: Forte iam libere diripiūt oia: Forte iam spolia ipa distribuunt. Quid sinistro lateri tam male studiosus obsuator inhereo. nisi q̄ nō in latere iam tibi esse ꝫ in facie sinistra videtur: qđ hec puderas in cōspectu tuo semp et qui tangit hoc. nō latus tetigisse putet. ꝫ pupillā oculi tui? Ceterū iaz nūc tibi puide q̄squis es dextri negligens. sinistri lateris custor: ne cum hedis locum accipias i sinistra quā elegisti. Asperū verbū est fres: nō immerito expauistis? At cauere nō min9 necesse est: q̄ pauere. Et quidē dñs me9 ihesus post cetera mestimabilis fuit erga me bñficia pietatis. etiā dexterū sibi ꝓpter me passus est latus fodi: qđ videlicet non nisi dextera mihi ꝓpinare vellet: non nisi in dextra locū parare refugij? Vtinam ego talis merear esse cōlūba que i foramine petre habitat: et in foramine lateris dextri. Cōsidera tñ hꝰ vulnus eū penit9 nō sēsisse. Nec eni illud excipere voluit nisi iā sopiat9 in morte: vt moneret te quādiu viuis in hui9 semp latere vigilare: ꝫ et mortuā cēseri eā aiam oportere. q̄ qđē priciosa insensibilitate dissimulet in dextera sibi vuln9 infligi. Merito q̄dem in sinistro latere positū esse dr cor hoīs: qđ affectio ei9 prona sit sēp et procliuis i trā. Nec sane ignorabat hꝰ q̄ miserabilit ingemiscēs adhesit inq̄t pauimento aia

mea: viuifica me scd'm verbū tuum. Sed ne is quidē in hoc ponderē nos odiōnis hūane ⁊ grauedine cor- dis volebat remanere: qui sic ām- nens loquebaē leuemus corda nr̄a cum manibus ad deū? Plane id fua- debat: vt a sinistro latere erigeremū in dextrū. Secularis militia fratres in sinistro tantū latere clipeum por tat: non timemur si inter eos nolu mus deputari: quos huic seculo mi litare odiat nō xp̄o. Nemo mq̄t mi- litans deo implicat se negocijs secu laribus: hoc est: secutū applicet nō taz dextre q̄ sinistre. Attamē fratres vtrūq; nobis latus tegēdum est: si meministis. Scuto inquit circūdabit te veritas eius. Et apl̄us ip̄e: p ar- ma inquit iusticie a dextris ⁊ a sini stris. Ceterū ipam audi iusticiam. Forte enī non eadē vtriq; lateri for ma p̄scribit. Nēpe hinc quidē man dat: nō semetipos defendentes ca- rissimi: ſ dare locū ire: inde vero p̄- cipitur: nolite locum dare diabolo. Et itē. Resistite diabolo: et fugiet a vobis. Audi adhuc: quō tegas la tus vtrūq; Prouidētes bona ait idē apl̄us: nō tātum cora deo: ſ etiā co ram oīb; hoibus. Nec est enī volū tas dei: ut bñ faciētes nō modo tabe scere malorū demonū inuidiā: veruz etiā obmutescere faciatis imprudē tium hoim ignorantiā. Nunquid tñ in eternū erit nobis hec ptectō ne- cessaria? Aut certe abutroq; late- re hostile agmē instabit? Erit. quā- do nō modo instabūt: ſ nec stabunt quidez. Cadet a latere tuo mille: ⁊ decem milia a dextris tuis. Si quidē nec hūana militia iam tūc habebit quid faciat: nec demonū milia plus verebimur: quā totidē vermiū ag- mina vel muscarū. Haud aliter. De niq; inuebimur eos q̄ filij israhel transmisso iam mari rubro. vndiq; fui egiptios mortuos: ſ trotas cur ruū ire impunitū cernebāt: vt nos sez longe tū securi⁹ ⁊ delectabili⁹ cā tem⁹ dño q̄ gl'ose magnificat⁹ fit: equū pariter ⁊ ascensorē ei⁹ deicies in abissum.

Sermo. viij. vñ sup̄.

Breuius quidē vob aliquādo dilectissimi loq̄remur si cre brius id liceret: qd ⁊ vos cre dimus nōnunq̄ aduertere potuisse. Ceterū quotiēs ipa dei p̄occupāte malicia pluribus forte diebus molestis sissimū sustinuim⁹ a vestra exhorta tōne ⁊ sōlatōne silentiū neminē ve strū reor oportere mirari. si tpus ip sum redimere cupientibus vobis: ſmo rarior interdū p̄tractior videatur. Hoc sane actū sit breui p̄mio: vt hesterni pariter hodierniq; ſmōis illi⁹ q̄dē plixitas: hui⁹ vero breuitas excusata apd vos habeaē. Vereor siquidē min⁹ gratā nōnullis vel fuis se illāvlistā forte: aut magis vtrāq; q̄ alterā. Scuto mq̄t circūdabit te veritas ei⁹: nō timebis a timore no cturno. a sagitta volāte in die. a ne gotio pambulāte in tenebris: ab i curſu ⁊ demonio meridiano. Cadēt a latere tuo mille: et decem milia a dextris tuis: ad te aūt nō appropin q̄bit. Diximus hinc p̄cedētibus ſmoni bus qd dignata est veritas ipa lar giri: quēadmodū sez fidelē aiam in terim q̄dez a tēptatōib; post modū vero a difficultatib; tueaē. Nue tñ vtraq; breui⁹ quidē in alio psalmo idē p̄hēta cōmendās. in te mq̄t eri piar a tēptatōe. et in deo meo trās grediar murum: q̄ ipso nimirū du ce nec hic gradiens offēdiculum: nec egrediēs hic obstaculm patētur

In altero ergo crebra ereptio: in altero plena iam et secura liberatio designatur. Nam in hoc sane tercio qđ adiūgit. verūtamen oculis tuis considerabis: etiā felicitatis non modice pmissionē arbitror otimeri. Cadent mquit a latere tuo mille: et decem milia a dextris tuis: ad te autē nō approprinquabit. Verūtñ oculis tuis considerabis. Ita oro dñe: ita fiat. Cadant illi et nō cadam ego: paueāt illi et non paueā ego: ofūdāē illi: et non cōfundar ego. Euidentius fiqđem paucis hoc locoverbis. tamme mihi immortalitas cōmendatur: et ipius qđ fides astruiē corpee resurrectōnis. Nempe ruētibo illis. futurus sum ipe qui videam: et ne isti qđ quibo eorū nouissimā intuear retributōnem oculi defuturi. Neqđ enī simpliciē oculis. in oculis ait tuis considerabis: istis vtiqđ q̄ nūc lāguēt p̄ inopia: et deficiūt dum speras in deū tuum. Et vere fratres deficiūt oculi. duq̄ speram⁹. Quod enī videt quis. quid sperat? Spes mquit q̄ videtur non est spes. Ipsis ergo iam tūc considerabis oculis. quos modo q̄dem nec leuare audes ad celū: ipsis plane qui toties mterim fluūt lacrimis: ac crebris cōpunctōnibo attenūtur. Nec enī nouos tibi mstaurandos putes: in tuosvtiqđ restaurādos. Quid tñ de oculo dixerī: et si minutissima. eminētissima tamē excellētissimaqđ humani corpis portiones? Reposita ē in spnu nro btā spes ex pmissione vtiqđ veritatis: ne capillum quidē de capite periturum. Forte tamen idcirco signāter visio pmittiē oculorū: qđ hoc quidē fūmū interim amme desideriū videaē: ut videat bona. Credo mquit videre bona dñi: in terra viuētiū. Supmas himirum corpōris fūis fenestras. fūpne aperiri desiderat veritati: p speciem ambulare gestiens. qđ p fidē Sane fides ex auditu: non ex visu. Demqđ substātia est sperandarum rerū argumētū nō apparētiū. Et i fide ergo sicut et in spe deficit oculus: auris pficit sola. Dñs de⁹ aperuit mihi aurem ait ppheta: in qñqđ etiā oculū reuelabit. Erit qñ iā nō dicetur. audi filia et vide et inclina aurem tuā: in leua potiꝰ oculos tuos et cōtemplare. Quid? Plane iocūditatem et exultatōem: quā thesauri sat sup te deus tuus. Quid? Plane non ea modo que interim quidē et si non videre adhuc et audire. tamen et credere potes: verū etiā quod sicut non vidit oculus. sic nec aures audiūt. nec in cor hominis ascēdit: quod pparauit deus diligentibo se. Nimirū tanta capiet oculus resurrectōnis: quāta nec audit⁹ nec animus ipe nūc capiat. Ob hanc demqđ tam velxmentē aie ocupiscētiā videndi scq̄. qđ audit et credit: aliū quoqđ euidentissimū future preconem resurrectōnis iporū ppriā mētionē fecisse arbitror oculorū. Rursum ait circūdabor pelle mea. et in carne mea videbo deū: quē visurus fūego ipse. et non alius: et oculi mei dispecturi fūt. Et adiecit. Reposita est hec spes mea in sinu meo. Forte tñ dsiderādū est attētius q̄ ait oculi mei: sicut et in psalmo. oculis tuis considerabis. Nūquid enī mei oculi esse nūc videntur? Plane non mei. Nonunqđ sane visi fūt fuisse mei: q̄ ipi qđ ad eaq̄ ptinere noscūtur. quā male fuaturus accepi paterne substātie portionē. Nempe velociter pdigata est: vmuersaq̄ citius dissipaui. Occupauit membra omnia lex

pcēati: libere intrabat mois per fe
nestras meas: cuius nimirum fact9
eram seruus etiam ego ipse. Miser
equidem seruus: nō sane hōmi ser-
uiens: ꝫ immundo pectori et sceno-
so. Neq; enī mercennaria saltez cō-
ditione famulabar: ꝫ plane seruili.
Nisi forte mercedē quis dari putet
cui etiā cibꝰ negat̄. et cibus q̄ ipa
esurie pnicōsio: Cupiēti ficuidē por
cōrū filiquas nemo dabat: vt porcis
viuerem: ne conuiuerem porcis. De
miq; nūquid meus tūc oculus erat:
quādo depcabat̄ animā meā? Nua
quidē necessitate dem̄ coactus fuz
beneficium reputare manui dñato
ris: ut quod oīmo non poterā: ipe
fibi illud ab hostili tirānide vendica
ret. Considerate diligentius dilectis
simi et animaduertite in qua nā po
testate euaseritis pharaonis into
lerabile iugum: vt iam membra ve
stra nō sint arma iniquitatis pctō:
nec regnet vltra in mortalibus cor
poribꝰ vestris. Non est ꝫ operis no
stri fratres: dextera dñi fecit virtu
tem: solus hoc potest ille: qui nichil
oīmo nō potest. Ne dixeritis ma-
nus nra excelsa: ꝫ iam salubriter q̄
veraciter ofitemmi. quia dñs facit
hec oia. Demiq; nemo sibi dubitet
oīmodis esse cauendum: ne forte
donec adhuc dies mali sunt: z nulla
vsq; securitas hoīm: hanc suam pos
sessionē de manu tam pij tamq; pui
di tutoris. in piculosam pnicioſaq;
interim libertatez recipere velle p-
sumat. Quod enī emulatur pat̄ p
te emulat̄: nec inuidētie ꝫ puidētie
est q̄ fibi totā iubet manere fubstā
tiam. ne preat tibi. Demiq; vbi ad
magnam illam sanctamq; ciuitatē
peruenerīs cuius fines posuit pacē.
vbi nullꝰ iam hostiū timeatur incur
sus: nō mō reddet ee tibi: sed dabit
insuper seipm. Interim sane a volū-
tatibꝰ tuis aūtē: et deo dicata mē-
bra. nulla temeritate vsurpes: sciēs
q̄ pietate sāctificata. nō at̄ sq; gra
ui sacrilegio i vsus vanitatis. curio
sitatis voluptatis. aut eiusmodi se
cularis operis assumantur. Nescitis
ait aplus. q̄ corpora vra templum
sūt spūs sācti: quē habetis a deo. et
nō estis vri? Et itē. Corpus iquit nō
fornicatōi. ꝫ cui? Nūq̄d tibi? Pla
ne sit tibi liberū sed si eripere illud
aut ereptū. saltē demcepsa fornica
cōis impetu. vēdicare q̄prijs viribꝰ
potes. Nō si forte nō potes. imo q̄
vere nō potes: fit corpus non forni-
cacōi sed domio: seruiatq; interim
sāctificacōi ne corruptōi denuo
peius seruire cōtingat. Hūanū di-
co ait aplus: ꝓpter infirmitatē car
nis vre. Sicut exhibuistis membra
vra seruire iniquitati ad iniq̄tatez:
ita nūc exhibete mēbra vra seruire
iustitie in sanctificatōem. Verū id
quidē ꝓpter infirmitatē: ut ipe q̄ p
misit. Ceterū vbi resurrexerit qđ i
infirmitate fuerit seminatuz: nulla
iam erit necessitas seruiendi. vbi et se
curitas libera fuerit: et secura liber
tas. Quid mi multomagis reddat
eū fibi? Quid mi potiꝰ liberū donet fi
delē seruū. magnus ille paterfami
lias. qñ quidem et sup oia bona sua
cōstituet eūs? Tam tunc ergo oculis
tuis consideraris: si tamen eos fide-
liter agnoueris interim esse eius.
non tuos. Nam et preter eam quaz
diximꝰ voti veiq; eam necessariꝫ ra-
tionem. quo nimirum membra ipsa
que tibi a peccati tirannide vendi-
care oīmo non posses. ꝓprijs abre
nūciās volūtatibꝰ diuino cultui mā
cipasti: nunquid vel modo tua esse

videntur·in quibus adhuc contra-
ria lex·et si non regnat habitat ta
men·in quibus pena peccati·secun-
dus equidem hostis tuus·non mo-
do manet ꝫ et prevalet et libere do
minatur? Tu ne tuum dixeris cor-
pus quod mortuum est propē pec-
catum: aut animē esse quod animā
aggrauare nō cessat? Plane si qs
suum illud dicere cupit: non aliud
conuenienter dixisse videbitur ꝯ
onus suum: ꝯ carcerem suum. Alio
quin quo nā modo tuos dixeris ocu
los quos sane interim vis·non vis·
totiens somnus occupat·fumus tur
bat·exiguus pulvis sauciat·noxius
humor obnubilat·dolor acerbo ex-
cruciat: vel ipsa demum novissima
mors excecat? At tunc plane tui e-
runt quādo omnia ista nō erunt: ut
vere iam tuis oculis cōsiderare fit:
quibo nimirum pro libitu dimceps
vtaris ad omnia tam libere tam se-
cure· Neqz enī auertendi de cetero
erunt oculi ne videant vanitatē·ꝯ
purissimam videant veritatem: mul
tomus mtrabit p fenestras mors:
ꝯ ipa quoqz inimica novissima de-
struatur· An vero times eos e tan
ta plenitudine luminis·vbi singu-
li iusti tamꝯ singuli solesfulgeāt·
aliquādo caligaturos foreꝰ Timen
dū id plane: si non ipsos quoqz ocu
los sicut cetera humani corpis mē
bra resurrectio glorificaret· Et re
tributionē peccatorū videbis· Hoc
plane eiꝰ gue tormētū: et magnus
quidem malorum cumulꝰ erit· For-
te enī quodcūqz solaciū videreē eo-
rum quos tam maliciose impugna
verint in tormentis suis: vel cōsciē
tiam latere: vel ipsos saltez declina
re posse conspectus· Verūtamen et
si illis ex hac nostra consideratōne
immēsum quodda miserie pondꝰ
accedat: nobis que necessitas erit:
que vtilitas·que voluptas? Quid
enī modo tam irreligiosum·imo qd
tam inhumanū et exēcrabile vide-
retur: ꝯ cruore quātūlibet inimico
rum· quātūlibet iniquorū pascere
velle oculos·et oblectare aspectus
supplicijs miserorū? Attamen sicut
videbit peccator et irascetur· denti
bus suis fremet et tabescet· Prius
enī benedicti vocabuntur in regnū
ꝯ maledicti in caminū deiciāē ignis
eterni·quo videlicet acrius doleant
viden tes quid amiserūt: sic iusti qz
videbunt et letabuntur considēran
tes quid evaserint· In illa ergo tā
ta separatōne·quē admodū hedis
agnorum diuisio grauissimi luctus
occasio fiet: sic electis e regione cō
sideratio reproborū·immēsa quedā
materia gratiarū actōnis laudis
Vnde enī iusti tam magnifice gra
tias agerent·nisi cum illa inexcogi
tabili felicitate qua perfruūtur·ip
sam quoqz retributionem cernerēt
iniustorū: a quibus equidem sola mi
sericordia redemptoris segrega-
tos sese esse fidelissime et devotissi-
me recordantur? Vnde vero impij
tanto animi furore tabescerent·ni
si in regnū summe beatitudinis co-
rā sese vidissent alios introduci: et
tunc demum in illos sese feroces·in
illos horrores·in illos eterni ineens
dij cruciatus·in illas demqz immor
talis mortis miserias generent es
se damnatos? Ibi inquit erit fletꝰ
et stridor dentium· Fletus quidem
ob ignem qui non extinguitur: stri
dor vero ob vermem qui non mori-
tur· Plane fletus ex dolore·stridor
dentium ex furore: fletum nēpe tor
torum immanitas: stridorez dēriū·

velexmẽtia ipsa tabescẽtis mu
die·et obstinata malignitas ex
torquebit· ¶ Ita ergo retributõez
pctõz videb: ne videlicet ignarꝰ
tanti periculi :ingratus aliquãdo
liberatori posse fieri videaris· ¶ Nõ
solũ aũt:ꝫ et securitas pfcã iusto
rum· erit visa retributio peccato
rũ:quo videlicet nec humanã na
turã aliqñ· nec diabolicã vltra ve
reri malicią possint :qui nimirũ ca
dentibꝰ a latere suo mille ⁊ decem
milibꝰ a dextris suis:nõ modo eos
cadere viderint·ꝫ et cadere in ge
hennã· Putas enim timere adhuc
poterũt·et callidiorem cunctis ani
mãlibꝰ serpentẽ habere suspectũ·
presertim seducte quondã in pa
diso non immẽores mulieris:vbi
cum toto iam corpe suo vltricibꝰ
traditũ flãmis· et inter se et eum
magnũ plane iam cahos firmatũ
esse conspicerent: Terciuz qꝫ hoc
nihilominus peccatorũ tibi ofidera
tio ipa prestabit:vt ex compara
tione deformitatis eorũ eminen
tius glorioſiuſqꝫ resplendeas· Sic
nimirum sibi mutuo collata con
traria·sue quidem vtrũqꝫ videtur
suscepisse argumentũ aliquod q̃=
litatis: vt album nigro si confe
ras·⁊ hoc candidius :et illud te
trius apparebit·Sed audi certius
sup hoc testimoniũ: pphetice ser
monem·Letabitur ait iustus cum
viderit vindictã· Vt quid ita: Ma
nus suas lauabit in sanguine pec
catoris· Plane nõ inquinabit in sã
guine ꝫ lauabit:vtunde ille cruẽ=
tus magis·inde ille mitidiorvidea
tur:unde ille plus sordet: inde iste
pulcrius eluceſcat· ¶ Nullam forte
ex hijs tribus causis humanus re
fugere vel modo inueniatur affe
ctus:sed non propter aliquod ho
rum sapientia in eorum ridebit in
teritu:quod tamen sine vlla du=
bitatione factura est· ¶ Nempe ip=
sa predicit que mentiri omnino nõ
potest : quia vocaui et renuistis:
extendi manũ meã ⁊ non fuit qui
aspiceret· Et post pauca ·Ego qꝫ
in interitu vestro ridebo:et subsã
nabo cum vobis quod timebatis
aduenerit: cuz irruerit repentina
calamitas et interitus quasi tem=
pestas ingruerit· ¶ Quid enĩ in ini
pientiũ interitu sapientie credim9
placiturũ:nisi iustissimaz suam di=
spositõnem et irreprehensibilem
ordinẽ rerũ: Sane qꝫ sapiẽtia tũc
placebit:sapiẽtibꝰ quoqꝫ placeat
necesse est vniuersis· ¶ Non igiẽ ti=
bi durum videatur forte qꝫ dicitur
oculis tuis considerabis·quãdoquí
debis in eorum interitu: qꝫ non ve
lut quadã immanitate crudelita=
tis in ipa tibi vltõe complaceat:
ꝫ qꝫ modus ipe pulcerrimus diui
ne ordinatõis vltra qꝫ credi pos
sit·iusticie zelatorem ⁊ amatoreꝫ
equitatis oblectat · Vbi optime
omnia constituta et suum cuiqꝫ ces
sisse locũ imo i suũ queqꝫ cessisse :
plenius ⁊ pfecti9 illustrãte verita=
te cognosces:quõ nõ oia ofidera=
re·⁊ in omnibꝰ oim moderatorẽ ma
gnificare libebit· Pulcre omnino
petrus apostolus filium pditõis si i lo
cum suum abisse testatus est qꝫ in
aere crepuerit medius aerearum
collega protestatũ:vtpote quẽ ve
ri dei et veri pariter hominis·q̃ de
celo venisset opaturus salutez in
medio terre·huius inquã prodi=
torem nec celuz recipet:nec terra
sustineret· ¶ Itaqꝫ oculis tuis consi
derabis:et retributõem pctõrum

videbis. Primo quidem ob tuam euasionem. secūdo ob oīmodam securitatē: tercio q3 ob oparatō nem. quāto ob ipi9 iusticie pfectā emulatōnem. Erit enī iam tūc nō misericordie ꝛ iudicij tp9. necvlla oīmino credenda est erga impios futura illic miseratio: vbi necvlla sperāda est correctio. Procul erit hūane infirmitatis ista mollicies: qua tamen interimp tpe caritas vtitur ad salutē. ampliſſimo quo dam videlicet expāse sagene sinu. et bonos ꝛ malos colligēs piscet: id est affectus iocūdos pariter ꝛ molestos. Verū hoc quidē in mari. Nā in litore solos eligit bonos: sic videlicet cum gaudētibus: ut ex hoc iam cū flentibus flere nō possit Alioquin quō in nobis iudicabit hic mūdus. misi hui9 tenere affectōnis obliti. introducti q3 fuerimus in cellā vinariā. scdm eū qui dixit introibo in potentias dñi: dominie memorabor iusticie tue soli9 ꝛ Nec modo qdem obiurare pmitti mur psonā paupis. aut misereri ei in iudicio: sed cum molestia licet. cohercendus eiusmodi pietatis affectus: ꝛ eqtatis est dictāda sē tentia. Quantomagis vbi nulla animi colluctatio. vbi nulla poterit subintrae molestia: oportet impleri q3 dictū est. absorpti fuit iu dici petre iudices eorū ꝛ Absorpti plane in affectū iusticie: et petre soliditatē cui iuncti sunt imitātes Iuncti inquit petre: quā pfecto solam vt sequerētur. oīa reliq ꝛ runt. Nempe hoc est quod inter ꝛ rogāti petro quid nam acceptu ri eēnt. petra ipa respōdit. Cū se derit filius hois in sede maiestatis sue: sedebitis et vos sup sedes duo decim iudicantes duodecim tribus israhel. Hec q3 pheta pronūciās ait. Dñs ad iudiciū veniet cū senatoribus ppli sui. Tu ne putes flexibile quippiā inueniendū in iudicibus iunctis petre ꝛ Qui audiret deo apls ait. vnus spūs est: quī petre. iūgitur lapis vnus. Ad q3 sane pheta non immerito suspirans. michi inquit adherere deo bonū est Iuncta ergo absorpti sunt iuncti petre iudicet eorū. O familiaritatis gratia o honoris culmē: o fiducie priuelegiū: o progatiua securitatis pfecte. Quid enī tam pauēdum. quid tam plenum anxietatis ꝛ vehemētissime sollicitudinis excogitari potest: qp iudicādum astare illi tam terrifico ē bunali. et incertam adhuc exspectare sub tam districto iudice sētentiā ꝛ Horrendum est ait apls incidere in manus dei viuētis. Iudicemur interim fres: et terribilē illam exspectatōez pūti studeam9 declinare iudicio. Non iudicabit deus bis idipm. Sane vt quorūdam peccata. sic et quorūdā studia bona manifesta sunt pceden tia ad iudiciū: vt illi quidē non exspectātes sentētiam: ꝑpio statim pondere crimmum in tartara deiiciantur: isti vero e ragione paratas sibi sedes tota libertate spiritus sine vlla cunctatōne cōscēdāt Felix pauptas voluntaria omnia relinquentiū: et sequētium te dñe ihesu. Felix plane q tā securos. imo taz gloriosos faciat in illo singulari fragore elementorū: et in illo tremendo examine meritorū: in illo tāto discrimine iudicioruz. Jam vero audiam9 qd ad tantas pmissiones deuota et fidelis ania

respondeat: ne forte aut diffidere aut secus q̄ oporteat fidere videatur. Quoniā tu es mq̄t dñe spes mea. Quid tā sobrie: q̄d tā pie poterat dici? Sz nec aliud huic vbo videtur posse ouientius responderi: q̄ quod sequitur. altissimuz posuisti refugiuz tuū. Ceterū ignoscite nobis ffres: hodie q̄z p̄misse etiā termimos breuitatis paulo minus excessisse videm̄.

Sermo. ix. vñ sup̄.

Etiam fratres hodie aliquid audiam⁹ de p̄missione patris: de exspectatōe filiorū: de fine huiꝰ nr̄e pegrinationis: de mercede laboris: de fructu captiuitatis. Et q̄dē dura omino captiuitas. nō modo illa cōmunis quā ex ipa iam cōditione generis toleramus humani: ꝫ hꝰ q̄z quas uolūtates mortificare propias. etiā perdere ꝓprias in hoc mūdo animas festinantes: in hos tam rigidos cōpedes disciplīe. in hūc tam grauis penitētie carcerem dedimus nosmetipos. Misēranda fuitus plane: sed si coacta: sed si non spōtanea videt̄. Nūc vero cum uolūtarie sacrificetis deo: nec ingerat̄ vlla nisi p ipam uolūtatem violentia uolūtati: p̄fecto aliquid i causa est. Illud puto aliquid: quo maiꝰ aliquid esse nō potest. Anvero plangēdum videt̄ quālibet magnū. quālibet laborioſum quod propter eum fiat? Et si magnitudo ipa laboris interdum forte extorqueat compassionem: ꝫ multomagis cause cōsideratō exigit ogratulatōem. Nuid q̄ bona oīa nō modo propē euz ostat fieri: ꝫ p eum. Deꝰ enī est q̄ opatur in nobis et velle et pficere pro bona uoluntate. Ipse q̄ a ctor: ipe remunerator operis: ipe remuneratio tota vt fūmuz illud bonū cuiꝰ mmiruz tam pfecta est simplicitas in seipso duplex quodāmodo videat̄ in nobis causa bonorū: et effectiua scilicet et fmal. Bene ergo dilectissimi: q̄ in hijs oīibꝫ tam mltis laboribꝫ vestris. non modo subsistitis sed etiā superatis: propter euz qui dilexit vos Anvero non p eum? Et manifeste. Sicut enim abūdant p xp̄o tribulatōes vestre ait aplus: ita abundāt etiā osolatōes vestre p ipsum. Vsitatus sermo. cōmunis ꝓmo. ꝓpter deū: ꝫ plane vbi nō vacue dicitur. pfūdissimus sermo. Crebro sonat in ore hominū: etiaz a quorū corde longe ꝓbatur. Omnes sibi ꝓpē deū p̄stare postulāt: ꝓpter deū flagitant sibi subuenirī. Facile quoq; ipa petūtur propter deū que tamen nō sunt secūdum deum: vid sibi fieri quis obsecrat ꝓpter deū: magis autē forte contra deū. Ceterū viuus planet efficax ꝓmo: vbi non perfūctorie. nō vsurpatorie. non velut quodaz vsu loquēdi. vel arte psuadēte: ꝫ ex pinguedine vt dignū est deuotionis. et pura animi intentōe procedit. Nempe et mūdus transit t concupiscētia eius: nec satis vtilit̄ posita aut stabilita firmiter. vel cadēte eo q̄ p eo facta fūt videbunt̄. Vbi enī causa ipa deficiet: quō nō oīa q̄z que ei videbāt̄ immixta pariter euacuabūtur? Propterea demiq; et qui in carne seminat de carne habēt metere corruptōez: quo videlicet oīs caro fenuz et gloria eius tanq̄ flos feni: t vbi fenū aruerit florē q̄z mbilommus

catere fit necesse. Solus qui ē causa inficiens est: nec flos fenj: ꝫ verbū dñi manet in eternū. Demq celū inquit ⁊ terra trāsibūt: verba aūt mea nō transibūt. Prudēter itaq dilectissimi ⁊ utiliter elegistis ꝑpter verba labioꝝ eius custodire vias duras: illic seminātes vbi ne minima q̄dē porcio vestri seminis valeat deperire. Sane qui parce seminat: nō quidē non metet. sed parce metet. Nempe qui mercedē accipit: ⁊ scim9 quis ꝑmisit ne euq quidē qui ꝑ noie suo calicem aque frigide dederit sciēti: mercede ꝑpria carituru. Nūqd tñ in qua mensura mensus fuerit sibi quoq remetietur: aut in retributōe equabitur ei qui nō aquam porrigens ꝫ sanguinē fundens. ꝑpinatū sibi biberit calicem saluatoris. Non est hic calix aque frigide: ꝫ calix inebrians q̄ preclarus: calix vini meri. et quidē plen9 mixto. Solus enī merū habuit vinum dñs meus ihūs: qui solus ꝑfecte mūdus. ⁊ semp etiā potest facere mūdū de immūdo cōceptum semine. Solus plane merū habuit vinū: qui mirū et secūdum diuinitatē sapiētia est: vbiq attigēs ꝑpter mūdiciā suā. et nihil inquinatum cadit in eum: ⁊ secundum hūanitatē petm̄ nō fecit. nec inuētus est dolus in ore eius: solus nō debito conditōnis gustauit mortem. sed sue beneplacito voluntatis sane non ob ꝑpriam vtilitatez. bonoꝝ enī nr̄oꝝ nō eget: ꝫ nec tanq̄ retribuens nobis grām ꝑ gratia: q̄ non aliter ꝑ amicis mortuus est mi acquirēdis. videlicet vt amicos faceret ex inimicis. Cū enī adhuc inimici essemus: reconciliati sumus deo ꝑ sanguinez filij sui. Aut potius ꝑ iam amicis: et fi nondū quidē amātibo: sed tamen iaz amatis. In hoc est eni gratia: nō quasi nos dilexerim9 deum: sed prior ipe dilexit nos. Vis nosse q̄ longe prior? Bñdictus deus ⁊ pater dñi nr̄i ihu xp̄i ait apls: qui bñdixit nos in oī benedictō ne spūali in celestibo in xp̄o: sic elegit nos in ipo ante mūdi ostitutionem. Et post pauca: gratificauit nos m̄at in dilecto filio suo. Quomodo ergo non dilecti iam tūc in illo: quādo electi in illo? Quō naz ei grati: i quo gratificati sum9? Sic ergo xp̄us secūdum tpus quidem ꝑ impios mortuus est: scdm ꝑ destmatōnē aūt ꝑ fratribo ⁊ amicis. In hijs ergo oīnibo merū est vinum ipius equidem ⁊ solius: vtine quispiam ceteroꝝ p̄sumere audeat nō esse quod sibi ꝑpeticum illud aptetur: vinum tuū mixtuz est a qua. Primū q̄ nemo interim mūdus a sorde: nemo gloriari possit oīnimo se castū habere cordem de mortis debitū psoluāt quādoq necesse ē: tercio q̄ ponētes ꝑ xp̄o animas. hoc sibi cōpendio vitā mereātur eternā: sed ⁊ ne eis si ipius erubescerēt testimoniū: q̄rato q̄ p̄rogate sibi et gratis exhibite tāte dilectōni. imparē mimis exiguāq rependāt. Attñ ne hoc mixtū qui sine mixtura est dedignatur: adeo ut fiducialiter apls dicat: implere se q̄ defuit passionū xp̄i in corpe suo. Sit ergo licet electis pariter oīnib' vnus idemq denarius vite reddēdus eterne: ⁊ m ipa tñ sic stella a stella differt in claritate. et alia claritas solis. alia claritas lune. alia stellarum:

sic erit ⁊ resurrectio mortuoꝝ: ⁊ quāuis omnes una diuerse tamen in ea sunt māsiones: vt videlicet ꝙn tum quisq; ad eternitatē et sufficientiam ⁊ qui parū non minoretur: et qui multū nō abūdet: quantūvero ad eminētiā ⁊ discretōem meritoꝝ: vnusquisq; accipiat scōz suū laborē: ne quis omnino pereat qđ in xpō fit seminatū. Hec autē dicta sūt frēs: vt illius tam spūalis responsi quod hodie nobis confiterandū est gra cōmendē. Mī tu es dne spes mea. Quicqđ igitur agendū sit: quicquid declimāduz: quicqđ tolerandū: quicqđ optandum: tu es dne spes mea. Hec vna mihi oim ꝓmissionū causa: hec tota ratio mee exspectatōis. Pretendat alter merituz: sustinere se iactet pondus diei et estus: ieiunare bis in sabbato dicat: postremo non esse sicut ceteros hoim glorietur: mihi aūt adhere deo bonū e: ponere in dño spem meam. Speret in alijs alijs: Forte hic in scientia literarū: hic in astutia seculi. ille in nobilitate: ille in dignitate. ille in alia qualibet vanitate confidat: ꝓpter te oīa detrimēta feci: et vt stercora arbitror: qm tu es dne spes mea. Sperēt q̄ volunt in incerto diuitiaruz: ego nec vero in ipa quidē nisi abs te victui necessaria spero. nimirum verbo tuo confidens: in quo abieci oīa. Querite ꝑmū regnū dei et iusticiā eiꝰ: et oīa adicientur vobis. Nēpe tibi derelict9ē paup: orphano tu eris adiutor. Si mihi premia ꝓmittūtur: p te obtimenda sperabo. Si insurgit aduersū me preliū: si seuiat mūdus: si fremat malignus: si ipa caro aduersum sp̄ūm cōcupiscat: in te ego sperabo. Fratres hoc sapere ex fide viuere est: nec alius ex sentētia dicere pt. qm̄ tu es domine spes mea: nisi cui intus sit psuasum a spiritu. vt quemad modum monet ꝓpheta iactet cogitatū suum in domino: sciens ꝙ enutriendus sit ab eo iuxta illud quoq; petri apostoli: omnē sollicitudinē vram picientes in euz: ipi eni cura est de vobis. Vt quid enim si hec sapimus. vt quid cūctamur abicere omnino spes miseras. vanas. mutiles. seductorias: et huic vni tam solide. tā pfecte. tam beate spei. tota deuotōe animi. toto feruore spūs inhærere? Si quid illi impossibile. si quid vel difficile est: querere aliud in quo speres. Sz verbo oia potest. Quid facilius dictu? Attamē ne huiusmodi dictum intelligas nolo. Si decreuerit saluare nos: cōtinuo liberabimur: si viuificare placuerit vita in voluntate eius est. Si premia eterna largiri. licet ei quod vult facere. An vero de facilitate iam non dubitas: sed ipa tibi est suspecta voluntas? Plane et volūtatis testimonia credibilia facta sūt nimis. Maiorem hac dilectōnem nemo habet: ꝙz vt animā suā ponat quisq; amicis suis. Demiq; qm̄ in se sperāti desit illa maiestas: que tam studiose monet in se sperari? Plane nō dereliquit sperātes in se Adiuuabit eos ait et eruat eos a pctōribz: et saluabit eos. Quares? Quibz meritis? Audi quid sequit. Quia sperauerūt in eo. Dulcis causa: attamen efficax: attamen irrefragabilis. Mirū hec est iusticia sed que ex fide est: nō ex lege De quacumq; tribulatōne inquit

Aa ilij

clamauerint ad me et exaudiam eos. Ecce numera tribulationes: secūdum multitudinē earū. consolatōes eius letificabūt aiam tuā. dūmodo ad aliam nō cōuertaris: dummodo clames ad eum. dūmō speres in eu: nec humile aliquod vel terrenu: sed altissimū ponas refugiū tuū. Quis sperauit in eo: et confusus est? Facilius est celū et terram transire: q̄ verbu eius euacuari. Altissimum inquit posui sti refugium tuū. Non accedet illuc tēptator: non calūniator ascēdet: nō pessimus ille fratrū accusator attinget. Nempe ei dicit hoc recolite psalmi p̄mordia: ei dicit qui inprotectōne altissimi cōmoratur: illuc refugiens a pusillanimitate spiritus et tēpestate. Que quidem duplex est necessitas fugiendi: videlicet et foris pugne: et intus timores. Minus enim fugere oportet. sivl interior magnanimitas exteriores tumultus viriliter sustineret: vel exteriori trāquilitate. pusillanimitas p̄pria foueretur. Altissimū ait posuisti refugiū tuū. Sepe illuc fugiamus frēs munitus est locus: nullus ibi timetur hostis. Vtinā magis semp ibi sedmanere liceret: sed non est hoc tēporis huius. Quod modo refugium est: q̄nq̄ habitaculū erit. et habitaculū sēpiternū. Interim sane et pfistere si nō ocedit: frequnter tamen est recurrendu. Nempe ad oīnem tribulatōem ad oēm demq̄ cuiuscūq̄ modi necessitatē apta est nobis vrbs confugij: sinus matris expansus est: pata fūt foramina petre. patent viscera misericordie dei nr̄i. Hoc refugiu q̄ declinat: nihil mirum si effugere non meretur. Jam quidē fratres que dicta sunt ad expositōem versus huius videnē posse sufficere. si dixisset p̄pheta. qm̄ in te sperauit: sicut in alijs psalmis quibusdā inuenitur. Ceterū quod dicit tu es dne spes mea. forte amplius aliquid sonat et sublimius: quod videlicet nō modo in eo speret. q̄ eū Cōuenientius fiquidē spes nr̄a dr quod speramus: q̄ in quo speramus Sūt aūt forte nōnulli qui a domino obtinere tpalia seu spiritualia q̄libet cōcupiscūt: q̄ pfecta caritas solum sitit quod sūmum est: tota deferij vehemētia clamās. Quid eni mihi est in celo: ta te quidvolui sup terrā? Deus cordis mei: et pars mea deus in eternū. Pulcre nobis vtrumq̄ paucis verbis hodie ihēremie p̄phete lectō commēdauit. Bonus es domine sperātibus in te: anime querenti te. Vbi sane et ipam numeri discretōnem prudēter adūtē ē: q̄ sperātes q̄dū in eo pluraliter dixerit. qd̄ ls videatur cōmune multorū: querētē vero eum singulariter. q̄ singularis fit puritatis. singularis g̃e. singularis pfectōnis: non mō mihi sperāē mihi ab eo: q̄ mihi querere mihi eum. Quod si bonus illis: quāto magis istis? Merito p̄inde querēti illum aie respondetur. Altissimus posuisti refugium tuum. Neq̄ enim sic deum sentiens anima. aut cū petro ei in terreno monte facere tabernaculum: aut cum maria de meeps eum tangere vult in terra: sed plane clamat. Fuge dilecte mi: assimilare capree hinnulo q̄ ceruorum sup montes bether.

Audiuit enim dicentem. Si diligeretis me gauderetis utique quia vado ad patrem: quia pater maior me est. Audiuit dicentem. Noli me tangere nondum enim ascendi ad patrem: et celestis iam non ignara cōfilij clamat cum apostolo. Et si cognouimus xpm secundū carnez: sed nunc iam non nouimus. Super montes inquit bethel: super omnez videlicet potestatem et principatum: super angelos et archangelos cherubim quoq; et seraphim. Necz enim alij sunt montes domus dei qđ sonat bethel: plane in dextera patris vbi iam nō sit pax maior eo: in dextera altissimi coaltissimum apprehendere concupiscēs. Nec enim est vita eterna fratres vt patrem cognoscamus verum deum: sed et quez misit iesū xpm verum nihilominus et vnum cum eo deum. super omnia benedictum in secula. Amen.

Sermo. x. vñ sup̄.

Nec nostra ē. nec noua nob̄ sed nota omnino sentētia. In precipuis quibusq; ptibus nostre fidei. quid nō sit. q̄ qđ sit: et scire posse facilius. z piculosū ignorari. Idem sane et spei nō inconuenienter tribui posse videtur. Longe enim facilius mens humana tantorū expta malorum: quibus sit caritura q̄ quibus perfruitura comprehendit. Nempe germana fidei speiq; cognatio est: vt quod illa futura credit. is sibi incipiat sperare futurum. Merito proinde apostolus fidem sperādarū rerum substantiā esse diffinit: q̄ videlicet non credita nemo sperare: non plus q̄ sup̄ mane p̄mgere possit. Dicit ergo fides. parata sunt magna z mexcogitabilia bona a deo fidelibus suis: dicit spes. mihi illa seruantur: nam tercia quidē caritas curro mihi ait ad illa. Ceterū vt iā memi difficile oīno ā etiaz impossibile est illorum qualitatez inuestigare bonorum: misi cui forte iuxta illud apostoli que oculus non vidit. nec auris audiuit. necq̄ cor hominis ascendit. que preparauit deus diligentibus se: reuelauit ipse per spiritum suum. Sane quātūlibet perfectus in carne adhuc mortali degēs: misi enim esset hic quedam vt ita dixerim imperfecta perfectio. non diceret apostolus. quotquot perfecti sumus idipsum sentiamus: idipsum profecto quod promiserat non quasi iā acceperim. aut iam perfectus sim. etiam paulus ipse necesse est fateatur. quia nūc cognosco ex parte. Et item. videmus nunc per speculum et in enigmate: tunc autez facie ad faciem. Quod ergo homini interim noscitur capabilius: sane pia et puida inculcatōe amplius cōmendatur. Proprium enim est afflictorum vt molestijs eximi summam reputent felicitatem: et carere miseria: summam beatitudinem arbitrētur. Vnde propheta in psalmo. quiescere inquit anima mea in requiem tuam quia dominus benefecit tibi: necvilla tamē felicitas collata munera enumerat: sed adiūgit. Quia eripuit animā meam de morte: oculos meos a lacrimis: pedes meos a lapsu. In qbus vbis patēter indicat q̄ta sit requies

quātaq; dñi beneficia· videlicet a tribulatōmbus et periculis libera ri· Cui pfecto sentētie illud q̄ q̄ de psalmo nonagesimo q̄ hodie nobis tractādū est simile inuenīt Non accedat ad te malū: et flagellū non appropinquabit tabernaculo tuo· Est aūt versus ipsius quātū nos capimus facilis intelligentia: ad quā forte ex vobis iaz aliqui pūolarūt· Neq; enī tam rudes estis aut spūalis studij taz expertes: vt non facilime inter vos et tabernaculavra: et rursū inter id q̄ malū t flagellū vt discernatis· Nam t apīm sane audistis docentem· cum iam bonū certamen certasset: volocem forte dispositionem tabernaculi sui· Sz quid ego apli vba mēorz? Quasi vo ignorare possit miles tabernaculū suū: aut exemplo docendus sit alieno· Videm⁹ sane nōnullos tabernacula sua in turpissime captiuitatis domicilia cōmutasse nec militare in hijs· ꝑ miseraz gerere fuitutem· Imo vero q̄ oīmo ridiculū est fic errāt aliqui: et in tātā obliuionem et spūalem freneſi deuenerūt: vt mihi sese aliud putare q̄ suuz hoc exteri⁹ tabernaculū videātur· Quid enī aliud: q̄ nō modo dei ꝑ et sui ignorātiā habent· qui tanq̄ mortui a corde oēm insūmūt operā suā circa carnē sic intēdētes tabernaculo suo ac si nūq̄ putēt eē casuram? Veruntñ cadat necē est: atq; id quidē in breui· An nō seipsos nescire videbitur· q̄ sic dediti sūt carni t sanguini ac si oīmo nihil aliud q̄ cānē solū se esse reputēt: sic in vano accipiētes anīas suas· tanq̄z prorsus ignorēt aīas se habere? Si separaueris preciosū a vili ait dñs tanq̄z os meū eris: Ibē si solerter discreueris inter exteriorē interioremq; substātiā: vt nō plus tabernaculo tuo timeas a flagello· q̄z tibi ipi a malo· Hoc enī malū est· Vñ ꝺr declina a malo: t fac bonū· Hoc malū q̄ sua quidē anima aīaz priuat: q̄ sepat inter te t deū: ut eo regnāte tanq̄z corpus sine aīa· sic sit anima sine deo: plane mortua in semetipa: instar vni⁹ eorū quos tanq̄z sine deo in hoc seculo fuisse apls memorabat Nec sane dixerim vt vel ipaz odio habeas carnē tuā· Dilige eā tanq̄z tibi datam in adiutoriuz et ad eternā beatitudinis sortiū ꝑparatā· Ceterū sic amet anima carnem: vt nō ipa in carnez transisse videat: dicaturq; ei a dño· nō permanebit spūs me⁹ in hoīe· q: caro est· Diligat aīa carnē suā: ꝑ multomagis suā ipius aniam seruet: amet adā euā suaz: ꝑ nō sic amet: vt voci eius pl⁹ obediat q̄ dei· Demiq; ne ipi quidē expedit sic amari: vt videlicet cui interim cauesa flagello pīne correptōis thesaurises irā eīne dānatōis· Gemmia viperaz ait iohānes· q̄s demōstrauit vos fugere a ventura ira? Facite dignos fructus pnie· Ac si euidēti⁹ loq̄reē· Appīhēdite disciplinā· ne q̄n irascat dñs: fustimetevirgā corripientē: ne fētiatis malleū oterentē· Quō dicūt nobis carnales hoīes crudelis est vita vra: nō parcitis carni vre? Esto: nūc parcimus semini· In quo ei magis pareere poteramus? An nonne melius est illud renouari et multiplicari in agro: quam in horreo putrefieri? Deu computruerunt iumēta in stercore suo· Sicuos par-

eitis carni vestre? Simus nos cru-
deles interim nō parcendo: at vos
plane parcendo crudeliores. Siq̄
dem etiā nūc caro nr̄a requiescit i
spe: videritis vosipi quid ignomi
nie interim vr̄a fūstineat: quid mi
serie eā maneat in futurū. Nō ac
cedet ad te malū: z flagellum nō
approximquabit tabernaculo tuo
Hic duplex est stola: z gemma q̄
dam immortalitas cōmendatur.
Vnde enī nisi ex sepatōe anime z
corpis mors pcedit? Inde est: q̄
mortuū corpus examine noiatur
Vñ autem sepatio hec nisi ex fla
gellis pñtib⁹ ex qualibet doloris
vehemētia: ex ipi⁹ corpis corrup
tione. ex pena peccati? Merito
timet pinde et odit flagellū caro
nr̄a quo nimirū ab ipi⁹ anime tā
delectabili honorabiliq̄ cōsortio
amarū nimis diuortiū patiat̄. Ce
terū interim quidē donec reuoce-
tur. velit nolit fūstineat illud ne
cesse est. Expedit aūt sic tolerare
vt prius euadas: et flagellū dem
ceps nō approximquet tabernacu
lo tuo. Jam vero ut supra memi-
nim⁹. et incessanter ouenit memi-
nisse: vera aievita de⁹ est: z inter
hec q̄ sepat malū: ꝛ malū aie: qđ
nō est aliud q̄ pctm̄. Et ya frēs nu
gari libeat: ociositatib⁹ indulgere
delectet? Nimirū gemino ꝛ hpen
timovico. q̄ duplicē nob auferant
vitā: alterū corpis alterū cordis.
quid mi secū dormiam⁹: nisi qđ de
negligētia in grauiori piculo nō
tam securitatis ē. q̄ desperatōnis
indiciū? Et quidē optādū nob ab
vtroq̄ liberari: ꝛ cauēdū sane in-
terim petōr q̄ peccati pena. et eo
studios⁹ a malo q̄ a flagello de
limandū: quo pnicios⁹ z oīmo i-
felici⁹ fit a deo aiam q̄ a corpe se
pari. Sanevbi prius de medio fa
ctū fuerit oīme pctm̄. causa quidē
oīmo sublata. ne ipe q̄ dimceps
manebit effectus: ut quō accede-
re iam ad te malū oīmo nō pote
rit. sic nec flagelluz quidē valeat
approximquare tabernaculo tuo:
q̄ vicz tam longe fit ab exteriori
hoie quelibet pena. q̄ longe fue-
rit culpa ab interiori. Neq̄ enim
aut nō erit in te malū. aut flagel
lū in tabnaclo tuo: ꝛ nō accedet:
nō approximquabit. Siqdem ē osi
derare hoies in qbo pctm̄ nō mo-
do habitat ꝛ et regnat: nec iā prxi
mū magis aut magis intimū pos
se eēvidet̄: nisi forte cū sic dñabit̄
eis: ut nllo mō dimceps valeat nō
dñari. Est aūt z alios muenire in
qbo quidē adhuc māet pctm̄ ꝛ iā
nō dñatur aut pualebit in eis: e-
uulsuz: diectū. ꝛ nō prius eiectū.
Cōstat sane ab initō nō fuisse sic:
et in parētib⁹ pmis añ primā illā
mādati puaricatōnē nō mō nō re
gnasse pctm̄: ꝛ nec fuisse quidez.
Attñ quodāmodo iā tūc ppe illis
fuisse videtur: qđ tam facile psua
sum est: qđ tā festināter intrauit
Quid vero aliud āmonebat q̄ et
ipam q̄ peccati penā z si necdū in
esse corpib⁹. iam tñ velut p foribus
esse. q̄ dixit: in quacūq̄ die come-
deritis de ligno sciētie bonī z mali
morte moriemini? Felix pinde ex
spectatio. z hec spes nr̄a. quoruz
tam lōge gloriosior futura est re
surrectō q̄ fuerit pma oditio: vt
nec ekpa oīmo nec pena. nec ma
lum scilicet nec flagellum aut re
gnet aut habitet: aut regnare
aut habitare iam possit aliquādo
in animab⁹ seu in corpib⁹ nr̄is.

Non accedet inquit ad te malus: et flagellū non approprinquabit tabernaculo tuo. Nempe mi tam remotū: q̄ quod adesse vltra nō potest. Sed q̄d agim⁹ frēs? Vereor depromendi. Nempe horas hāc magnus ille et cōmunis abbas nr̄ et vr̄ nonvacatōm ꝓmonū ꝫ opi manuū noscitur assignasse. Puto tñ ignoscet facile: p̄ptiz nō imēor religiose fraudis illi⁹ qua romānus olim tribus annis ei in specu posito pie ministrauit. Pie siquidē vt legim⁹ patris fili oculis furabat horas: et quē sibi subripere ad mādducandum poterat certis diebus bñdicto panē ferebat. Et ego q̄dem non dubito fratres pluribus qui inter vos sūt. abūdantiorem spūaliū deliciarū suppetere copiā: ꝫ q̄d vobis cōmunico: non subripio mihi. Numimo et securius. et suaui⁹ quicquid illud sit q̄d dominus donat: sumo vobiscū. Nec enī alimonia hæc distribuēdo minuiē: ꝫ potiꝰ augeē ministrādo. Verum tamē q̄ aliqñ vobis loq̄mur preē ꝙsuetudinē ordinis nr̄i. nō nostra id agim⁹ p̄sūptōne: ꝫ de volūtate venerabiliū fratrū et coabbatum nr̄oz: q̄d nobis eē iniūgūt. q̄d e ñ sibi quidē passim nolūt omīno licere. Nēpe aliā mihi rationē: et singularē nēcitatē esse nouerūt. Neq enī modo loq̄rer vobis: si posseꝫ laborare vobiscū. Illud forte vobis efficacius verbū foret: ꝫ et cōscientie mee magis acceptū. Ceterū qñ id mihi peccatis meis exigētibꝫ. et onerōsi huius vt ipi scitis tam multiplici infirmitate corporis et ipa q̄q̄ tpis nēcitate negaē: vtinā dicēs et nō faciēs in regno dei vel minimus merear inuenīri. Amen.

Sermo. ix. dñi sup.

Scriptū est et veraciter scptū: q̄ misericordie dei q̄ ꝙsumpti nō sum⁹: q̄ nō tradidit nos in manꝰ inimicoz nr̄oz. Ecce custodiet qui custodit israel. Et quidē necesse. Non enī dormit neq̄ dormitat qui impugnat israel. Et sicut sollicitus nr̄i et ipi cura ē de nobis: sicut ille sollicitus est vt nos macter et perdat: et vna ei cura ne forte qui auersus est reuertatur. Nos autem aut non attēdimus aut min⁹ attendimus reuerentiam p̄fidentis. protegētis custodiam. bñficia largientis: ingrati gr̄e imo tā multiplicibꝫ gratijs: quibꝫ p̄uenit nos. et subuenit nob. Et nūc quidē p seip̄m implet spūlē doctrinā alias nr̄as: nūc p angelos visitat. nūc p hoīes instruit: nunc etiā ꝙsolat̄ et erudit p scripturas. Quecūq enī scripta sunt ad nostrā doctrinā scripta sūt: vt p patiēciā et ꝙsolationē scripturaꝝ spē habeam⁹. Bñ ad doctrinā: vt p pacientiam speremus. Sicq̄d vt alibi scptū ē: doctrina viri p paciētiā noscit. Si et patiētia pbatōez opat̄: pbatio vero spez. Quid nos soli nob obsum⁹: q̄d soli negligimus nosipos? An ideo dissimulādū nob: q̄ndiq̄ subuenīn ob. Imo vo ꝓpter assiduā studiosi⁹ vigilādū nob. Neq enī taꝫ magna p nob in celo piter nim ira sollicitudo gerēt: si nō magꝫ nob in cūbe nēcitate videt: nō tā multiplex nob custodia: nisi ob multiplices insidias poneretur. Felices prorsus de fres nostri q̄ iā liberati sunt de laqueo venantium: qui de tabor

naculis militantia · ad aeria qui escentiu tranſierunt: malorū timore ſublato · in ſpe ſingulariter cōſtituī. Vni iuſtorum imo vniuerſitati dicitur. Nō accedet ad te malum: et flagellū nō appropinquabit tabernaculo tuo. Sane conſidera non ad hoiem qui ſcdm carnem viuit: ſ ad eum qui in carne tegens ſcdm ſpm ambulat. hāc fieri ꝓmiſſionē. Siquidē nō eſt diſtinguere inter illū et tabernaculum illius. Cōfuſa in eo ſūt oīa: tangꝫ in filia babiloms. Demiqꝫ eiuſmodi hō etiā caro eſt: nec in eo ſpiritus manet. Vbi aūt nō fuerit ſpūs bonus: qū deerit malum? Porro vbi malū: flagellū q̄ appropinquet neceſſe eſt. Semp enī malū pena comitat. Non accedet ad te malū: et flagellū non appropinquabit tabnaculo tuo. Magna ꝓmiſſio: ſ vnde id ſperare licet? Nuō malū et flagellū euadā. quomodo effugiā: quō elongabo. vt non appropinquet mihi? Nuo merito: qua ſapientia: q̄ vtute? Nīm angelis ſuis mādauit de te: ut cuſtodiant te in oīnibꝫ vijs tuis. In quibꝫ oīnibꝫ vijs? Nuibꝫ declinas a malo: q̄bus fugis a ventura ira Multe ſunt vie et genera multarū viarū: magnū ꝓfecto piculū viatori. Nuā facile in multarū occurſum errabitur in via ſua: qui viarū diſcretōe caruerit. Nam neq; angelis mādatū ut in oīnibꝫ vijs cuſtodiant nos: ſ in omnibꝫ vijs noſtris. Sunt aūt a quibꝫ: et in q̄bus oporteat cuſtodiri. Scrutem ꝑinde vias nr̄as fratres: etiā viaſ demonū. viaſ q̄ beatorū ſpirituū: et vias dn̄i inueſtigemus. Et quidem ſup me quod incipio: ſ adiuuabitis oratōnibus vr̄is ut apiat mihi thēſaurū intelligētie ſue: et voluntaria oris mei bn̄placita faciat ſibi deus. Vie igitur filiorum adam: in neceſſitate et cupiditate vſanē. Abſtraq; ſiquidē ducim̄: abſtraq; trahimur: niſi q̄ videm̄ magis vrgeri neceſſitate: q̄ trahic upiditate. Et neceſſitas quidē ſpēaliter corpi tribuēda videtur. Nec ſimplex illa eſt ſ amfractus habens plurimos plurimaq; diſpendia: nā compendia pauca admodū. ſi qua tamen. quis hoim neſciat: q̄ neceſſitas hominū rectera q̄ multiplex ſit? Nuis ſufficiat explicare? Ipa nos erudit expientia: ipa vexatio dat intellectum. In hijs quiſq; docetur q̄ neceſſe habeat clamare ad dn̄m: nō de neceſſitate: ſ de nēcitatibꝫ meis? eruem me. Nec mō ab hac via neceſſitatis. ſed ab ea q̄ que cupiditatis eſt optabit educi: quiſquis nō fuerit da aure monita ſapientis exceperit. Nuid enī ille ait? Auolūtatis tuis auertere. Et itē. Poſt ocupiſcētias tuas nō eas. Siq̄dez e duobus malis lōge meliꝰ ē in nēcitatibus gradi: q̄ in cupiditate. Multiplex illa: ſ iſta ampliꝰ oēz modū: imo vltra oēm modū multiplicior inuenit. Res cordis ē iſta cupiditas: ꝓterea tanto maior. q̄nto aīa plus eſt q̄ corpus. Demiqꝫ hec ſūt vie q̄ videtur hoibꝫ bone: ſ finē nō habēt: niſi cū demergūt in ꝑfūdū infernī. Si inueniſtiviaſ hoim. illud q̄ cōſidera ne forte de hijs dictū ſit otritio et infelicitas in vijs eorū: ut ſit otritio in nēcitate: infelicitas in cupiditate. Nuomō in cupiditate infelicitaſ? Id eſt non felicitas vt putat. Nuid enī ſi cui

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Forte videē in terrenaꝝ affluētia
rerum felicitas arridere cupita ꝛ
Eoipsō infelicior est: quo vehemē
tius ipam p felicitate amplectit
infelicitatem: aut magis immer=
gitur ei et absorbetur ab ea. Ve
filijs hoim ab hac felicitate falsa
atq fallaci: ve qui dicit quia diues
sum et nullus egeo: cum sit paup
et nudꝰ et miser ꝛ miserabilis. Et
nēcitas q̄q ex infirmitate carnis:
cupiditas ex cordis media et ob=
liuione pcedit. Idcirco alienum
mendicat anima. p oblita sit co=
medere panē suū: pterea terre=
nis inhiat: p minime celestia me
ditetur. Videamus ꝛ demonū vias
Videamus vt caueamus: videam⁹
et fugiamus eas. Siquidē vie illo
rum pſumptio et obstinatio. Sci=
revultis vnde id sciam? Considera
te eorum principez: qualis ille est
tales ꝛ domestici eius. Cōsiderate
viarū ipius principia: si nō mani=
feste in immanissimā statim pre
sumptionē pfilierit dicēs. Sedebo
in mōte testamti in lateribꝰ aqui
lonis: similis ero altissimo. Quam
temeraria: quāq horrenda pſūp
tio. Nunquid non illic ceciderunt
oēs qui opantur iniq̄tatem. ex
pulsi sūt nec potuerūt stare? Prop
ter pſūptōem stare nō potuerūt:
pter obstinatōz q̄ cecidit nō ad=
iecietvt resurgat. Ex hac namq
spiritus vadens: ex illa nō rediēs
est. Et mira quidē presūptio de=
monum: ꝫ nō minus mira obsti=
natio est. p superbia eorū semp ascen
dit: pterea nō ē illis cōmutatio.
Quia enī nuerti noluerūt a via p
ſūptionis: inciderūt in viā obstina
cōis. Quā pueros ꝛ euersos sūt cor
de filij hominū quicūq sectantur
vestigia demonuz: ingrediuntur
demonū vias. Hec enī tota aduer
sum nos spiritualiū colluctatio ne
quiciarum est: vt nos seducāt vt
nos inducant in vias suas: ut de=
ducant in eis: pducāt ad destina
tum finem qui patus est eis. Fu=
ge homo pſumptionem: ne gau=
deat de te inimicus tuus. Nempe
in hijs maxime vicijs gaudet: in
seipō expertꝰ q̄ difficile possis ab
hac tanta vragine respirare.
Nolo autē ignorare⁹ fratres:
quo nam modo descēdatur. imo
cadatur in illas. Primus enim vt
interim occurrit gradus descen
sionis huius dissimulatio est pro=
prie infirmitatis. iniquitatis muti
litatis: dum sibi parcens. sibi blā
diens. sibi persuadens homo ali=
quid se esse cum nihil sit: iam ipse
se seducit. Secundus gradus: ig=
norātia sui. Vbi enī in primo gra
du mutilia sibi confuerit pisōma=
ta foliorum. quid superest nisi vt
vulnera tecta non videat: preser
tim cum ad hoc solum texerit ne
videretur? Ex hoc tandem fit vt
etiam alio reuelante vulnera non
esse contendat: conuersus in ver=
ba malicie ad excusandas excusa
tiones in peccatis. Atq is qui=
dem tercius gradus est admodū
vicinus: imo contiguus presump
tioni. Quid enim mali iam actita
re vereatur: qui presumit ꝛ defē
sare? Ceterum difficile hic hære=
bit in tenebris ꝛ lubrico: presertim
cū non desit etiā angelus dñi ma=
lus persequens et impellens. Ita
q̄ quartus gradus vel quartum
potius precipicium contemptus
est: vt quemadmoduz scriptura
dicit. impius cū venerit in pfūdum

malorum contemnat. Ex hoc et de-
inceps magis ac magis super eum
vigeat puteus os suum: dum videli-
cet huiusmodi animā contemptū tra
dit impie: impia obstinatōne fir
mat. Hoc est iā petīm qđ neq; in hoc
seculo neq; in futuro remittitur: qđ
cor durum et induratum nec timet
iudicē: nec hominē veretur. Qui sic in
omnibus suis adhęret diabolo: ma
nifeste factus est vnus spiritus cum
eo. Et vie quidem hominū quas su-
perius demonstrauimus. ipse sūt de
quibus dicitur. temptatio vos non
apprehendat nisi hūana: quia hu
manū est peccare. Porro vias diabo
licas a natura hominis alienas esse
quis nesciat: nisi qm in nōnullis ipa
sibi cōsuetudo mduisse naturā videa
tur? Ceterū et si quorundā hominū
sit: nō humanū tn: ꝑ ꝺyabolicū ē in
malo pseuerare. Que vero sūt san-
ctorū angelorum vie? Profecto ille
quas vngemitus enarrauit dicens:
videbitis angelos ascēdentes et de
scendētes sup filiū hominis. Ascen
sio igitur et descensio: vie illorum.
Ascensio ꝓpter se: descensio vel po
tius condescensio ꝓpter nos. Sic bti
illi spūs ascēdūt per ꝺyemplatōem
dei: descēdūt p cōpassionē tui: vt cu
stodiāt te i oibus viis tuis. Ascēdūt
ad vultū eius: descēdūt ad nutū eius:
qm āgelis suis mādauit de te. Nec
tamen vel descendendo visione glo
rie fraudātur: quia semper vident
faciem patris. Puto et vias diuini
vultis audire. Multum presumere
videor si me illas promisero ostēsū
rum. Legi autem de ipso: quoniam
docebit nos vias suas. Cui enim al
teri crederetur? Docuit itaq; vias
suas: cum aperuit labia prophete.
vt diceret. Vniuerse vie domini mi
sericordia et veritas. Ita ad singu
los. ita ad omnes communiter ve-
nit: m misericordia scilicet et verita
te. Vbi enim iam multa fuerit pre-
sumptio de miseratōne sed obliuio
veritatis: velvbi de veritate multa
desolatio nulla autem de memoria
misericordie consolatio: non sūt vie
domini. Nam neq; veritatem tenet
qui misericordiam vbi vere est nō
agnoscit: nec vera esse fine verita-
te misericordia pt. Itaq; vbi mise-
ricordia et veritas obuiauerunt si-
bi: ibi sese ē iusticia t pax osculāt:
nec is abesse potest cui? m pace fa
ctus est locus. Quanto audiuimus
et cognouim?: siquidem patres no
stri annunciauerunt super hac co-
pula tam felici misericordie et veri
tatis. Misericordia tua et veritas
tua susceperunt me: ait prophēta.
Et alio loco. Misericordia tua im-
quit ante oculos meos est: t cōpla
cui in veritate tua. Sed et dominus
ipse de eo. Veritas mea t misericor
dia mea cum ipso. Sed considera e-
tiam manifestos aduentus domini:
quē ad modum scilicet in eo qui iam
presumptus est misericordē teneas
saluatorem. Porro in eo qui in fine
promissus est: veracez sustineas re
tributorem. Nam et hinc forte vide
bitur dictum: quia misericordiam t
veritatem diligit deus: gratiam et
gloriam dabit dominus. Quamuis
t in priore quoq; aduentu recorda
tus sit misericordie sue et veritatis
sue domui israhel: et in posteriori li
cet iudicaturus sit orbem terre in e-
quitate et populos in veritate sua:
non tamen futurum iudicium sit si
ne misericordia: nisi forte ei qui non
fecerit misericordiam. Hec sūt eter
nitatis itinera: de qbus apud ꝓphaz

habes. Incuruati sunt colles mūdi: ab itineribꝫ etermtatis eiꝰ. Ad manum est vnde id facilime ꝓbare possim. Siquidem miscdia dñi ab ēterno et vsqꝫ in eternū: et veritas eius manet in eternum. Ab hijs itmeribus incuruati sunt colles mūdi: superbi demones. principes mundi huiꝰ. tenebrarū haruꝫ. qui viam veritatis et misericordie nesciēt: neqꝫ memineruntsemitarum eius. Quid illi et veritati: qui mendax est et pater eius? Demqꝫ habes manifeste de eo scptum. Qui in veritate nō stetit. Quā vere lōge fuerit a miscdia: etiā inflicta nobis ab illo miseria nra testatur. Quando illevnqꝫ misericors fuit: q̄ homicida ab initio erat? Postremo qui sibi nequaꝫ: cui bonus? Quā nequissimus ille sibi qui nunqꝫ sup propria iniquitate dolet: nunqꝫ sup ꝓpria dānatione cōpungitur? Nimirum falsa presumptio eū avia veritatis extrusit: crudelis obstimatio viā misericordie interclusit. Inde enī nec in sevnquā assequi: nec a domino misericordiā consequi potest. In hūc ergo modū tumidi illi colles incuruati sūt ab itmeribus etermtatis: dum a vijs domini que quidem recte sūt p amfractus suos et distorta non tam itmera qꝫ precipicia corruerūt. Quā vero prudētius atqꝫ vtilius alij quidem colles ab hijs itmeribꝫ incuruati et humiliati sūt ad salutē. Non enī incurvati ab hijs tanqꝫ ab eo rectitudine dissidētes: et qꝫ ipa eos incuruauerit itmera etermtatis. An non incurvatos iam cernere est colles mūdi: dū sublimes quiqꝫ ac potētes devota subiectione inclmātur ad dñm. et eius vestigia adorāt? Nūquid nō incuruantur: cum ab ipa sua pricio sa celsitudine vanitatis et crudelitatis. ad humiles semitas ouertūtur misericordie et veritatis? Ad istas inmirum hominum vias non modo bonorū spirituū. et etiam electorū vie hominū dirigūtur. Et primus quidem gradus misero homini emergēti de pfundo vicioꝝ illa ē miscdia q̄ misereē filio mīs fue: misereē aie fue pinde placens deo. Imitat enī qui huiusmodi est magnuꝫ illud dicume miserationis opus: compūctꝰ cum eo qui prior pro eo pūctus ē: moriens et ipse quodāmodo pro salute sua. nec parcēs sibi ipsi. Nec misseratio prima excipit redeuntē ad eos: et hec intra ipa viscerū actitatur archana. Superest ut via regia pgrediatur et procedat vsqꝫ ad veritatem: et quod sepissime cōmēdamus vobis. cordis contritōem oris confessio comitetur. Corde enī creditur ad iusticiam: ore aūt confessio fit ad salutē. Cōuersus ad cor puulus fiat in oculis suis necesse est: sicut veritas ait. Nisi cōuersi fueritis et efficiamini sic puulus iste. non intrabitis in regnū celorum. Non ergo velit dissimulare: qui nōvalet nescire qꝫ ad nihilū redactus sit. Nō ofūdatur in lucē pdere veritatis: qd nō sine miseratōnis affectu viderit in occulto. Sic ingredie hō miscdie vias et veritatis: viasvtiqꝫ dñi. vias vite: et fructus viaꝝ salus est viatoris. Vias qꝫ angelorꝫ ad easdez mhilominꝰ tēdere manifestū est. Cū enī ascēdūt ad cōtemplatōem inquirunt veritatē: de qua et desiderādo satiantur. et satiādo desiderāt. Cum vero descēdūt faciūt nobiscū misericordiā: ut custodiāt nos in oīnibꝫ vijs nris. Adminstratorij enī spūs sūt: missi in ministerium ꝓpter nos.

Plane ministri nostri: non hominis nostri. Et in hoc vnigeniti formam imitantē. qui nō venit ministrari ꝫ ministrare: qui stetit inter discipulos tanq̄ qui ministrat. Fructus angelicarū viarum qs ad ipsos spectat. sua ipsoꝝ beatitudo et obedientia caritatis: quod aūt ad nos pertinet. inde quidē obtentus diuine gratie: hinc vero custodia vie nostre. Siquidez angelis suis mandauit de te: vt custodiāt te in oīnibus indigētijs tuis. in omnibus desideriis tuis. Alioquin facile ē incurrē tibi vias mortis: vtpote liez á de necessitate in obstinatōnem. aut in presumptōez de cupiditate prumpas: que quidē iam non hominū ꝫ demonū vie sunt. In quo enī tam facile inueniri solēt homines obstinari: q̄ in eo quod aut ad necessitatem primere simulant aut arbitrantur? Quicq̄d moueas ait ille: ego quod possū possū: et nō vltra q̄ possum. Tu si hic sis: altum sentias. Vnde vero in p̄sūptionem. nisi ex quodā impetu vehementioris desiderij p̄filimus? Interim igit̄ mandauit angelis suis de. nō quidē vt amoueat te a vijs tuis: sed ut in eis ipsis te custodiāt: et q̄si pervias suas. vias tuas dirigāt in vias ipsi. Quo nam modo inquis? Nempe vt quod angel9 ex sola caritate purius agit. tu p̄pria saltē necessitate cōpulsus et āmonitus. descēdas et cōdescendas exhibere p̄prio misericordiā: et rursū cum eodē angelo leuans desideria tua tota animi cupiditate. ascēdere studeas ad sūmam et p̄petuam veritatē. Hinc enī monemur leuare corda nra cū manibus: hinc audim9 quotidie. sursum corda. Hinc q̄ negligētes arguimur: et ꝺr nobis. Filij hoim vsquequo graui corde: ut quid diligitis vanitatē et queritis mēdacium? Exoneratū enī cor leue leuat magis: ut q̄rat et diligat veritatē. Nec mireris q̄ in vias dñi secū nos admittere imo et immittere non dedignentur: q̄ costodire dignātur nostras. Quā feliciusq̄ tamen in eis ipi ambulāt: quāq̄ securius. Ceterum et ipi q̄ longe iferius ab eo qui veritas ipa et ipa misericordia est: in misericordia et veritate versantur. Quā vero ogrue suis queq̄ gradibus. sibiq̄ cōpetētibus. dispositi dei Sūmā rerū tenet ipe qui sum9 est: ipse supra quē nihil est. vltra quem nihil. Porro angelos sanctos non in fimo quidem posuit sed in tuto: quippe eis qui in fimo stāt vicinius adherentes: ac p̄inde cōfirmatos virtute ex alto. Nā hoies quidē nec in fimo. nec in tuto sūt: ꝫ in cauto demiq̄ et in solido sunt id est in terra habentes locū imū ꝫ nō infimū: vñ et possibile et necesse fit vt sibi caueāt. Demones aūt i pendulo huius aeris vagi ventosiq̄ vagātur. In digni siquidē celos ascendere: aderram tamen descēdere dignāt. Et hodie quidē ista sufficiāt: atq̄ vtinā eiusdē ipius munere sufficiētes ei grās referre valeam9: ex quo et sufficiētia nra est. Nō enim sufficientes sum9 vl cogitare aliquid a nob q̄si ex nobis: nisi ipse dederit nobis qui dat omnibus affluēter: et sup omia benedict9 in secula seculoꝝ amen.

Sermo. xij. vnde supra.

Si memimistis. hesterno sermone vias demonū p̄sumptōem dixim9 et obstinatōez: nec tacuimus quare id diceremus.

Possumus si necessariū iudicatis·vi
as eorū via adhuc alia muestigaē.
Nam et si oīmodo eas occultare
laborem: multipliciter eos prodit
spūs sanctus: multipliciter in scrip
turis sanctis declarat semitas miq̄
rū. Legimus siquidē de eis ommibus
quomā in circuitu impij ambulant·
Legimus de eoz principe: qm̄ cir
cuit querens quē deuoret. Quod et
ipe fateri cogitur in p̄sentia maiest
tatis: vt inter filios dei astās et vn
de veniat requisitus·circuiui ait ter
ram ⁊ pambulaui eā. Dicamus ita
q3 vias eius circuitionē ⁊circūuētio
nem. Ista enim ad nos illa vtitur i
seipo. Semp ille extollitur. ꝫ deicit
semp. superbia eius ascendit semper:
semp humiliatur. Nūquid non circui
tus iste? Qui enī i circuitu ambulat
p̄ficiscitur quidē: sed p̄ficit nichil.
Ve homi qui sequtiur hunc circui
tu: qui nūq̄ a ꝓpria volūtate rece
dit. Si conaris auellere paululū seq̄
videbitur: sed in dolo. Circuitus ē:
aliūde reditū parat: non ab ea p̄mi
tus abducetur. Satagit: vndiq3 fu
giat·vndiq3 hęret tñ semp ꝓprie vo
lūtati. Verūtñ si mala est circuitio
ꝓpria: longe equidē peior circūuen
tio aliena. Scda siquidē vl maxime
diabolū facit. Sed quō frēs vt mise
rū hoiem circūuemat. superbissimus
ille descendit? Vide circuitū impij in
hoc ipo. Oculi eius oīne sublime vi
dent. Attñ imo q3 ipa curiose vesti
gat: sed ut magis ascēdat vt vehe
mentius intumescat: ⁊ cum cōculca
uerit humilem·sibi videatur ipe sub
limior: sicut scriptū est. Dum super
bit impius incenditur pauper. Quaz
puer se ascendētes et descendentes
angelos bonos. angelus malus e
mulatur. Ascendit studio vanita
tis: descendit liuore maligmitatis.
Cuius mendax ascensio eius· crude
lis descēsio est: expers illevt veri di
ximus miseri cordie et veritatis. Ce
terū si descendūt maligni vt circū
uemāt: gr̄as ei cui mādato descen
dūt et benigni angeli ut subuemāe
nobis: ut custodiāt nos in oīnibus
viis nostris. Neq3 hoc solū: ꝫ in ma
nibus inquit portabūt te: ne vnquā
offendas ad lapidē pedē tuū. Quāta
nob frēs in hui scpture verbis·et
erudītio·et ammonitio · et osolatio
exhibetur? Quis in oīnib psalmis
tam magnifice pusillanimes osolā
tur: negligētes āmonet·erudit ig
norātes? Vnde id q3 fidelib suis p
uidentia voluit diuina prestare ·vt
in ore ipōrū verticuli psalmi hui
maxime quadragesimali tpe versa
rētur. Nec aliūde q̄ ex ipi vsurpa
tōne diaboli suptavidē occasio: vt
in hoc q3 nequissim ille suus filius
fuiat vel imitus. Quid enī tam mo
lestū ei· quid nobis esse potest tam
iocūdū: q̄ ut etiā malum ei nobis
coopaē in bonuz ? Angelis suis mā
dauit de te: vt custodiāt te in oīni
busviis tuis. Cōfiteātur dño mise
ricordie eius: et mirabilia eius filiis
hoim. Cōfiteātur et dicāt inter gē
tes: qm̄ magnificauit dñs facere
cū eis. Dñe quid est homo q3 inno
tuisti ei: aut quid apponis erga euz
cor tuū? Apponis cor erga eū: gē
ris p eo sollicitudinē: curā illius ha
bes. Demiq3 ei mittis vmgeitū tuū:
immittis spūm tuuz: pmittis etiam
vultū tuū. Et ne q̄d in celestib va
cet ab opa sollicitudinis nre: btōs
illos spūs ꝓpter nos mittis in mini
steriū: custodie nre deputatos. no
stros iubes fieri pedagogos. Pa
rum est enī q̄ facis angelos tuos

spiritus: facis et angelos paruulorum. Denique angeli eorū semper vident faciē patris. Illos vtique tam felices et tuos ad nos: et nros ad te angelos facis. Angelis suis mādauit de te. Mira dignatio: et vere magna dilectio caritatis. Nuis enim quibo de quo quid mādauit? Studiose obseremus frēs: diligenter cōmendemus memorie hoc tam grāde mādatū. Nuis eni mādauit? Cui? sunt angeli: cui? mādatis obtēperauit: cui? obediūt volūtati. Nēpe angelis suis mādauit de te ut custodiant te in oīb vijs tuis: nec cū dātur quim etiā in manib tollant te. Sūma ergo maiestas mandauit angelis: et angelis suis mandauit. Illis vtiq sublimib taz beatis: tā maxime sibi cohērētib: tam familiariter adhērētib. et vere domestic dei. Mādauit de te. Tu qui es? Dñe qd ē hō q memor es ei? aut filius hois qm reputas eū? Nuasi vero nō sit hō putredo: et filius hois vmis. Hz qd putas mādauit de te? Nūquid scripsit otra te amariuubines? Nūquid otra foliū qđ vēto rapitur ostendat potētiā suā: et stipula ficā psequātur? Nūquid ut tollant impiū nevideat gloriā dei? Mā dandū istud est: nō mādatū. Nō recedas ab adiutorio altissimi: in ptectōne dei celi commorare: ne de te illud qnq mādetur. Nuē eni pterexerit de? celi. nō de eo illud mādabiē: ḡ eo. Et q interim nō mādatur. p eo differtur: ut sint oīa ꝓpter electos. Denique parātib ire seruis et cōtinuo sup semināta colligere zizania cupiētib: puidus paterfamilias finite inquit vsq ad messem: ne forte eradicetis simul et triticū. Nuō igiē tam diu suabiē interea?

Hoc plane hoc opus presens: hoc mādatū tēporis huius. Itaq angelis suis mandauit de te: ut custodiant te. O triticū inter zizania: o granū inter paleas: o liliū inter spinas. Gratias ei frātres: gratias ei et p nobis pariter et p vobis. Preciosū depositū nob omiserat: fructū crucis sue pcium sanguinis sui. Non ē content? custodia hac tā parū tutata. tam parū vili taz fragili: tā sufficiēti. Super muros tuos ierusalem constituit custodes. Nēpe etiam ipi quividentur muri aut in muro ipo colūne: hijs custodib egēt et maxime. Angelis suis mandauit de te: ut custodiāt te in ommib vijs tuis. Nuātū tibi debz ls verbū inferre reuerentiā: afferre deuotōem: cōferre fiduciā. Reuerētiaz p pūtia: deuotōem p benuolētia: fiduciā p custodia. Caute ambula: vt videlicz cui assunt angeli. sic eis mādatū ē: in oibvijs tuis. In quis diuersorio. i quis angulo: angelo tuo reuerētiā habe. Tu ne audeas illo pūte: qđ vidēte me non auderes. An pūtem esse dubitas: quē nō vides? Nuid si audires: quid si tāgeres. quid si olfaceres? Vide quia non solo visu rerum pūtia cōprobetur. Non ommi visu subiacēt: nec corpalia quidem. Nuātomagis spiritualia pcul sunt ab oīi sensu corporeo: et spiritaliter potius vestigāda? Si fidē cōsulas: ea tibi angelicā pbat sētētiā nō de esse. Nec dixisse piget. qm fideles probat: quā mimirū apostolus argumentum non apparentium esse diffinit. Assunt igitur et assunt tibi: non modo tecuz: sed etiam p te. Assunt ut protegant: assūt ut profint. Nuid retribues domino p oīibus que retribuit tibi? Si quidē soli

ei honor et gloria · Nuare ei solus: Nuia ipa mādauit : et oīe datum optimū nō nisi ab illo est· Verūtīn si ille mandauit: ipis q̄z qui et ei ex tāta caritate obediūt·et nobis sub uemūt in tāta necessitate: ingratos esse nō licet· Sim⁹ ergo deuoti·sim⁹ grati tātis custodibꝫ: reamem⁹ eos· honorem⁹ eos: quātū possum⁹ ·q̄ tum debem⁹· Totus tīn ei reddaē ·r amor et honor noster: a quo tā ipis q̄ nobis est totū vnde honorare possumus vl amare: vñ amari honora riue meremur · Neq̄ enī aplus vbi ait soli deo honor·r gloria ꝑphetico credēd⁹ ē obuiare sīmōi: q̄ sibi etiā amicos dei nimis honorificatos esse testatur· Puto aūt simile esse illud: vbū apostoli ei qđ itē ait: nemini quic q̄ debeatis: nisi vt inuicē diligatis· Siq̄dem nō uoluit vt alia quelibet debita negarent: ꝓsertim cū idēipse dicat·cui honorē honorē: et cetera i hūc modū· Vt ergo plenius intelligas quid intro q̄z senserit quibue monuerit: vide quēadmodū inter radios solis minnora q̄libet luminaria nō videtur· Nūquid amota mō fidera arbitraī : nūqđ extincta? Minime quidē sed āpliori claritate q̄ dāmodo tecta · interim apparere non possē· Sic ergo dilectio alia queuis debita superās · q̄si sola regnare debet in nobis : ut q̄c quid debetur ceteris sibi vendicet: et ex dilectōne oia faciam⁹· Sic diuinus ꝑualere debet honor·r quodā modo ꝑiudicare vnūsis: ut sol⁹ ipe nō modo ꝑ oibus· ꝫ in oībꝫ honoretur· Idipm sane putes dictū etiā de amore· Nuid enī extra ipm reliquit ceteris: qui totū cor· totā aiaz totā virtutē· dño deo suo in dilectōne donauit? In ipo itaq̄ fres affectuose diligam⁹ angelos eius tanq̄ futuros aliquādo coheredes nostros: interim vero actores et tutores a patre positos· et ꝓpositos nobis· Nūc enī filij dei sum⁹·et si nōdū appareat quid erim⁹ : eo q̄ adhuc paruuli sub tutoribꝫ r actoribꝫ simus: tanq̄ nihil interim differētes a fuis· Ceterū et si tam paruuli sumus·et tam magna nob timet nec modo tam magna·sed et tam piculosa via restat: quid tīn sub tātis custodibꝫ timeamus· Nec supari · nec seduci · mus aūt seducere possunt: qui custodiūt nos in oībꝫ vijs nostris· Fideles sunt·prudentes sunt· potētes sunt·quid trepidam⁹? Tā tū sequamur eos: adhæreamus eis: et in ꝓtectōne dei celi cōmoremur Vide enī q̄ necessaria sit ista ꝓtectio : ista custodia in vijs tuis· In manibꝫ inquit portabūt te: ne vnq̄ offendas ad lapidē pedē tuum · Parū tibi videt: q̄ nō fit lapis offensionis in via · Cōsidera que secūtur· Sup aspidē r basiliscū ambulabis: et conculcabis leonē et draconē· Nuā ñecessarius pedagogus imo etiā baiul⁹ : ꝑsertim puulo inter ingradienti· In manibꝫ inquit porta būt te · In tuis quidē vijs custodiēt te: r deducēt puulū·qua potest paruul⁹ ambulare· Ceterū nō te patiē tur tēptari sup̄ q̄z sustinere potes: sed in manibꝫ tollēt·ut pertrāseas offendiculū· Nuā facile transit qui illis portaē manibꝫ: q̄z suauiter iuxta vulgare ꝓuerbiū natat: cui⁹ alē sustinet mentū· Nuoties ergo grauissima cernē vrgere temptatio: et tribulatio vehemēs immineret: inuoca custodem tuū: ductorē tuū: adiutorem tuū· in oportunitatibꝫ in tribulatōne· Inclama eū· r dic· Dñe

lalua nos: primus. ¶Non dormit ne q̄z dormitat. Et si ad tempus q̄ndq̄z dissimulet: ne forte piculosi⁹ ab illi⁹ te mambo ipe p̄cipites: si te eis ignoratis sustentatū. Spūales enī sunt manus iste et auxilia vtiq̄z spūalia: que singulis electorū p̄ cuiusq̄z discrimmis modo et obiecte difficultatis tang̃ lapidee molis q̄titate: ab hijs q̄ sibi deputati sūt angelis spiritualiter ⁊ mꝛtiplicit exhibētur Dico ego tamē aliqua ex hijs que cōmunia magis arbitror: ⁊ paucis qui mter vos sunt mexpta. Turbatur aliq̄s vehemēter. seu corpali q̄uis incomodo. seu tribulatione aliqua seculari: seu accidia spūs. et q̄dam animi defectōe lāguescēs. Tā tēptari incipit sup̄ q̄ valeat fusti mergiam impinget et offēdet in lapidē: si nō fuerit q̄ subuenat. ¶Quis vero est lapis iste? Ego illū mtelligo lapidem offensionis et petram scandali: in quam si offenderit q̄s collidet: sup quē vero ceciderit. conteret eum. Lapidē vtiq̄z angularē: electū p̄ciosū: qui est dñs xp̄us. In hūc lapidē offendere est murmurare aduersus eū: scādalisari a pusillanimitate spūs et tēpestate. ¶Itaq̄z opus illi est angelica ope. angelica solatōne: angelicis mambo quia defecit: iaz ꝓpemodū offendit in lapidē. Et vere offendit in lapidē qui murmurat et blasphemat: seip̄m collidēs. nō eū in quē furibūdus impigit. Arbitror sane velut duabus q̄busdā mambo eiusmodi hoies mēdum supportari: vt quodāmodo nō sentientes trāseāt q̄ tantope formidabāt: nec parū mirētur postmodū tam sup posteriori facilitate. q̄z super difficultate priori. ¶Vultis scire quas intelligam duas manus? Duplicem vtiq̄z demonstratōem: dum videlicet hinc quidem tribulatōnis breuitas. inde eternitas retributionis ostendit: aut magis pingitur vel imprimitur cordi vt intimo affectu sentiat q̄n momentaneum ⁊ leue tribulatōnis nostre sup̄ modum in sublimitate eternū pondus glorie opatur in nobis. ¶Quis vero istas tam bonas per bonos non credat fieri: cuz certū sit q̄ ecōtrario malevtiq̄z fiant immissiones p angelos malos? Habe tote familiares angelos frēs mei: frequētate eos sedula cogitatione et deuota oratōne: qui semp vobis assūt ad custodiā et solatōem.

¶Sermo. xiij. vñ sup̄.

Dossum⁹ hūc versū qui in mambo est videlicet in mambo portabūt te et cetera non modo de presenti consolatōe dictū accipere: sed etiam de futuro. ¶Nempe custodiunt nos in vijs nostris angeli sancti: sed via finita q̄ est vtiq̄z vita finita: in mambus tollunt. ¶Nec defūt nob testes fideles. Proxime lectū est nobis de beatissimo patre nostro were p oīa benedicto q̄ dum intentam oculorum aciem in splendore ebortusce lucis habere videret: vidit germani aiam capuani episcopi in spera ignea ab angelis in celum deferri. Sed quid huiusmodi testimonia requirim⁹? Ipsa in euangelio veritas de mendico et vlceroso ait: quoniaz deportatus est ab angelis in sinū abrahe. ¶Neq̄z enim in illa tam noua nobis tanq̄z incognita regione ambulare ipsi possemus: presertim cum tant⁹ sit lapis in via. ¶Quis lapis? Qui in lapidibus olim cōsueuerat adorari: q̄ lapides obtulit domino dicens: dic

vt lapides isti panes fiant. Porro pes tuus affectio tua. pes aie quã in mambo angeli portant ne offendat ad lapidem pedem tuũ. Nuõ enim vltemẽtissime turbaretur aia si sola hinc egrederetur. si illaꝰ sine solatio ingrederetur vias: si inter illos lapides suis pedibo graderet? Ei vero manifestiꝰ audi ꝙ necesse habeat portari in mambo alieis: nec altis ꝙ angelicis tamen. Super aspidem et basiliscũ ambulabis et cõculcabis leonem et draconez. Quid inter hec faceret pusillanimis? Quid humane affectõis inter tam terribilia mõstra constaret? Nempe nequicie spiritales sunt: et quidem nõ incõgruis appellatõibus designate. Sed quidem et de his dictum ꝙ ne quaꝙ vobis excidisse reor: cadet a latere tuo mille. et decem milia a dextris tuis. Quis vero scire pt an diuise sint inẽ eos opatões malicie. ministeria iniquitatis: vt ex diuersis officijs quim potius maleficijs: vocabula quoq diuersa sortiti nominẽtur. alius quidẽ aspis. alius vero basiliscus. alius aũt leo. et alius draco: quod videlicet suo quidẽ mul tibili modo varie noceant. quasi alius mortifer. alius vipera. alius rugitu. vel ictu. aliꝰ flatu? Legi de quodã genere demoniorũ: quod non eiciatur nisi in oratõne et ieiunio. Nihil potuerat verbũ apostolice increpationis ad illud. Quomodo nõ aliud aspis erat. illa vtiq de psalmo aspis surda et obturãs aures: ne vocem audiat icãtãtis? Vis non terreri a tam terrifico monstro: vis securus post mortem ambulare sup aspidẽ istã? Caue ne iterum post eã ambules: caue ne imiteris: et non erit cur paueas in futuro. Ceterum vicium est cui rẽor eiusmodi spiritũ dñari: et si vultis scire. ipsa est circuitio a quo nobis hesterno sermone monuimus esse cauendũ: ipa obstinatio est. aduersus quã pridie loquebamur. Nec enim piget quoties datur occasio ab hac tam graui peste premunire vos vt eã omnimodis fugiatis: qñ hec qdẽ fit fiima qdã religionis subuersio: et vere iuxta testimoniũ legislatoris venenũ aspidum insanabile. Dicit aspis hinc alteram aurẽ ꝙ pressius terre infigere: inde vero alterã caude immissione mihilominꝰ obturare ne audiat. Quid ad hec incantantis vox quid ẽmo faciet predicãtis? Orabo p eo humiliabo in ieiunio ammã meam: baptisabor pro mortuo vberrimo quodã pfluuio lacrimarum: apud quẽ viderim mihil humane incãtatõnis quãlibet sapientiam nihil ẽn tumeñ qz ammonitõnis industriam prevalere? Nouerit tamen vir pertinax non celo sese sed solo infigere caput: ꝙ sapientia deorsum est nõ modo pudica sed et pacifica sit: hec aũt magis ut ita dicam aspidica nisi terrena esse non potest. Sed nec adeo obsurdesceret: nisi cauda quoq obturaret auditu. Que est hec cauda? Finis intentõnis hũane. Hec surditas desperata: dũ hic quidem velut terre infixus ꝙ pie ꝙs qz interet voluntati: inde velut reflectens caudam finem aliquẽ meditatur: et fingit animo quod deflderat adipisci. Nolite obsecro fratres. nolite obturare aures: nolite aliqñ obturaẽ corda vra. Inde enim tã mordax et amarꝰ ẽmo inuenit in ore hominis obstinati: ꝙ nulla ad eum penetrare queat beniuolentia monitoris. Inde aspidi virꝰ in ligue

aculeo perseuerat: q̄ aduersus lin-
guam incantatoris tanto se studio
obturarit. At basiliscus ut aiūt ve
nenum in oculo gerit: pessimū aia!:
et p̄ oīm̄ execrabile. Posse cupis
oculum venenatuz. oculum nequā:
oculū fascinātem? Inuidiā cogita
Quid vero inuidere: nisi malū vide-
re est? Si non esset ille basiliscus: nū
q̄ p eius inuidiā mors intrasset in
orbem terrarū. Ve homini misero:
q̄ inuidū nō p̄uidit. Superemus et
vicīū in hoc dum adhuc viumus: si
post mortē volumus ministeriū tan
te nequicie nō timē. Nemo alteri9
bonum inuido aspiciat oculo. Mēpe
hoc ipm iaz quod in se est: tabe sua
illud inficere et quodāmodo mter-
ficere est. Qui hominē odit: homi-
cidā illū veritas ipa testatur. Qui o
et ille qui bonū odit in homine: nun
q̄ nō homicida poterit appellari?
Adhuc viuit homo et ille iam reus
est mortis eius: adhuc ardet ignis
quē dñs ihesus misit in terrā: et in
tidus tang̃ qui spirituz extinxerit
iam dānatur. Ve nobis a draconе.
Immanis ē bestia: flatu igneo q̄c-
quid attigerit necat: non mō be-
stias ēre. sed t volucres celi. Haud
aliū ego draconē hunc q̄ spiritum
iracūdie reor. Quātos etiā sublimis
vt videbatur vite. flatu huiꝰ draco
nis misere satis adustos. turpiter
in huiꝰ os gemimus cecidisse. Quā
melius sibi ipsis irasci potuerant ne
peccarēt. Nimirū affectio naturalis
ira hoim est: sed abutētibꝫ bono na
ture grauis pditio est et miserāda
pnicies. Occupem9 illā fratres in q̄
bus expedit: ne forte ad mutilia illi
citaq̄ prorumpat. Sic nimirū solet
amorē amor expūgere: solet timor
timore depelli. Nolite timere eos q̄
corpus occidunt ait dominus: anie
aūt non habent quid faciāt. Et cō
festim: ostendam aūt autꝫ vobis quē
timeatis. Timete aūt eū: qui p̄tē
habet corpus tanimam mittere in
gehennā. Ita dicꝫ vobis: hūc time
te. Ac si manifestius dicat. Hunc ti
mete: ne illos timeatis. Repleat
vos spirit9 timoris dñi: et timor alie
nus locū non habebit in vobis. Et
ego vobis dico. Non aūt ego ß ve-
ritas: nō ego. sed dñs. Nolite irasci
eis qui transitoria vobis auferunt:
qui cōuicia inferunt: qui ingerunt
forte supplicia: t post hoc faciūt mi-
chil. Ostendā aūt vobis: cui debea-
tis irasci. Irascimini ei que sola no
cere p̄t: vt oia illa nō p̄ofint. Vul-
tis scire que nam illa sit? Iniquitas
propria. Ita dicꝫ vobis: huic irasci
mini. Nulla enim nocebit aduersi-
tas: si nulla dominetur iniquitas.
Qui perfecte huic irascitur. ceteris
non mouetur: magis et amplectit̄
ea. Ego mḡt i flagella paratꝰ fū.
Sit damnum fit conuicium. fit lesio
corporalis. paratus sum t non sum
turbatus: quoniam dolor meꝰ in cō
spectu meo semper. Quid mi exte-
riora omnia paruipendam in huiꝰ
estimatione doloris? Filius iniqui
teri mei persequitur me. et con-
uicianti seruulo indignabor? Cor
meum dereliquit me. dereliquit me
virtus mea et lumen oculorū meo
rum: t damna temporalia plangā.
aut incomoda corpala reputabo?
Nunc nimirum non modo māsuetu-
do oritur cui draconis flatus nō no
ceat: sed etiaz magnanimitas quā
rugitus leonis nō terreat. Aduer-
sarius vester tang̃ leo rugiēs. ait
petrus. Gratias magno illi leoni
de tribu iuda: rugire iste p̄t. Ferire

non pōtest. Fugiat quantumvult: tantūmodo fugiat ouis xpi. Quanta mmatur. quāta exagg erat. quāta mtentat: non simus bestie: vt nos pternat vacuus ille rugitus. Sic enim phibent qui talia curiosius vestig auerūt. ad rugitum leonis nullam bestiam stare posse: ne eam quidem que aduersus ictum eius tota aniositate repugnat: ⁊ plerūq; super at ferientē. qui non fustimet rusgientem. Vere bestia. vere ratōnis expers. qui tam pusillammis est vt solo timore cedat: q̄ sola futuri exaggeratione laboris victus: añ cōflictum non telo sed tuba pstermitur. Nondū restitistis usq; ad sanguinem ait strenuus ille dux: q̄ leonis hui⁹ noueratvanū esse rugitū. Et aliusquidā. Resistite mquit diabolo: et fugiet a vobis.

Sermo. xiiij. vñ supra.

Gamus fratres gratias factori nostro: bñfactori nostro. redemptori nr̄o: remuneratori nr̄o: aut potius spei nostre ipe enī retributor. ipe retributio nr̄a: nec aliud iam ꝑ ipm exspectamus ab ipo. Primū qđ nobis prestitit: nosipi sumus. Siquidem ipse fecit nos: et non ipsi nos. Parum ne tibi videtur istud: quia te fecit? Cogita qualem te fecit. Nempe etiaꝫ secundū corpus egregiam creaturam: sed secūdum ammā magis vt pote imagine creatoris insig nē: rationis participem. capacē beatitudinis sēpiterne. Porro secūdū ambo simul p̄ ceteris creaturis maxime ammirandā: coherentes sibi incomprehensibili artificio: inuestigabili sapiētia conditoris. Itaq; tam magnū hoc donū: ꝑ res homo. Sed ꝑ gratuitū putas? Planū est q: mihil antē promeruit: qui penitus mihil fuit. An postea sperabat gratiam retributurus auctori? Dixi domino deus meus es tu: quomā bonorum meorū non eges. Non igit̄ necessariā retributurus gratiam ei q̄ sic per oīa sibi sufficit: ꝫ deuotas relatur⁹ gratias ei qui sic meruit sperabat. Quid mi gratias agat? Si quis oculorum lumen. si quis aurium. si quis nariū. si quis manuū. si quis pedem tibi prepeditū aliq̄ modo repasse videretur. si quis sopitā quauis occasione excitasse in te ratōnem: quis non alius vehementissime succenseret si quādo forte beneficij hui⁹ immemorem aut benefactori deprehendisset ingratū? Enimvero dñs deus tuus ipa etiā tibi instrumenta largitus: ex mhilo fecit hec oīa. Nec modo fecit: ꝫ et compegit etiam et formauit: ac suo qđ q; illustrauit officō. Quō nō is omni iure sibi gratias exigit amplio res? Nam ne hoc quidem licet maxime contentus munere qui dedit vt esses qui ante non fueras: adiecit etiamvnde subsisteres qui iam eras. Nec minus liberaliter hoc: ꝑ illud mirabiliter est operatus. Faciam⁹ inquit hominem ad imaginem ⁊ similitudinem nostrā. Quidvero postea? Et presit piscibus maris ⁊ bestijs terre et cetera. Nam ⁊ celestia sese elementa in vsus creasse tuos ante docuerat. Nempe facta memorātur: ut essent in signa. ⁊ tēpora. ⁊ dies. et annos. Cui putas? Nulli vtiq; nisi tibi. Cetere siquidē oīes creature aut in nullo egēt hijs omnibus: aut non intelligunt ea. Quā copiosus in secundo hoc beneficio: ꝑ liberalissimus fuit. Quāta igitur largitus est ad sustentatōnē: q̄nta

ab erubitionem: quanta ad consola
tionem: quãta ex hoc iam ad correp
tionem. quãta etiam ad delectatio
nem. Verum hec duo gratis: ꝛdu
pliciter gratis fecit. Quid dico du
pliciter gratis? Sine merito tuo:
sine labore tuo. Nepe dixit et facta
sunt. An idcirco mĩꝰ deuotus. mi
nus obnoxius. minus gratus es. qꝝ
hec quidem sicut ꝑ nihilo: ita de ni
chilo fecit? Peruersi cordis est: oc
casiones ingratitudinis vestigare.
Nemo id facit: nisi qui etiã gratis
esset ingratus. Puto enim neutrũ
tibi ꝓterea minus vtile: qꝝ quod p
stanti minime difficile fuit. Alioqn
si forte quod ei laboriosum. tibi ma
gis comodũ ducis: ex te ipo tibi iu
dicium hoc. Nec te alibi illud putẽ.
qꝝ apud te didicisse. Sic prestares
libentiꝰ ipe fratri tuo: absqꝫ inco
modo tuo. Verũ et si gratis pста
revelles: nolles tamen: ut hanc ti
bi ille pretenderet ingratitudinis
causam. Ceterum ex hoc iam ter
cium opus tue redemptõis atten
de. Non est velamen excusatõis: la
boratũ prorsus in ea. Gratis hoc qꝫ
prestitũ est: sed gratis qꝫ ad te p
tinet. Naz qꝫ ad illũ plane nõ gra
tis. Saluus factus es ꝑ nihilo: non
de nihilo tamen. Quid ad hec dor
mitat affectio? Imo vero mortua
est illa. non dormit: que huic bene
ficio non respondet: que se totã nõ
effundit in gratiarũ actõem ꝛwo
cem laudis. Nam et cetera duo eui
dentissime terciũ hoc cõmendat: ut
in eis qꝫ vera fuisse dilectio cõpro
betur: non ꝓterea de facili pstans
quod nollet aliter. qꝫ quod non alie
oportet. Itaqꝫ fecit te deus tuꝰ: fe
cit tam multa ꝓpter te: fecit ꝓpter
te et seipm. Verbũ caro factũ est:
habitauit in nobis. Quid adhũc
restat? Factus est ipe tecum caro
vna: te qꝫ secum faciet spiritũ vnũ.
Non recedant hec quatuor a cor
de tuo: non ab ore. non a memoria:
non ab affectione. Hec cogita sem
per: in his iugiter delectare. His
velut quibusdam stimulis vrgens
sollicita animã tuã: his facibꝰ eaz
inflãmare curato ad reamãdũ eũ:
qui tam multipliciter suũ tibi erga
te commendat amorem. Memento
sane quod idem ait. Si diligitis me:
mãdata mea seruate. Serua igitur
mandata creatoris tui: serua man
data bñfactoris tui: redemptoris
tui. remuneratoris tui. Sz si hꝫ qua
tuor: quot sunt mãdata? Omnes no
uimus decem esse. Itaqꝫ ꝑ quater
narium hunc decalogũ legis multi
plicas verã habes quadragesimã:
tenes qdragesimã spũalem. Tãtuz
sta in timore: et prepara aiam tuã
ad temptatõez. Caue ꝟpentis astu
tiam: obserua insidias inimici. Nẽ
pe quadruplici temptamẽto. qua
drifariã impedire conatur actionẽ
quã exigeris gratiaꝝ. Temptatꝰ
est in his omnibꝰ xpus: vt veraciter
ab apło scriberetur: tẽptatus per
omnia ꝑ similitudie absqꝫ pctõ. Erit
forte qui mireꝫ et dicat: quartã se
se dñi temptatõez non legisse. Ve
rum ut ego arbitror non hoc dice
ret: si legisse se meminisset. qm̃ tem
ptatio est vita hois sup terrã. Hec
ens q̃ memimit: nõ ea tãtum triplici
tẽptamento temptatũ fuisse dñm
arbitratur: que facta est in ieiunio
deserti. in pinaculo templi. in verti
ce mõtis. Sane in his omnibꝰ erat
manifesta temptatio. Verum illa
que extũc et deinceps usqꝫ ad mor
tẽ crucis ei nõ defuit: et si occultior:

mentior tamen fuit. Nec hs qz
apposita similitudine videtur abhor
rere. Nã et tria illa bñficia q iã trã
fiere: euidentissima z in luce posita es
se noscũtur. Sane qd ad spem vite
eterne ptinet. nõdum exhibitũ. nec
dum palatũ est vobis. Nihil pin
de mirũ si sit minus apta tempta
tio: vbi etiã causa tẽptatõis occul
ta. Ceterũ et diuturnior z validior
ipsa est: q aduersus spem nr̃am q
quid habet malignitatis exerat mi
micus. Itaq primo quidẽ ut auctori
nature ingratos faciat. ampliorez
ingerit pro natura sollicitudinem:
quẽadmodũ ec ipi xpo furiẽti au
sus est dicere: dic vt lapides isti pa
nes fiant. Quasi vero figmẽtũ nr̃m
ignoret ipe q fixit: aut nõ curet ho
mines q celi volucres pascit. Quaz
vero ingratus est ei q propter hoiem
vniuersũ hũc odidit mũdũ: qsquis
vt substãtiã eius quã ocupiscit ob
tineat: precidẽs nouerca orare ma
lignũ. Hec oia mẽt tibi dabo: si p
cidẽs adoraueris me. Tu ne illa fe
cisti miser? Quõ dabis q ille crea
uit: à quõ abs te sperãda. quõ tua
adoratõne petẽda. q ab illo odita i
illius posita fuit ditõne? Iam in hoc
q ait mitte te deorsũ: caue tibi qui
cũqz es q tẽpli pinnaculũ ascendi
sti. Caue tibi speculator dominꝰ dñi ca
ue tibi q in eccia xpi locũ cerneris
tenere sublimẽ. Quã ingr̃? enim imo
q iniuriosus es illi magno sacro pie
tatis: si in illo questũ estimes pieta
tẽ. Quã infidelis ei q ministeriũ hoc
sanguine proprio cõsecrauit: si eo
queras gloriam tuam que nichil
est: queras que tua sunt non que
ihesu christi. Quam indigne respõ
des eius dignatõni q in dispẽsatio
ne hũilitatis siue sublimẽ esse te fe
cit. celestia tibi sacramẽta cõmisit:
celestem forte et amplioẽ q ipsis
spiritibz celestibz tradidit ptãtem:
si deorsũ ipe te mittas. sapies non q
fursũ sunt. q que sup terrã. Sed et
eis q deuotutũ eminentia ad manis
glorie sese demittit et deicit appeti
tũ: haud dubiũ q dñi deuotutũ q tã
ta inter nos tolerauit. nobis for
mã hui? imprimeret sanctitatis: pro
gra otumelã reddat. Cõsideremus
diligẽtius fres: ne forte pma illa tẽ
ptatio q corpalis necessitatis occa
sione aim turbat: aspidi debeat cõ
parari. Hoc enim anial quodãmodo
violentũ mortu nocet: obturat aurẽ
ne audiat vocẽ mcãtantis. Quid ve
ro agere mittitur in hac pte tẽpta
tor: misi ut aduersus osolatõez fidei
aurez cordis obstruat et obturet?
Sed nõ profecit mimicus in co: nõ illi
us pclusit auditũ q ait: non in solo
panem viuit hõ: q in oi verbo qd pce
dit de ore dei. Nã in eo q ait hec oia
tibi dabo si prcidens adoraueris me:
in malũ infidiãtis suadit ilẽ sibillus
asaduertite draconis. Ferunt illus
in arena latitantẽ: etiã aues volan
tes flatu attrahere venenato. Quã
venenatus hic flatus fuit: hec oia
tibi dabo si prcidens adoraueris me.
Verus non erat ista quelibet auis:
nichil potuit draconis flatus ad illã
De basiliſco quid dicimꝰ? Mõstruo
sius ceteris solo visu hoiem inficere
et interficere phibẽ. Si fallo: va
na gloria est. Videte inquit ne iu
sticiam vram faciatis coram hominb:
vt videamini ab eis. Ac si dicat. Ca
uete oculos basiliſci. Sed cui noce
re dicitur basiliscus? Et qui non vi
derit basilicũ. Alioquin si prior eus

vitēas: iaz nō tibi nocet ut aiūt: ma
gis moꝛitur ipe · Ita ē fratres · Nō
videntes necat mamis gla cecos et
negligentes qui se ei ostentant ·
qui se opponunt: et nō potius ipsi im
spiciūt · non attēdunt · non discutiūt
illam: nōvidēt demiqz ꝙ fit friuola ·
ꝙ fit caduca · ꝙ vana · ꝙ futilis · Si
quis eum intueatur hoc modo mo
ritur basiliscus: nec iam occidit eum
gloria · ꝫ occidit magis ⁊ occidit ei
quodāmodo versa in puluerez · imo
redacta in nihilū · Puto aūt nō est
querere quid ad manē gloriam ea
tptatio visa sit ptimere : vbi dictū
est si filius dei es mitte te deoꝛsum ·
Vt quid eni hoc · nisi vt videretur ·
vt laudarēt a basiliscos: Et vide quō
saipm occultauerit basiliscus: quasi
vt non possit antevideri · Scriptum
est inquit : qm āgelis suis mādauit
de te: et in manibo tollent te · Quid
scriptū est maligne: quid scriptum
est? Angelis suis mandauit de te ·
Quid mandauit? Aia duertite ⁊ vi
dete: qm subticuit malignus ⁊ frau
dulētus: ꝙ malignitatis sue cōmē
ta dissolueret · Quid eni mādauit?
Semꝑ qđ m psalmo sequit: ut cu
stodiāt te in oībus viis tuis · Nun
quid in pcipicijs? Qualis via hec de
pinnaculo tēpli mittere se deoꝛsuz?
Non est via ſ ꝫ ruina: et fivia: tua
est non illius · Frustra in tēptatōez
capitis intoꝛfisti : quod scptuz ē ad
coꝛpis ꝺsolatōem · Huic enī necesse
custodiri cui timendū: nec offēdat
ad lapidē pedē suū · Non ē qđ custo
diatur: cui nō est qđ timeat · Quid
vero taces et illud qđ sequitur: sup
aspidē et basiliscū ambulabis et cō
culcabis leonē et draconē ? Te enī
hec parabola tangit · Monstruosa
malignitas · monstruosis appellatō
mibus oculcāda signat · Nec modo
ab ipo capite: sed etiā a coꝛpe nū
so · Si quidē aduersus dīm post ter
nam confusionem hanc iam serpen
tina calliditate sed crudelitate vsus
est leonina: usqz ad cōtumelias · ad
flagella · ad alapas · ad moꝛtem · et
moꝛtē crucis: ꝫ manifeste etiā leonē
te oculcauit leo de tribu iuda · Sic
et aduersuz nos fratres vt in cete
ris oībo videꝛit se frustratū · toto
iam furoꝛe pſecutōem suscitat qua
lis nō fuēit ab initio: vt velxmētia
tribulatōis regnū celeste speran
tibo intercludat · Felix anima : que
et ipsum leonem potentivirtute cō
culcans · violenter illud rapere pre
ualebit · Ex hoc itaqz dilectissimi
tanꝙ super aspidem ⁊ basiliscū cau
tius et sollicitius ambulemus · Ca
ueamus omnem radicem amaritu
dinis · vt nemo nostrum moꝛdax in
veniatur: nemo audax vel ardens :
nemo inexoꝛabilis aut rebellis · Nec
vero deoꝛsum mittamus nos: ꝫ trā
scendamus et transeamus letalem
glorie temporalis obtutum vt quo
modo scriptum est · Frustra iacitur
rethe ante oculos pennatoꝛuz · Cō
culcemus quoqz leonem pariter et
draconez: ut neqz illius rugitus ter
reat: nec istius flatus inficiat · Vidē
tur hec quatuoꝛ monstra affectio
nibus eque quatuoꝛ singula singu
lis incubare · Cui ergo potissimum
draco insidiatur? Estimo quia cupi
ditati: ꝙ hāc nouerit eē radicē ma
loꝛum omnium · et que maxime coꝛ
subuertat · Inde enim etiam quasi
osulēs dixit: hec oia tibi dabo · Nā
de leone quidē mānifestū est : ꝙ misi
ad ianuam timoris terrificos dat

rugitus. Porro tristicie fortes aspis obseruat: q eas maxime morsibus suis puias arbitret. Vnde et ad crastum dñm donec iam esurientē cerneret nō accessit. Ecōtra sane cauendum est leticia basiliscū: q eo potissimū aditu venenatos ingere re soleat radios oculorum: nec vana gloria mſi ob leticie noceat vanitatem. Illud q̄ obstera: an fortes tutes quatuor. quatuor hijs tempta tōmbo apponere valeam q̄. Leo rugiet: quis non timebit? Siquis ille fuerit: fortis erit. Sz frustrato leone draco abscondit in arena: vt virulētis flatibo attrahat animā. mſi fufflans ei quodāmodo cōcupiscentiā terrenoz. Quis putas illius p̄teruitabit insidias? Nemo vtiq̄ mſi prudens. At forte dum ad ista descēdere caues. viget quis molestia: et ecceptimus aspis adest: nā oportunū tempus sibi muenisse videtur. Quis non exasperabitur ab aspide ista? Nempe vir temperās et modestus: qui sciat abundare et penuriā pati. Puto ex hac occasione fascinare te volet male blandiēs oculus nequā. Quis auertet faciam suam? Profecto iustus qui nō modo nō ipe sibi accipe gratiaz q̄ dei ē: sz ne ab alio q̄dē recipe velit oblatā. Si tñ ille fit iustus q̄ iuste qđ iustū est exeq̄tur: qui iusticiā suā nō faciat coram hominibus: deniq̄z ſi iustus fuerit caput nō leuet. Nec enī vtus specialiter in humilitate obstitit. Nec intentōnez purgat: hec q̄z meritū oñe eo veracius et efficacius obtinet: quo minus arrogat sibi.

Sermo. xv. vñ supra.

Venite ad me oñes q̄ laboratis et onerati estis: et ego reficiā vos dicit dñs. Tollite iugum meum super vos: et inuenietis requiē animabꝰ vr̄is. Iugum enī meū suaue est: et onus meū leue Laboratēs ad refectōnem inuitat: ad requiē puocat oneratos. Nō tñ interim onus subtrahit aut laborē: magis autē onere alio. alio labore cōmutat. sz onere leui suaui iugo: in q̄bus requies ac refectio. et ſi minꝰ appareat tñ inueniaē. Graue onus iniq̄tas: sedēs sup talentū plumbi. Sub hac gemebat sarcina. qui dicebat. Iniq̄tates mee supergresse sūt caput meū: et sic onus graue gravate sūt sup me. Nō ergo onꝰ xp̄i: quod onus leue? Vt quidē ego sentio: onus beneficioz. Dulce onus: sz ei qui sentit: ei qui experitur. Alioquin ſi non inuenias. ſi non aduertas graue omnino et periculosum. Onerifer animal homo: tempore sue mortalitatis. Si adhuc portat peccata sua. onus est graue: ſi iam forte exoneratus est a peccatis minus quidem graue: sed ſi sanum sapiat. non minus grande onus inuenit hanc ipsam quā diximus exoneratōnem. Onerat nos cum exonerat deꝰ: onerat beneficio: cū exonerat peccato. Vox onerati. Quid retribuat domino: pro oñibus que retribuit mihi. Vox onerati. Exi a me: qr hō petōr sū dñe. Vox onerati. Semp enī q̄ſi tumētes sup me fluctus. timui deū. Semp inq̄t timui: sic añ. sic post acceptā indulgētiā peccatoz. Ptūs hō q̄ ita sp̄ē pauidꝰ: nec minori angit sollicitudie. ne forte obruaē bñficijs q̄ petis. Ad hꝰ siquidē diuina nobis tam sedula erga nos et tā profusa beneficētia omē datur: ut sollicitemur ad gratiaz: inuitem ad dilectionē. Angel suis māduit de te: vt custodiant te in

oñibus viis tuis. Quid vltra potuit tibi facere ⁊ non fecit? Noui qđ eo gites mgēua creatura. Habes gra tiam angelis tōmi: ⁊ ad ipm am bis oñm angelorū. Otas et optas. et nunciis non otentus ipe q̄ q̄ lo quebatur assit: nec te quasi p medi um. sed fui oris osculo osculet. Au disti sup aspidem et basiliscū. leonē piter ⁊ draconē tibi ābulādū forte: nec sup draconē ipōvictoriā et mi chaelis et angelorū eius ignoras Verūtñ nō michaeli: ⁊ dño clamāt defideria tua. Libera me ⁊ pone me iuxta te: ⁊ cuiꝰ vis manus pugnet otra me. Hoc nempe est non modo alijs ⁊ ipis q̄ altioribꝫ altius cap tare refugiū: vt ex sententia pfiten ti qñ tu es dñe spes mea. merito re spondeatur: altissimū posuisti refu giuꝫ tuū. Non eni dedignatur esse spes miserorū miserator et miseri cors dñs: nō seipm liberatorē simul ⁊ protectorē in se sperātibꝫ exhibere recusat. Qñ m me sperauit mq̄t li berabo eū: ptegā eum qñ cognoꝝ uit nomē meū. Nempe nisi dñs cu stodierit ciuitatē frustra vigilat q̄ custodit eam: siue ille hō. siue etiaꝫ angelꝰ esset. Mōtes in circuitu ihe rusalem: ⁊ parū hoc imo nihil hꝫ fo ret: si non etiā dñs in circuitu essee populi sui. Merito pmde in cantico sponsa describitur muētis licet vigi libꝫ imo ab eis magis muēta. nec e nim eos ipa querebat: nō substitit ꝛ se nec otēta fuisse vigilibꝫ: ⁊ p cun ctata breuiē de dilecto ad ipm otiꝰ puolasse. Erat eni cor eius nō in vi gilibꝫ. sed in dño fiduciaꝫ habens. Et alter forte suadentibus aiebat. In dño confido: quō dicitis anime mee trāsmigra in mōtē sic passer ꝛ Minus vigilāter id obseruarāt co rrmtbiꝫ: cum offensis quasi vigilibꝫ secederēt apud eos: et minime per trāsirent. Ego quidez ceptꝫ. ego aūt pauli aiūt: ego vero appolo. Sz quid fecerūt vigiles sobꝫ: vigiles circūspectis? Non eni poterāt sibi su scipe spōsā. q̄ bñ eā emulabāt: q̄ e mulabāt dei emulatōe: q̄ despōderāt vnivirovirginē castā exhibere cri sto. Percusserūt me ⁊ vulnerauerūt me ait. Vt quid ita? Si fallor vige bantvt ptransiret: pinde muētura dilectū. Demiqz etiā tulerūt palliū meū mq̄t: haud dubiū quin ut cur reret expedita. Aia duertere est. q̄ valide pcutiat: quibꝫ sagittis aps vulneret eos: qui diutisse apud vi gilesvidebātur. Nūquid paulus p vobis crucifixꝰ est. aut in noie pau li baptisati estis? Et itē. Cū eni di cit quis. ego sū pauli. alius autem ego sū appollo. nōne homies estis? Quid ergo ē appollo: qđ vero pau lꝰ? Ministri eiꝰ cui credidistis. Quo mā in me sperauit. libabo eū. Nō in vigilibꝫ. nō in hoie. nō in angelo: ⁊ in me mq̄t sperauit: nihil homi nisi ex me. ne p ipōs exspectās. Oñe enim datū optimū. ⁊ oñe donū pfe ctū. desursū ē: descendēs a pre lumi nū. Ex me vigilie hoim vtiles. circa opa vtiq̄ manifesta: eis nimirū cu stodes hoies deputaui. Qñ me ex cubie āgelorū obfuātiū secretō: es motꝰ spūalit sollicitātiū: ꝑpulsātiū suggestores miq̄s. Ceterū intima sane custodia secretissime intentio nis. nō mō ex me. vrū etiam p me fiat necesse ē: qđ ille quidē hūanus neq̄t. ⁊ ne angelicꝰ q̄z oculus pene trare. Agnoscamꝰ triplicē hāc cu stodiā frēs: exhibeamꝰ nos eis q̄les cuiq̄z ouet exhibēi. Prouideamꝰ bo na cor̄ hoibꝫ: cor̄ angelis: cor̄ deo.

Contendamus placere oĩbꝫ p oĩa: ꝫ maxime ei q̃ maximꝰ ẽ sup oĩa. In conspectu angelorum psallamꝰ ei: vt m eis impleatur quod scꝑtuꝫ est. Qui timent te videbũt me ⁊ letabunt̃: quia in verbo tuo superspe raui. Obediamꝰ prepositis nostris: qui pui gilant tanq̃ reddituri ra tionem p aniabus nr̃is: ut non cum tristicia hoc faciãt. Et quidẽ grati as deo ex cuiꝰ solo munere hoc ve mt: nõ est quod multũ vos moneã: non est quod multũ vos timeaꝫ in hac parte. Quod est gaudiũ meum ⁊ gloria mea: nisi prompta obe ditio et irreprehẽsibilis ꝺ̃satio ve stra? Quid si certo cognoscerẽ. ne angelos quidẽ ampliꝰ aliq̃ꝺ in vob cognoscere qꝺ̃ deceat: apud ne minẽ vestrũ ex anathemate iberi cho quippiã occultari: non murmu rare aliquẽ. nõ detrahere in occul to. nõ simulatorie agere vel remis se: nõ ignominiosas voluere animo cogitatones. quibꝫ solet heu inter dũ ipa q̃ pars corpis perturbari? Magnũ hoc mihi gaudiꝫ incremen tum: ꝫ nõdum vtiq̃ plemtudo. Nõ eni tam magni sumus vt possit nob adeo esse p mimo ab hoie iudica ri nõ posse: mmus aũt. mihil esse no bis. Ceterũ si occultissimũ iudicem timẽt etiã magm: quãtũ nos ad il lius examinis memoriã cõuenit tre pidare? O si mihi cõtigeret certum esse ml esse in oĩbꝫ nobis. illũ offẽ dens oculuꝫ: qui solus pfecte nouit quid sit in hoie: videns in eo et qꝺ̃ in se ille nõ videt. Hoc vel maxime iudiciũ vestigemus frẽs: et eo am plius frequẽtemus in timore ⁊ tre more ipius ꝺ̃sideratõnẽ: quo minus cõprehendere possumus muestiga bilem abissum iudicioꝝ dei. et irre fragabilẽ dispositõem. Cũ hoc ti more spes habet meritum: cuꝫ hoc metu fructuose speratur. Est autẽ is ipe timor firmissima quedã ⁊ effi cax materia spei: si quis prudenter adũtat. Siquidẽ maximũ quoddã dei donum timor iste: et ex peptio ne presentium firma est exspecta tio futuroꝝ. Postremo beneplacitum est dño sup timentes eum: et vtiq̃ vita in voluntate eius: ⁊ in be neplacito salus eterna. Quoniã in me sperauit liberabo eũ. Pulcissima liberalitas: in se sperãtibꝫ nõ deesse Hoc eni totũ hois meritũ: si totam spem suã ponat in eo: qui totum ho minem saluum fecit. In te speraue rũt pres nr̃i. sperauerunt ⁊ liberasti eos: ad te clamauerũt et salui facti sũt: in te speraueṛ ⁊ nõ ꝺ̃fusi. Quis eni sperauit in eo: ⁊ ꝺ̃fusus ẽ? Spate in eo oĩs congregatõ ppli. Quẽcunq̃ eni locũ calcauerit pes vr̃. vr̃ erit. Pes vr̃ vtiq̃ spes vr̃a ẽ: ⁊ q̃ntũcũq̃ illa pcesserit obtinebit: si tñ in deuz tota figaṫ: ut firma sit ⁊ nõ titubet Quid timeat aspidẽ aut basiliscuꝫ: qꝺ̃ leonis rugitꝰ. aut draconis sibi los expauescat? Qm̃ in me spauit: liberabo eũ. Doctro liberatũ qꝺ̃em. ne iterũ egeat liberari: ptegã eũ ⁊ ꝺ̃fuabo. Si tñ cognouit nomẽ meũ: ne sibi tribuat qꝺ̃ liberatꝰ ẽ: ꝫ nomi ni meo det gl̃am. Protegã eũ: qm̃ cognouit nomẽ meũ. In pñtia eni vultus glorificatio: in noticia enim nois ptectio exhibet̃. Spes in noie: res in facie est. Quod eni videt qs quid sperat? Fideliter ex auditu: et ea quidẽ iuxta eũdẽ apostolum ẽ rerum substantia sperandarum. Protegam eum: quoniam cogno uit nomen meum. Non nouit nomẽ eiꝰ: q̃ illud sumit in uanum: qui dicit

ei hominē dñe: ⁊ nō facit q̄ dicit ipe. Nouit nomen eius · qui eum nec ho norat ut patrē: nec ut dñm timet. Non nouit nomē eius: q̄ ad vanita tes et mēdacia falsa ouertē. Bea tus vir cui⁹ est nomen dñi spes e ius: et non respexit in vanitates et insanias falsas. Petrus hoc nomen cognouerat qui dicebat · Nō enim est aliud nomē datū hominib⁹: in quo oporteat saluos fieri. Nos q̄ṡ si no uimus nomen sanctum quod inuo catū est sup nos: desiderandū vtiq; nobis ut semp sāctificet in nobis: atq; ita orandū iuxta doctrinā vti q̄ṡ saluatoris. Pater noster qui es i celis. sanctificet nomē tuū. Deniq; audi q̄d sequat in psalmo. Clama uit ad me: et exaudiā eum. Hic fru ctus noticie nois. clamor oratōnis: pro fructus clamoris: exaudicio saluatoris. Nuō enī aut nō inuocās exaudiri poterat: aut nomē dominī nesciens inuocare? Gras ei q̄ mani festauit hoibus nomē pris: Fructū saluris in eius inuocatōe ostituēs. sicut scptū est: quicūq; inuocauerit nomen dñi saluus erit.

Sermo. xvi. vñ sup̄.

Clamauit ad me: ⁊ exaudiā eum. Hoc plane est testamē tū pacis: hoc pietatis fed⁹: hoc pactū misc̄die et miseratōnis. Sperauit in me: liberabo eū. Nomē meū cognouit: ptegā eum. Inuo cauit me: et ego exaudiā eu⁹. Nisi enī hec aut similia diceret: quis nō diffideret? Quis gl̄abit castū se ha bere cor? Nunc aūt apud te ꝓpicia tio est: ⁊ ꝓpter hāc legē tuā fusti nui te dñe. Dulcis lex: que meritu⁹ exauditōnis in clamore ostituit po stulatōis. Clamauit inquit ad me: ⁊ exaudiā eum. Merito nō exaudi tur q̄ clamare dissimulat: aut omi no non postulās. aut tepide postu lans et remisse. Siquidē in dei auri bus desideriū vehemēs clamor ma gnus: e regione aūt remissa intēs tio: vox submissa. Nñ illa penetra bit nubes q̄ñ audiet in celis? Nēpe vt clamādum sibi nouerit homo in ter p̄mordia sue oratōnis: ipe quez oraturus est patrē in celis esse pro timus āmonetur: quo videlicet impe tu quodā spūs illo sibi iaculandā es se memmerit oratōem. Spūs ē de⁹: et in spiritu clamet necesse est: quis quis clamorē suū ad eū desiderat p uenire. Sicut enī nō ad faciē homi nis respicit tāḡ homo ß magis in tuetur cor: sic ad cordis potiꝰ vocē ḡ corpis. aures eius: cui merito di cit Deus cordis mei. Hinc ē ḡ moyses foris tacēs intus audiē: dicēte dño Quid clamas ad me? Clamauit ad me: et exaudiā eum. Non immerito Clamorē magnū sane magnitudo necessitatis extorsit. Quid enim cla mās petijt: nisi cōsolatōem. liberatō nem. glorificatōem? Alioquin quō sup hijs exaudiē: si p alijs clamat? Exaudiam eum. ait. In quo exaudi es dñe: vel in q̄bus? Cum ipso sum in tribulatōne: eripiā eum: ⁊ glorifi cabo eum. Ad magnū illud trídu um q̄ṡ p̄xime fum⁹ celebraturi. hūc mihi trmariū arbitror referēdum. Siquidē et ipe ꝓpter nos tribulatio nē et dolorē muenit: q̄ñ ꝓposito sibi gaudio. sust muit crucē confusiōe otē pta. Verūtñ que de ipso erāt sicut ante mortē p̄dixerat. finez habue rūt: et sicut in morte dixit cōsuma ta sūt: et extunc sabbatizauit. Nec dilata est gloria resurrectōnis: die tercia. sūmo diluculo sol iusticie de tumulo ortus est nob. Ita q̄ fru

Aus piter tribulatōnis et veritas
ereptōnis·m manifestatōne glorifi
catōnis apparuit·Nihilominꝰ qꝫ et
m nobis·simile quod dā triduū pos
sevidebitꝫ assignari·Cū ipo fū ait m
tribulatōe·Nuādo hoc misi m die tri
bulatōnis nre·m die crucis nre: dū
iplet qđ ipe ait·i mūdo qdē pssuraz
habebitis·et quod aplus eiꝰ omes
q̄ pie volūt viuere m xpo psecutōez
patiūtur?Nā liberatio plena atz p
fecta·añ diē sepulture esse nō pote
rit: qđ maneat iugū graue sup fili
os adam:a die exitus de ventre ma
tris eorū usqꝫ m diē sepulture i ma
trē oim ¶In hac ergo die eripiam
eū mquit: qñ mitꝫil iamvltra qđ vel
corpori·vel aie faciat mūdus habe
bit·Sane glorificatio diēvltimum
manet·diē resurrectōis: qñ surget
m gla qđ m ignominia interim se
minatē·Vñ scimus q nobiscū sit m
tribulatōne?Ex eovtiqꝫ:q m ipsa
tribulatiōe nos sumꝰ·Nuis enī susti
neret: q̄s subsisteret quis psisteret
sine eo?Oīne gaudiū existimemus·
cum in tribulatōnesvarias incideri
mus frēs mei:nō mō quia p multas
tribulatōnes oportet nos intrare i
regnū dei: ꝫ qñ iuxta est dñs his
qui tribulato sunt corde·Si ambula
uero in medio vmbre mortis ait q̄
dam·nō timebo mala:qñ tu mecuz
es¶Ista ergo nobiscū est oīnibꝫ die
bus:vsqꝫ ad cōsummatōem seculi·Nñ
aūt nos erimꝰ cū ipo?Nimirū qñ ra
piemur obuiā xpo i aera :et sic sēp
cum dño erimus·Nñ apparebimꝰ
cū ipo m gloria?Nēpe cū xpus ap
parueritvita nra·Interim sane ab
scōdatur necesse ē:vt p̄cedat tribu
latio ereptōem·ereptio glorifica
tionē·Vox liberati·Cōuertere aia
mea m requiē tuā:qz dñs bñfecit ti
bi·Quia eripuit aiaz de mortē:ocu
los meos a lacrimis: pedes meos a
lapsu·Eripiā eū et glorificabo euz·
Felix qui te interim osolatorē tad
iutorem habet:adiutor in opportuni
tatibꝫ in tribulatōne·At q̄ felicior
quē iā eripuisti·texemisti tātis ma
lis:q̄ felicior qui iam ereptus ē ne
malicia mutet intellectū illiꝰ:aut ne
fictio decipiat aiam eius·Lōge tñ
p̄ his oīnibꝫ felicissimꝰille erit quē
assūpseris ad teipm :quē repleue
ris m bonis domus tue :et claritati
tue:cōformaueris eū·Et nūc filioli
clamemꝰ m celū:et miserebitur nrīs
deꝰ noster·Clamemꝰ m celū:q: sub
celo·oīa labor: et dolor·vānitas: affli
ctio spūs·Demiqꝫ prauū est cor ho
minis et inscrutabile:prom sēsus e
ius m malū·Nō est in me bonū:hoc
est in carne mea·Lex peccati in ea
habitat:aduersus spūm ocupiscit·
Postremo cor meū dereliquit me:
et corpus mortuū est p̄pter petīm·
Sufficit aūt diei q̄ malicia sua:t ē
mūdus ipe positus i maligno·Nuā
nequā in oīnibꝫ seculū pns :q̄ neq
ter aduersus aiam sclaria desideria
militare noscūtur·Sunt t p̄ncipes
mūdi hui9 tenebraz haz:spirita
les neq̄cie aeree ptātes: et mē eas
callidior cūctis aiantibꝫ serpens·
Nec ergo sub sole oia:ds oia sub ce
lo·Ad qđ horz fugiū facis?In q̄
horū oīm speras solacij aliqđ aliqđ
auxilij inuenire?Si q̄ras intra te:a
ruit cor tuū: et obliuioni datū te re
peris:tāq̄ mortuū a corde·Si infra
te: corpus qđ corrūpiē aggrauat
aiam·Si circa te: etiā terrena hīta
tio depmit sēsū multa cogitantez·
Quere ergo supra: sed caut9 esto
vētosa agmina trāsilire·Quia eni
oīne datū optimū·t oīne bonū p

fectū · nō nisi deorsum omnē noue
rūt: mediū iter latrunculi obsidere
Transi ergo transi p vigiles illas
neciasi: q̄ tam intēfesse custodiūt ⁊
obseruāt: ne quis in illā possit euade
re ciuitatē · Si te pcusserint · si vulne
rauerint · dimitte eis palliū · qđ in e
gipto olim ioseph adultere dereli=
quit: dimitte sindonē: ut cū euāgeli
co illo iuuene p fugias nud⁹ ab eis
Nūquid nō solū palliū eius ⁊ sindo
nem dederat de⁹ · in manus impij: cu
ius in facultatē ⁊ carnē dans pote
statem verūtñ aiam ait illius Tua?
Ita ergo sursū cor · sursū desideria ·
sursū oueratio · sursum intentio: et
oīs exspectatō desursū sit · Clama
in celū vt exaudiaris: ⁊ qui in celis
est pater mittat tibi auxiliū de san
cto: ⁊ de syon tueat̄ te · Mittat inte
rim auxiliū de tribulatōne: eripiat
a tribulatōne: glorificet in resurre
ctōe · Magna sūt hec: ꝙ tu magne
dne promisisti · Ex tua promissione spe
ramus: inde audemus dicere: si cor=
de clamem⁹ pio: certe debes ex pro
misso amen ·

Sermo · xvij · vñ supra ·

Bene nobiscū agitur frēs: sa
tis cōpetit huic tpi versus
psalmi · celebraturis proxime
dñicam resurrectōem: iam nūc cui=
q; nrām sua promittit̄: vt festiuius i ca
pite suo factū recolāt mēbra: qđ i
scipis pstolātur aliqñ faciēdū · Cō
gruus finis psalmi: vbi psallēti fi=
nis promittit̄ tam bt̄us · Locū de com=
pletur: dū in eo spōdet̄ repletio tā
iocūda · Longitudine inquit dierū
replebo eū: ⁊ ostendam illi salutare
meū · Sepi⁹ vos āmoneo frēs: q̄ iux
ta pauli sentētiā promissionē habeat
pietas vite eius · que nūc est pariē
et future · Vnde et idem ait; habetis
nūc qui dē fructū in sanctificatōez:
finē vero vitā eternaz · Ipa est q̄ is
loco promittitur plenitudo: ipa lōgi=
tudo dierū · Quid enī tam longū q̄
qđ eēnū ē ? Quid tā lōgū: q̄ quod
nullo fine pcidit? Bonus finis vita
eterna: bon⁹ finis qui finē nō habz
Et sane cui⁹ finis bonus est: ipm q̄z
bonū est · Amplectimini itaq; san=
ctificatōem q̄m bona est: q̄m finis
eius vita sine fine · Sanctimoniā se=
ctemur et pacem: sine qua nemo vi
debit deū · Longitudine inquit die=
rū replebo eū: et ostendā illi salutare
meū · Dextre dei est ista promissio:
munus dextre est quā sibi olim san
ctus porrigi optabat: operi inquit
manuū tuarū porriges dexterā de=
lectatōnes in dextera hac · vsq; in
finē · Hāc nimirum ille sibi porrigi
optauit · et obtinuit dexteraz: de q̄
psalmus ait · Vitā petijt a te: et tri=
buisti ei lōgitudinē dierū in seculū
et in seculū seculi · Manifestius de=
niq; sapiens dixit · In sinistra illi⁹
diuitie et gloria: in dextera ei⁹ lon
gitur nitas vite · Quis est homo qui
vult vitā: diligit dies videre bonos ?
Nec enī vita q̄ viuim⁹ mors est: nec
simpliciter vita · sed vita mortalis ·
Morte homo dicim⁹: q̄n morti cer=
tissime appropinq̄t · Quid vero agi=
mus ex quo p̄muz incipim⁹ viuere:
nisi morti appropinquare et incipe
mori · Sed et dies q̄lescūq; vite hu=
ius pauci et mali sūt: sic scūs pri=
cha testat̄ · Ibi vere viuit̄: vbi viui
da vita est vita · Ibi dies bon: vbi
inemmabilis lōgitudo dierū · Gras
ei: q̄ tā nō mō fortit̄: ꝙ ⁊ suauiter di
sponit vmusa · Eorū nēpe paucitas
dierū finiet̄ breui q̄: sufficit cuiq;
malicia sua: vbi aūt dierū bonitas:
eternitas q̄z nō deēit · Lōgitudie die=

rū replebo eū. ¶Quod prius dixerat glorificabo eū: euidētius hoc versiculo declarauit. Cui tñ nō sufficerz ab eo glorificari: cuius pfecta fūt opa. ¶Non enī tanta immēsitas. misi immēsum quēpiam glorificare potest. ¶Necesse ē magna fit glorificatio: a magnifica gloria que descendit. Voce delapsa a magfica gla. ait petrus. Bene magnifica gla: glificās tam magnifice: in lōgitudine. in multitudine. in plenitudine claritatis. Fallax gla et vana ē claritas: dies hoīm breuis. Sapiēs eius modi non optabit: magis loquetur ex corde ei qui intuet cor: et diē hominis nō desideraui tu scis. Ego tñ plus aliquid ꝙ nō desiderare desidero: ut ne recipiam quidem. Scio enī cui⁹ vox sit: ego claritatez ab hoie non accipio. ¶Nuā vero miserī. q̄ gloriam que ab inuicem est q̄rimus: et nolumus eā que a solo est deo. Sola siquidē ea quā sola negligimus. lōgitudinē habet: sola repletōem. Breues dies hois: et dies ei⁹ tanq̄ flos agri sic efflorebit. Exsiccatum est fenū. et cecidit flos: verbū aūt dñi in eternū manet. Verus mimirū dies q̄ nō nouit occasū: eterna veritas vera eternitas. ac pinde vera eternaq̄ satietas. Alioquin quō gloria illa replebit: que fallax vana est? Demq̄ et manis dr: ut noueris te ex ea magis exinaniri posse: non posse repleri. Bonū ergo interim magis abiectio ꝙ elatio est: bonuz magis necessitas ꝙ voluptas: qđ cum vtraq̄ res citius transeat: altera penā habeat. altera fit paritura coronam. Vtilis tribulatio q̄ probatōem opatur: ducit ad gloriaz Cum ipo sum in quit in tribulatōe: eripiā eum: et glorificabo eū. Agam⁹ gratias patri misericordiarū: qui nobiscū est in tribulatōne: et in oīi tribulatōne nr̄a nos consolat̄. Res enī ut dixi necessaria: tribulatio que in gla: tristicia que mutatur in gaudium. Gaudiū sane longum qđ nemo tollit a nobis: gaudiū multiplex gaudiū plenū. Res necessaria est ista necessitas: que coronā parit. ¶Non otēnam⁹ fratres: semen modicum est: magn⁹ exinde fructus exsurgit. Forte insipiduz: forte acerbū est: forte granū sinapis. ¶Non oliderem⁹ quevidētur: ꝫ que nōvidētur in eo. ¶Nue enī videntur tpalia sunt: que aūt nō vidētur eterna. Prelibemus primitias gle: gloziemur in spe glorie magni dei. ¶Non solū aūt: ꝫ vt dicam expressius: gloziemur in tribulatōne. In ea siquidē spes glorie est. Vide si nō hoc ipm docere voluit apls. cū subiunxit: qm̄ tribulatio pacientiā opatur et cetera. Manifeste aduertere est in hijs verbis. cum pmisisset apls gloziari in spe. nō aliud aliquid: ꝫ amplius eum addidisse dicēdo. ¶Nō solū aūt: ꝫ et gloziari in tribulationibz. ¶Nō enī altera gloziatio omen daē: ꝫ addit vbi spes gle: vbi ipsa spei gla tio reqraē. Siqdem in tbulatōne spes gle: imo et ipa in tbulatōne gla otineē. sic spes fructꝰ i semine: sic ipe fructꝰ in semie est. In hūc modū etiā modo regnū dei mīnos est: thesaurꝰ in gēs in fictili vase in agrovili. Est mq̄ ꝫ absconditū ē: felix q̄ ibi inuenerit illud. ¶Quis ille? ¶Nēpe q̄ messez magis cogitauerit ꝙ semētē. Oculꝰ fidei mueit hūc thesaurū: nō scōm faciē iudicās. ꝫ videns que non apparēt: ꝫ intuens que non videntur. ¶Nuā veracit hūc thesaurū inuenerat: quem volebat

hiudiri et ab alijs·q̄ dicebāt ·Mo=
mentaneū hoc et leue tribulatōis
nře·supra modū in sublimitate eē=
num pondus glorie opaē in nobis·
Nō dixit remunerabitur:ꝫ eternuz
pondus gle opatur in nobis·Latet
gloria fratres mei absc̄dita no=
bis est in tribulatōe:in momētaneo
hoc latet etermeas:in hꝫ leui pondꝰ
sublime et supra modū·Interim er
go festinemus nobis emere agruz
istū:emere thesaurū istū:qui absc̄
ditus est in agro·Oñe gaudiū exi
stimemus cū in varias inciderimꝰ tē=
bulatōnes·Dicamꝰ ex animo:dica
mus ex sētētia:tonuz magis ire ad
domū luctus·q̄ ad domum cōuiuij·
Cum ipo fui in tribulatōne ait deꝰ:
te ego aliud interim requirā q̄ tri=
bulatōem? Mihi adhærere deo bo=
num est·Non solū aūt:ꝫ tponere in
dño spem meā:qz eripiā euz inquit
et glorificabo eum·Cū ipo sum in tē
bulatōne·Delicie inquit mee eē cū
filijs hoim·Emanuel nobisc̄ deus·
Aue gra plena ait angelus ad ma
riā:dñs tecū·In plenitudine gre·
nobisc̄ est:in plenitudine gle·erí=
mus nos cum eo·Descendit vt ꝓpe
fit hijs qui ebulato fuit cordc:vt no
biscum sit in tribulatōne nra·Erit
aūt q̄n rapiem̄ in nubibꝰ obuiā xpo
in aera:tsic sēp cū dño erimꝰ:si tñ
curemus interim eum habere nobi
scū:vt sit comes vie·qui patrie red
dit:est futurus:imo qui tunc pa=
tria modo fit via·Bonum mihi dñe
tribulari dūmodo ipe sis mecuz:q̄
regnare sine te·epulari sine te:sine
te glari·Bonū in tribulatōne ma=
gis amplecti te:in camino habere
te mecum:q̄ esse sine te vel in celo·
Quid enī mihi est in celo:ta te q̄d
volui sup terram? Aurū pbat for=
nax:et viros iustos temptatio tri=
bulatōnis·Ibi ibi cū eis es dñe·ibi
in tuo nomine cōgregatis medius
astas sicut olim cū tribꝰ pueris es
dignatus etiā ethnico apparere vt
diceret:qz species quāti similis filio
dei·Quid trepidamus:quid cūcta=
mur:quid refugimꝰ hūc caminuz?
Sciit ignis:ꝫ dñs nobisc̄ est in tē=
bulatōne·Si deꝰ nobisc̄:quis otra
nos? Nihilominusq̄ si ille eripit·qs
est qui rapiat de manu eiꝰ:quis est
qui de manu eius possit eruere? Po=
stremo si ille glorificat:qs nā aliuſ
mgloriuz faciet? Si ille glorificat:
quis hūiliabit? Audi denicq̄ q̄ nam
gloria ipe glorificet·Longitudine
mquit dierꝝ replebo eū·Et ꝑmo q̄
dem in eo q̄ dierꝝ nomē pluraliter
posuit:nō vicissitudinē aliq̄·ꝫ multi
tudinē voluit omēdare·Aloq̄n si vi
cissitudinē suspicaris:melio:ē dies
vna ī atrijs tuis sup milia·Legimꝰ
scōs atz pfcōs viros etiam ab hijs
diebꝰ nris plenos migrasse dieruz:
nec sane aliud q̄ vtutū plenos·ple
nos intelligimꝰ grāꝝ·Nimiruz in
hāc plenitudinē velut de die ī diē·
de claritate in claritatē:nō quidē a
suo:ꝫ a dñi spū trāsformanē·Si q̄
dies gra dr:si ut sup meminimꝰ etiā
dies hois claritas q̄ ab hoie est·et
male mitēſ gla quā ab huicē q̄rimꝰ
quō nō magis verꝰ dies et plenus
meridies vere gle plenitudo? Nō si
dies plurimos diuisiones dicimꝰ gra
tiarū:quō in multiplici gla dierꝝ in
telligiē mltitudo? Postremo euidē
tiꝰ audi·sine vlla vicissitudine dies
multos·Erit lux lune sicut lux so=
lis ait prophēta:et lux solis septē=
pliciter sic lux septē dierum·Istis
mi fallor cunctis diebꝰ vite sue·psal
mos suos cantare in domo domini

rex fidelis optabat. Erit enī deuotos esse deo. ad singula tāte et tam multiplicis glorie munera: in omnibus semp gratias agere: quasi cunctis diebꝰ psalmos dicere nomini eius. Longitudine dierū replebo euz Ac si māifestius dicat. Scio qđ desideret: scio quid sitiat: quid sapiat ei. Non ei aurū vel argentū sapit: non voluptas. nō curiositas non digmitas aliqua seculāris. Oīa detrimentū fecit: oīa aspernat̄ et arbitratur vt stercora. Eximaiuit pemtꝰ semetipm: nec se ex hijs patitur occupari: quibꝰ nouit se nō posse repleri. Nō ignorat ad cuiꝰ imaginē cōditus sit cuius magnitudinis capax sit: nec sustinet de modico crescere. ut de maximo mutiat̄. Itaqz longitudine dierꝝ replebo eū quem nisi lux vera reficē: nisi eterna implere nō pt. Siquidē nec lōgiturnitas illa terminū: nec claritas illa occasurū nec satietas illa fastidiū habet. Erit enī securitas de eternitate: gloriatio de veritate: exultatio de sātietate. Et ostendā illi salutare meum. Nimirū ex tūc videre merebit̄ quod optauit. cuz sibi rex gle gloriosam exhibebit ecclesiam: non habentem maculā ob splendorē diei: ꝫ neqz rugā ob oīmodā plenitudinem sui. Alioquin ad illius fulgorem luminis sicut non impurus: sic nec turbatus quidem in aliquo animus vel inquietus assurgit. Inde ē qꝫ nūc quoqz ut supra memini sanctimoniā simul et pacem sectari pcipim: qꝫ sine hijs nemo videat deuz Cum ergo repleuerit in tomis desiderijs tuū. ut non aliud sit quod requiras serenato penitus ex ipa plenitudine animo: videre iam poteris seremitatē illam. plenitudinē maiestatis. similis deo factus quod videas eum sicuti est: aut forte iam plenus omni gloria in semetipsa. etiaz foris saluatōnem quam optatus est deus et plenam maiestate eius omnem terram. vndiqz circumspiciet delicios̄issimus delicios̄issimi sc̄i habitator: ad hoc referri posse videbitur quod adiecit: et ostendā illi salutare meum. Alioquin accipiamꝰ si magis placet etiam hoc modo vt ipsos quos promiserat dies in hac ostensione salutaris exponat. Longitudine inquit dierum replebo eū Et tanquam quereres vñ enim dies in ciuitate de qua legimus quia nō lucebit ibi sol per diē: nox enim non erit in eo: ostendam illi ait salutare meum: ut quēadmoduz et in illa scriptura dicitur: lucerna eiꝰ sit agnus. Ostendam illi salutare meum. Non iam in fide erudiam: non iam exercebo in spe: ꝫ specie adimplebo. Ostendam illi salutare meum: ostendam illi ihesum meū: ut in eternum iam videat in quem credidit: quem dilexit: quem semper optauit Ostē de nobis domine misericordiaz tuam: et salutare tuum da nobis. Ostende nobis salutare tuum: et sufficit nobis. Qui enim videt illum videt et te: quia ipe in te. et tu in ipso. Hec est autem vita eterna: vt cognoscamus te verum deum: et quem misisti ihesum christū. Tūc dimittes seruum tuum domine secūdum verbum tuum in pace: cum viderint oculi tui salutare tuum. ihesum tuum. dominum meum: qui est super omnia deus benedictus in secula. Amen.

Expliciunt sermones in psalmum. qui habitat.